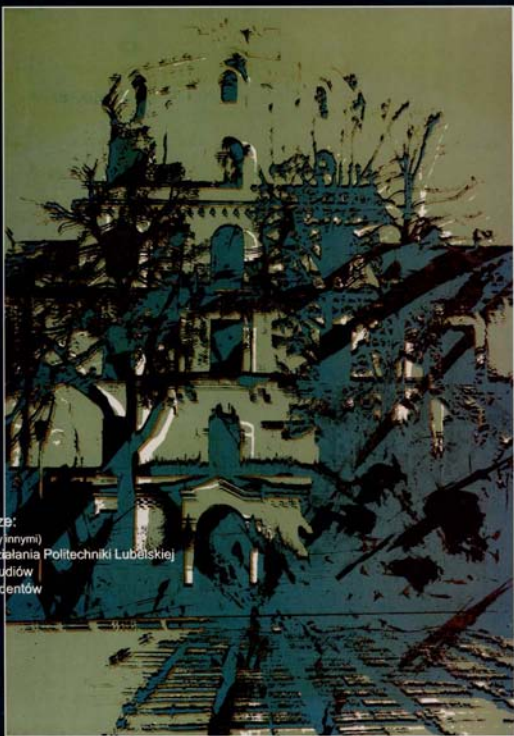




BULETYN INFORMACYJNY POLITECHNIKI LUBELSKIEJ

1/1997



W numerze:

(miedzy innymi)

Program dzialania Politechniki Lubelskiej

Reforma studiow

Sprawy studentow

NASI REKTORZY



Stanisław ZIEMECKI
(1953-1956)



Stanisław PODKOWA
(1956-1973)



Włodzimierz SITKO
(1973-1981, 1984-1990)



Jakub MAMES
(1981-1982)



Andrzej WERONŃSKI
(1982-1984)



Włodzimierz KROLLOP
(1990-1993)



Iwona POLŁO
(1993-1996)



PROREKTOR ds. KSZTAŁCENIA
prof. dr hab. Edward ŚPIEWŁA



REKTOR
prof. dr inż. Kazimierz SZARELSKI



PROREKTOR ds. NAUKI
prof. dr hab. inż. Józef JANOWSKI

Szanowni Państwo!

Rozpoczynając, w czterdziestą czwartą rocznicę utworzenia naszej Uczelni, wydawanie „Biuletynu Informacyjnego Politechniki Lubelskiej” tworzymy forum wymiany informacji, myśli i poglądów.

Będzie w nim miejsce na informacje pochodzące od władz Uczelni i Wydziałów, wewnętrzne regulacje prawne, na prze-myślenia naszych pracowników, opinie o planowanych i podejmowanych przedsięwzięciach i zmianach. Chcemy pomieścić tu wszystkie ważne dla życia Uczelni sprawy, znaleźć miejsce dla spraw dydaktyki i nauki, a także dla działalności kulturalnej i naukowej studentów. Pragniemy razem podsumować to, czego już dokonaliśmy, powiedzieć o tym, co jeszcze przed nami, wspólnie znaleźć najkrótsze drogi dojścia do najlepszych rozwiązań.

Chcemy też zachęcić Państwa do refleksji nad obecnym stanem Politechniki i działaniami, które wspólnie musimy podjąć, aby zapewnić sobie to, co najważniejsze dla każdej organizacji – przetrwanie i rozwój. Nasze cele strategiczne wiążą się z uzyskaniem przez wszystkie Wydziały praw akademickich. Wymaga to zwiększenia liczby nauczycieli akademickich o najwyższych kwalifikacjach, przyspieszenia rozwoju naukowego młodych pracowników, zwiększenia aktywności naukowej kadry oraz rozwoju współpracy Uczelni z przemysłem. Widzimy Politechnikę Lubelską jako Uczelnię, która aktywnie uczestniczy w transformacji systemu społeczno-gospodarczego, dobrze pełni rolę kulturotwórczą, słynie swoimi absolwentami. Są to sprawy najważniejsze. Bez ich realizacji fundamentalne pytania o przetrwanie i warunki, w jakich będziemy wchodzić w następne tysiąclecie, pozostaną bez odpowiedzi.

Naszym ważnym zadaniem na dzisiaj jest reforma systemu kształcenia studentów. Musimy ją przeprowadzić tak, aby absolwenci naszej Uczelni rozpoczynając pracę umieli swobodnie poruszać się w świecie najnowszej techniki. Stąd uwnowocześnianie dydaktyki łączymy z badaniami naukowymi i współpracą z zagranicą.

Rozwój Uczelni, jej odpowiedzi na wyzwania, które niosą dzisiejsze trudne czasy, powinny być naszą wspólną troską. Chcąc pozyskać całą społeczność akademicką do realizacji programu rozwoju, lepiej pracować i przygotować się do konkurencji, chcąc wreszcie kształcić naszych studentów dla przyszłości – musimy też zadbać o dobry przepływ informacji, o różne kanały komunikacyjne.

Powołaną Radę Programową i Zespół Redakcyjny, grono stałych współpracowników – przedstawicieli Wydziałów, wybraliśmy z rozmysłem, wierząc, że wszyscy oni wykorzystają swój talent i umiejętności w celu realizacji tej pionierskiej w naszej Uczelni pracy.

Nazwa „Biuletyn Informacyjny Politechniki Lubelskiej” w niczym nie powinna ograniczać formyła pisma. Informacje traktujemy priorytetowo, ale nie zamykamy hamów dla twórczych propozycji i życzliwych sporów. Liczymy na zainteresowanie Biuletynem i udział całej społeczności akademickiej w tworzeniu kształtu naszego pisma.

Rektor
K. Szarelski
prof. Kazimierz Szarelski

Krótko o nas

Politechnika Lubelska powstała z inicjatywy lubelskiego środowiska techników, inżynierów i naukowców 13 maja 1953 r. Do dzisiaj Uczelnię ukończyło około 14 tysięcy absolwentów.

Obecnie w strukturze organizacyjnej wyodrębniono cztery wydziały: Wydział Mechaniczny, Wydział Elektryczny, Wydział Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej, Wydział Zarządzania i Podstaw Techniki, Bibliotekę Główną oraz jednostki międzywydziałowe: Studium Języków Obcych oraz Studium Wychowania Fizycznego i Sportu.

Od chwili powstania Politechnika Lubelska kształci kadrę inżynierską i prowadzi badania naukowe przede wszystkim na potrzeby regionu. Głównie kierunki badań naukowych prowadzonych w Uczelni związane są z rozwojem konstrukcji i technologii, ochroną środowiska oraz oszczędnością materiałów i energii. Politechnika Lubelska wykonuje ekspertyzy i prowadzi działalność konsultingową. Efektem prowadzonych badań są zastosowania w przemyśle i gospodarce, publikacje naukowe, patenty i prawa ochronne uzyskiwane przez pracowników Uczelni. Do dyspozycji naukowców, studentów i wszystkich zainteresowanych pozostaje Biblioteka Główna, w której zgromadzono ponad 330 tysięcy woluminów, w tym unikalny zbiór norm.

Wszystkie budynki naukowo-dydaktyczne, hala sportowa, domy akademickie, stołówka i przychodnia mieszczą się przy ulicy Nadbystrzyckiej, rektorat i administracja centralna – w zabytkowym pałacu w centrum miasta.

Kadra

Politechnika Lubelska zatrudnia 1110 pracowników. 554 z nich to nauczyciele akademicy. W tej liczbie jest 26 profesorów tytularnych, 41 profesorów nadzwyczajnych PL, 172 adiunktów, 176 asystentów i 121 wykładowców.

Studia

Politechnika Lubelska kształci studentów na studiach dziennych i zaocznych na sześciu kierunkach: mechanika i budowa maszyn, elektrotechnika, budownictwo, ochrona środowiska, zarządzanie i marketing oraz wychowanie techniczne. Dienne studia magisterskie i studia zaoczne są prowadzone na wszystkich kierunkach, dienne studia zawodowe na kierunku: mechanika i budowa maszyn, elektrotechnika i ochrona środowiska. Absolwenci 5-letnich studiów dziennych uzyskują tytuł magistra inżyniera (na nauczycielskim kierunku wychowania technicznego tytuł magistra) a absolwenci 4,5-letnich studiów zaocznych i 3,5-letnich dziennych studiów zawodowych – tytuł inżyniera (na wychowaniu technicznym – tytuł licencjata).

Od 1994 r. absolwenci kierunków: mechanika i budowa maszyn, elektrotechnika, budownictwo i inżynieria środowiska, mogą ubiegać się o tytuł „inżyniera europejskiego” (Eur. Ing.) nadawany przez Europejską Federację Stowarzyszeń Inżynierskich FEANI.

Prowadzone są studia podyplomowe z zarządzania, zarządzania jakością, controllingu i informatyki oraz indywidualne studia doktoranckie dla cudzoziemców.

Rady wydziałów mają prawo nadawania stopni naukowych doktora nauk technicznych w zakresie budowy i eksploatacji maszyn, elektrotechniki oraz budownictwa.

Studenci

W tym roku akademickim na studiach dziennych i zaocznych studiuje blisko 7 200 studentów, w tym 20 to cudzoziemcy. 4 750 studentów studiuje na studiach dziennych, 2 450 – na studiach zaocznych. Politechnika Lubelska jest typowo męską uczelnią; studentki stanowią tylko około 20% ogółu studentów.

Studenci mogą rozwijać swoje zainteresowania naukowe w kilkunastu kołach naukowych. Do najaktywniej działających należą Koła Naukowe: Menedżerów, Informatyków i Samochodowe.

Możliwość rozwoju zainteresowań artystycznych stwarzają działające w środowisku studentów zespoły: Akademicki Chór Politechniki Lubelskiej, Zespół Tańca Towarzystwo „Ganza”, Akademicki Zespół Tańca Ludowego „Krajka”, Grupa Tańca Współczesnego oraz zespoły muzyczne. Siedzibą ich jest Centrum Kultury Studentów przy ul. Okopowej. W miasteczku akademickim działają kluby studenckie, wśród nich najstarszy i największy – „Kazik”, agencja fotograficzna, kluby kick-boxingu, pletwonurków i rowerowy. Członkowie klubów sportowych mogą korzystać z dobrze wyposażonej hali sportowej.

Obok Samorządu Studentów, który jest reprezentantem całej młodzieży, łącznie w Uczelni działa około 30 różnych organizacji i struktur studenckich.

Okolo 65% studentów studiów dziennych pochodzi spoza Lublina. Mogą oni korzystać z 1 350 miejsc w czterech domach akademickich i ze stołówki, która może wydawać 2 000 obiadów. Studenci mogą ubiegać się o stypendia socjalne i naukowe, których wysokość zależy od ich sytuacji materialnej i uzyskiwanych wyników w nauce.

Współpraca z zagranicą

Współpraca naukowa z zagranicą obejmuje wymianę pracowników i studentów z ośrodkami zagranicznymi, wspólne badania naukowe w ramach międzynarodowych projektów badawczych; w tym udział w projektach badawczych Programów Unii Europejskiej i programach wschodnio-europejskich organizacji pozarządowych. Współpraca w zakresie dydaktyki zmierza do dostosowania programów kształcenia, tak aby studenci mogli odbywać część studiów w ośrodkach zagranicznych. Politechnika Lubelska należy do Międzynarodowego Stowarzyszenia Uniwersytetów, Konferencji Rektorów Państw Bałtyckich, Stowarzyszenia Uniwersytetów Regionu Karpackiego i Uniwersytetów Grupy Compostela. Nasi studenci biorą udział w praktykach zagranicznych prowadzonych przez IAESTE. Uczelnia ma podpisane umowy o współpracy z 26 zagranicznymi ośrodkami naukowymi z Australii, Białorusi, Chin, Francji, Hiszpanii, Holandii, Japonii, Niemiec, Rosji, Rumunii, Słowacji, Szwajcarii, Ukrainy, USA, Węgier, Wielkiej Brytanii i Włoch.

Marta Karowska

Drogi Czytelniku,

Oto przed Tobą pierwszy numer Biuletynu Informacyjnego Politechniki Lubelskiej. Liczymy, że pod tym oficjalnie brzmiącym tytułem uda nam się przedstawić puls codziennego dnia naszego środowiska – uczelni technicznej Lublina, która, choć ciągle najmłodsza, to jednak już od czterdziestu czterech lat trwale wpływa się w krajobraz miasta i regionu.

Skupieni na sprawach swojego najbliższego otoczenia – katedr, wydziałów, grup studenckich – nie zważamy często, jak wiele dzieje się w naszej społeczności. Chcemy na łamach Biuletynu pokazać najciekawsze i najbardziej znaczące elementy tego wszystkiego, co wiąże się ze sprawami Uczelni, a co niekiedy, w pospiechu codzienności, po prostu umyka nam z pola widzenia.

Pierwszy numer naszego pisma przynosi wiele treści o charakterze informacyjnym (program działania Uczelni, uchwały Senatu, informacje o sprawach kadrowych, grantach KBN). Prezentujemy wszystkie cztery Wydziały i bibliotekę uczelnianą, przedstawiamy samorząd i działalność kulturalną studentów. Korzystamy z okazji, aby przedstawić kompendium najważniejszych informacji, aby uzmysłowić nam obecny stan i kondycję Uczelni. Informacje o innych ważnych sprawach będziemy zamieszczać w kolejnych numerach.

Nie jest naszym zamiarem ograniczenie się do funkcji informacyjnej, choć mogłoby to sugerować tytuł pisma. Wiemy, jak wielkie wyzwania stawia nam dzień jutrzejszy, jak szybko staniemy przed koniecznością odpowiedzi na pytania o to, czy jesteśmy uczelnia na miarę XXI wieku i jaką pozycję uda nam się zająć w przeobrażającej się rzeczywistości gospodarczej i społecznej naszego kraju. Dyskusję na ten temat chcemy toczyć na łamach Biuletynu, rozpoczynając już w pierwszym numerze od sprawy reformy studiów.

Do dyskusji na ważne tematy związane z życiem Uczelni chcielibyśmy także zaprosić Was, drodzy Czytelnicy, gdyż często spojrzenie z ulicy Nadwyszyńskiej różni się od tego z ulicy Bernardyńskiej, a student czy asystent inaczej patrzy na pewne sprawy niż nawet najbardziej im oddany profesor.

Patrząc w przyszłość nie chcemy zapominać o przeszłości. Musimy pamiętać, że istnienie zwiędzającego ogromnemu wysiłkowi ludzi, o których młodsza część naszej społeczności nie słyszy niewiele wie. A przecież lata ich pracy przypadły na bardzo trudny okres historii naszego kraju, kiedy wiele rzeczy dziś oczywistych wymagało wręcz heroicznych wysiłków. Stąd w tym numerze prezentacji sylwetki rektora Stanisława Podkowskiego i fotografie wszystkich dotychczasowych rektorów, stąd też zamiar prezentacji sylwetek ludzi i wydarzeń tworzących historię i tradycję Uczelni.

Zaowocujcie zapewne, Drogi Czytelniku, że z pierwszych liter naszego tytułu można utworzyć tajemnicze słowo BI-POL. Wycorzystaliśmy świadomie tę nazwę umieszczając ją w naszych adresach Internetowych. Biorąc jednak pod uwagę techniczne nastawienie Twojego umysłu, zakładamy, że dostrzeżesz w niej zapowiedź naszej programowej „dwa-biegunowości”. I rzeczywiście, chcemy wiązać przyszłość i przeszłość, opinie władz Uczelni i pracowników, poglądy nauczycieli i studentów, sprawy poważne i mniej poważne i te pe, i te de, i te pe.

Liczymy na Twoje zainteresowanie i pomoc.

Rada Programowa i Redakcja

Biuletyn Informacyjny Politechniki Lubelskiej

nr 1/97

Krótko o nas	2
Rektor Stanisław Podkowiak – krótkie wspomnienie	4
Program działalności Politechniki Lubelskiej	6
Skład Senatu Politechniki Lubelskiej	9
Informacja o pracach Senatu	10
Wykaz zarządzeń Rektora	10
Wykaz Pism Okólnych	11
Uchwały Senatu	11
Wydarzenia	13
Zasady przyjęć na pierwszy rok studiów	14
Założenia elastycznego systemu studiów dwustopniowych w Politechnice Lubelskiej	16
Z nowym kagankiem w XXI wiek	18
Badania naukowe	20
Projekty badawcze finansowane ze środków KBN	20
Stan i rozwój kadry naukowo-dydaktycznej	23
Wydział Mechaniczny	24
Wydział Elektryczny	27
Wydział Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej	30
Wydział Zarządzania i Podstaw Techniki	33
Biblioteka Główna	36
Po co jesteśmy na Uczelni?	37
Profesjoniści	38
Włoski konkurs	38
Taneczne Mistrzostwa Polski	39
Mikołaje	39
Uskrzydleni pasją	39
Lubelski teatr tańca	40
Studencka enklawa	41
Kazikowcy	42
Paskuda jest wśród nas	42
SAF szansą kariery	43
Od baraku do hali sportowej – i co dalej?	44

Rektor Stanisław Podkowa

KRÓTKIE WSPOMNIENIE

Wielu historyków i biografów chętnie odwołuje się do tezy Tomasza Carlyle'a, iż *history is the essence of innumerable biographies* – historia jest sumą niezliczonych życiorysów. Intencją tego opracowania jest przybliżenie biografii i osiągnięć głównego organizatora naszej Uczelni.

Stanisław Podkowa urodził się 14 września 1907 roku w Lublinie, jako jeden z trzech synów Stanisława i Joanny z Rosłych. Mieszkał wraz z rodziną we wsi Abramowice pod Lublinem (obecnie dzielnica Lublina). Jego ojciec był mistrzem żużlowym, doceniającym umiejętności i wiedzę. Popierał więc ambicje syna kierując go do Gimnazjum Matematyczno-Przyrodniczego im. Hetmana Jana Zamoyskiego oraz na studia w Politechnice Warszawskiej. Studia na Wydziale Mechanicznym przerwał wybuch wojny we wrześniu 1939 roku a dyplom inżyniera mechanika i magistra nauk technicznych uzyskał dopiero po zakończeniu wojny w roku 1946, mimo że pracę dyplomową złożył jeszcze przed wojną.

Od najmłodszych lat musiał pracować na swoje utrzymanie; w czasie studiów również realizował różne zlecenia dla biur projektów, a od roku 1934 podjął stałą pracę jako konstruktor urządzeń mechanicznych i obrabiarek do drewna w Biurze Technicznym Naczelnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Warszawie. Bezpośrednio po wybuchu wojny i nieudanych próbach zorganizowania wraz z kolegami oddziału oporu zbrojnego w rejonie Hrubieszowa (od 1935 roku był podporucznikiem rezerwy po odbyciu służby wojskowej) w Szkole Podchorążych Rezerwy Saperów w Modlinie) przeniósł się do Puław, gdzie pracował w nadzorze technicznym budowy tartaku. Po roku 1942 – jako podejrzany o współpracę z ruchem oporu – ukrywał się aż do roku 1944, podejmując się w tym czasie różnych zajęć, najczęściej robotnika rolnego.

W sierpniu 1944 roku, po wyzwoleniu Lubelszczyzny, Stanisław Podkowa wrócił do Lublina i został mianowany zastępcą naczelnika Wydziału Mechanicznego Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Lublinie (DOKP), stając się tym samym współorganizatorem procesu odnowienia służb kolejowych w regionie. Uruchamiał kolejowe warsztaty mechaniczne w Lublinie i w Radomiu, organizował różnorodne kursy dla kolejowych służb technicznych. Z ogromną determinacją i uporem dokształcał się w dziedzinie kolejnictwa, a zdobytą wiedzę przekazywał szkolonym przez siebie kadrom. Na początku 1951 roku otrzymał nominację na dyrektora technicznego Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Łodzi i równocześnie propozycję objęcia funkcji dyrektora ds. inwestycji w nowo budowanej Fabryce Samochodów Ciężarowych w Lublinie (FSC). Propozycja druga była wyzwaniem trudniejszym i dotyczyła Lublina, dlatego też właśnie przyjął. W listopadzie 1955 roku przeszedł z FSC do Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej. Było to ostatnie i niewątpliwie najważniejsze miejsce pracy Stanisława Podkowskiego.

Kształcenie techniczne na poziomie wyższym w regionie lubelskim ma swe początki w latach sześćdziesią-

tych ubiegłego stulecia, kiedy to powstał Instytut Politechniczny w Puławach, zwany później Instytutem Puławskim. 9 stycznia 1945 roku w wywołanym już Lublinie reaktywowała swoją działalność Politechnika Warszawska, przeprowadzono dwa semestry studiów (od stycznia do września bez przerwy wakacyjnej) dla byłych studentów Politechnik: Lwowskiej, Warszawskiej i Gdańskiej, którzy nie zdążyli dokończyć studiów w systemie tajnego nauczania w okresie okupacji hitlerowskiej. Inauguracja roku akademickiego 1945/46 w Politechnice Warszawskiej odbyła się w październiku już w Warszawie, w Lublinie zaś wśród organizatorów powojennego życia gospodarczego zrodziło się przekonanie o konieczności utworzenia w regionie uczelni technicznej. Stanisław Podkowa, jako organizator i pierwszy przewodniczący Oddziału Lubelskiego Naczelnej Organizacji Technicznej, w działaniach tych odgrywał już od 1949 roku wiodącą rolę współpracując m.in. z inżynierami: Włodzimierzem Ginko, Leonidem Kacjoko, Mieczysławem Krzywickim i Brunonem Wilczewskim.

Po ośmiu latach starań, 13 maja 1953 roku, Rada Ministrów podjęła uchwałę o utworzeniu w Lublinie Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej (WSInż.), a 16 maja Minister Szkolnictwa Wyższego powierzył Stanisławowi Podkowie obowiązki organizatora Uczelni. Pierwszym rektorem WSInż. został wybitny uczony prof. dr Stanisław Ziemecki (ówczesny kierownik Katedry Fizyki Doświadczalnej w Wydziale Matematyczno-Przyrodniczym Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej), pierwszym zaś dziekanem, pierwszego wydziału WSInż. – Wydziału Mechanicznego – został Stanisław Podkowa.

Tworzenie od podstaw wszystkich struktur pierwszej lubelskiej uczelni technicznej, jej rozwój i przeobrażenie w uczelnię ze studiami dziennymi i w końcu w Politechnikę Lubelską o pełnych uprawnieniach akademickich, stało się odłąd – na dwadzieścia ostatnich lat życia Stanisława Podkowskiego – głównym jego celem i pasją. Od 1 września 1955 roku pracował na stanowisku zastępcy profesora a 1 lipca 1966 roku uzyskał stanowisko docenta. Po śmierci w 1956 roku prof. Stanisława Ziemeckiego powierzono Mu funkcję rektora.

28 kwietnia 1965 roku Wieczorową Szkołę Inżynierską przekształcono w Wyższą Szkołę Inżynierską, z prawem kształcenia na studiach dziennych, wieczorowych i zaocznych. Wówczas w ramach organizacyjnych Uczelni funkcjonowały już trzy wydziały – obok Wydziału Mechanicznego powstały dwa następne: Elektryczny i Budownictwa Lądowego. Pod kierunkiem rektora Stanisława Podkowskiego opracowano perspektywiczne założenia rozwoju WSInż. (docelowo uczelni kształcić około sześć tysięcy studentów), zaawansowano budowę pierwszych obiektów dydaktycznych i mieszackich akademickiego przy ul. Nadbystrzyckiej. Utworzono filie WSInż. w Kraśniku i w Poniatoławie, opracowano założenia powołania WSInż. w Koszalinie.

Warto podkreślić, iż w trakcie historycznej inauguracji 1 października 1953 roku immatrykulowano 109 stu-

dentów, pod koniec życia rektora Podkowskiego studiowało w różnych formach bez mała trzy i pół tysiąca osób. Obecna Politechnika Lubelska, która powstała z WSIŁŻ, w 1977 roku, jest uczelnią czterowydziałową, w skali kraju – średniej wielkości. Kształci w różnych formach na sześciu kierunkach ponad siedem tysięcy studentów, rozwija badania o szerokim profilu, utrzymuje kontakty naukowe i studenckie z wieloma uczelniami w kraju i za granicą. Wydaje się, że zgodnie z intencjami Stanisława Podkowskiego, utworzona dzięki Jego staraniom Uczelnia nigdy nie straciła z pola widzenia swoich zasadniczych zadań: zapewniania wysoko kwalifikowanej kadry dla potrzeb przemysłu oraz odgrywania znaczącej roli we wdrażaniu postępu naukowo-technicznego i upowszechnianiu kultury technicznej.

Sam Stanisław Podkowski jawił się współpracownikom i młodzieży jako wyjątkowo konsekwentny i utalentowany organizator oraz ogromnie wymagający i pryncypialny ale jednocześnie życzliwy nauczyciel akademicki i szkół średnich. Cechowała Go niespotykana dyscyplina wewnętrzna w realizacji każdego przedsięwzięcia, znajdował czas również na działalność społeczną. Już w czasie studiów działał w Związku Młodzieży Demokratycznej, a od 1934 roku w Organizacji Młodzieży Socjalistycznej „Życie”. W 1947 roku wstąpił do Polskiej Partii Socjalistycznej (PPS) a w grudniu 1948 r. do Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej (PZPR). Działał bardzo energicznie w NOT, przewodniczył Oddziałowi Lubelskiemu Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Komunikacji, Oddziałowi Lubelskiemu Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaniki Polskich, był członkiem Zespołu Mechaniki Sekcji Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego oraz Komitetu Podstaw Konstrukcji i Technologii Maszyn PAN, zainicjował powołanie w ramach Lubelskiego Towarzystwa Naukowego – Wydziału Nauk Technicznych (obecny Wydział IV).

Rektor Stanisław Podkowski nie był twórcą naukowym w przyjętym powszechnie rozumieniu – los wyznaczył Mu inną rolę – ale jednoznacznie rozumiał i podkreślał znaczenie nauki jako wartości niepodważalnej. Dodawał

przy tym, że nauki nie można utożsamiać z bezduszną erudycją czy sumą wiedzy, ale z ciągłym wysiłkiem umysłowym, wysiłkiem woli, pracy i wyobraźni. Nie było też dane Stanisławowi Podkowskiemu uzyskanie statusu *professora emeritusa*, i prawdę mówiąc, nam, Jego współpracownikom trudno byłoby wyobrazić Go sobie w takiej roli. Był bowiem człowiekiem bardzo aktywnym, bezkompromisowym, o silnej osobowości przywódczej, skrzętnie ukrywał swoje słabości i zmęczenie czy chorobę. Przy

bardzo pryncypialnym sposobie bycia, miał rektora Podkowskiego zaletę rzadko spotykaną: potrafił przełamać swoje uprzedzenie, zmieniać opinię na pozytywną, przywrócić zaufanie. Nie lekcewał się niefortunnymi postępków, ale potrafił okazać pomoc nawet w sytuacji, kiedy większość środowiska odwracała się od potrzebującego. Miał świadomość, że tak jak inni ludzie pełniący funkcje kierownicze, nie jest wolny od wad i śmieszności. Potrafił jednak bardzo głośno i szczerze śmiać się z nich i to jako pierwszy. Są to przykłady postaw rzadko spotykanych w przeszłości i obecnie, a przecież tak oczekiwanych.

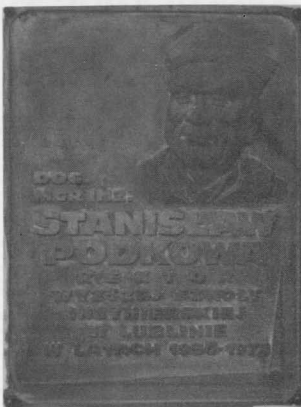
Za uzyskane wyniki w działalności zawodowej i społecznej rektor Stanisław Podkowski był wielokrotnie wyróżniany, nagradzany i odznaczany, m.in. Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia

Polski i Sztandarem Pracy I klasy. Zmarł po dłuższej chorobie 24 czerwca 1973 roku. Pochowany został w Alei Zasłużonych na cmentarzu przy ul. Lipowej w Lublinie. W 1978 roku, w związku z 25-leciem funkcjonowania WSIŁŻ, Jego imieniem nazwano największe audytoryum w budynku Wydziału Mechanicznego; u wejścia do audytoryum wmurowano również tablicę pamiątkową z płaskorzeźbą Jego popiersia (w brązie). Portret olejny Stanisława Podkowskiego znajduje się w sali posiedzeń Senatu w rektoracie przy ul. Bernardyńskiej 13.

Stanisław Podkowski w małżeństwie z Barbarą Szczepanowską, zawartym w grudniu 1939 roku miał dwóch synów: Pawła (ur. 1952, elektrotechnik) i Stanisława (ur. 1957, mgr inż. zootechnik).

Edward Śpiewka

AUDYTORYUM IM. REKTORA STANISŁAWA PODKOWSKIEGO



Program działalności Politechniki Lubelskiej w kadencji 1996-1999

Program ten jest podporządkowany celowi strategicznemu Politechniki, jakim jest przygotowanie absolwentów, którzy potrafią sprostać uwarunkowaniom dynamicznie rozwijającego się przemysłu w warunkach gospodarki rynkowej, czego warunkiem podstawowym jest zapewnienie naszej Uczelni najlepszej kadry i materialnych warunków studiowania.

Tak postawiony cel nakłada na nas obowiązek spojrzenia na Uczelnię z szerokiej perspektywy, ukształtowanej na przyszłość, wybiegającej dalej niż obejmują ramy czasowe kadencji. W wielu przypadkach zostaną tylko zapoczątkowane pewne procesy, których efekty będą mierzalne w dłuższych horyzontach czasowych. Takie spojrzenie jest nieodzowne w programowaniu rozwoju Uczelni.

Podstawą sformułowania programu jest określenie, w jaki sposób nasza Uczelnia będzie opierać się na swoich mocnych stronach, likwidując słabości oraz minimalizując zagrożenia, przy uwzględnieniu czynników zewnętrznych mających wpływ na jego realizację. Dlatego też formułowane roczne plany pracy będą efektem permanentnej oceny realizacji programu, by mógł być aktualizowany w aspekcie przygotowania do szybkiej reakcji na ewentualne zmiany i nowe trendy, występujące w szkolnictwie wyższym i w gospodarce np.: tworzenie wyższych szkół zawodowych, nowelizacja ustawy o szkolnictwie wyższym, sposób finansowania szkół wyższych, odpłatność za studia, nowy system stypendialny czy zmieniające się prawo gospodarcze. Te zabiegi adaptacyjne będą tylko uzupełnieniem programu, o którego powodzeniu będzie decydować wizja Uczelni i konsekwencja w jej spełnianiu.

Wchodząc w XXI wiek chcemy, by Politechnika Lubelska była w pełni akademicka, w pewnym sensie elitarna, uczelnia średniej wielkości, docelowo sześciowojdłowa, o wysokim poziomie kształcenia i ugruntowanej pozycji w środowisku naukowym, która aktywnie uczestniczy w transformacji systemu społeczno-gospodarczego, utrzymuje ścisłe kontakty z przemysłem, słynie swymi naukowcami i absolwentami, spełnia ważną rolę kulturotwórczą.

Poprzez szeroką informację, jawność i kolegialność decyzji na różnych poziomach zarządzania będziemy dążyć, by świadomość wizji i celów uczelni była czynnikiem integrującym działania całej społeczności akademickiej.

Zasceptowany przez Senat program będzie stanowił dla kierownictwa Uczelni podstawową wykładnię działalności, przy zachowaniu następujących zasad:

- przestrzegana będzie formuła jednoosobowego kierownictwa rektora, przy jasnym określeniu kompetencji i uprawnień prorektorów i dziekanów,
- w wyniku racjonalizacji struktur organizacyjnych zostanie opracowany regulamin organizacyjny, który będzie zawierał klarowny podział kompetencji, określił zadania merytoryczne pionów i działów oraz wzajemne relacje między jednostkami i komórkami organizacyjnymi,
- kierownictwo Uczelni będzie dążyć do podniesienia rangi Senatu jako najwyższej władzy stanowiącej w sprawach strategicznych,
- statut Uczelni poddany będzie analizie w aspekcie przystosowania do aktualnych wymogów i uwarunkowań,
- zarządzanie Uczelnią będzie realizowane w pełnym i drożym systemie informatycznym; będą utworzone odpowiednie stanowiska pracy dla zapewnienia właściwej rozbudowy i odtwarzania bazy komputerowej,
- zostanie opracowany i wdrożony system oceny katedr. Kierownicy katedr będą oceniani za realizację dydaktyki, badań naukowych i rozwój kadry; w wyniku przeglądu katedr zostaną podjęte uregulowania określające warunki ich funkcjonowania.
- kierownictwo Uczelni ze szczególną dbałością będzie dążyć do wytworzenia kultury organizacyjnej, kultywowania tradycji akademickiej, preferowania pożądaných zachowań wynikających z wartości i norm etycznych,
- ceniona będzie postawa pracowników przejawiająca się poszanowaniem prawa i rzetelnej pracy; szczególnie ważne będzie tworzenie właściwych relacji społecznych, wzajemnego szacunku i życzliwości; kultura organizacyjna, która będzie miała wpływ na określony styl i charakter funkcjonowania Uczelni, przede wszystkim powinna znaleźć odniesienie w kształtowaniu osobowości studentów.

Zamierzone zmiany będą możliwe do realizacji pod warunkiem rozwoju kadry.

- Zostaną zintensyfikowane działania zmierzające do uzyskania praw doktoryzowania przez Wydział, który takich uprawnień jeszcze nie ma, oraz praw habilitowania, przynajmniej w jednym wydziale.
- Zostanie opracowana analiza potrzeb w odniesieniu do oczekiwanego stanu kadry naukowo-dydaktycznej,

w zakresie ilościowym i jakościowym (z uwzględnieniem rozwoju własnej kadry i odejścia pracowników na emeryturę), w horyzoncie czasowym kilku lat.

- Na podstawie potrzeb kadrowych, we wskazanych dyscyplinach naukowych, sfinalizowane będą starania o pozyskiwanie z innych ośrodków profesorów i doktorów habilitowanych.
- Tworzone będą warunki dla rozwoju własnej kadry poprzez:
 - opracowanie planów rozwoju kadry, systemów pomocy oraz kontroli ich realizacji,
 - tworzenie klimatu sprzyjającego realizacji prac doktorskich i habilitacyjnych.
- Stworzone zostaną warunki do zapewnienia mobilności kadr naukowych.
- Rektor i dziekani swoim osobistym autorytetem będą wspierali doktorów realizujących prace habilitacyjne w innych uczelniach.
- Dostawiony będzie system oceny i weryfikacji nauczycieli akademickich.

Aktualna sytuacja Uczelni, uwarunkowania zewnętrzne oraz doświadczenia ostatnich lat wskazują, że w okresie obecnej kadencji konieczne jest – obok energicznych działań doraźnych – podjęcie programowych działań długookresowych, zmierzających do zasadniczych zmian w organizacji dydaktyki i wychowania. W celu zapewnienia wysokiego poziomu wiedzy absolwentów oraz sprostanie zmieniającym potrzebom rynku pracy, modernizacji ulegnie system kształcenia.

- Plany i programy studiów będą modernizowane z uwzględnieniem programowych minimum Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego oraz wymogów FEANI z jednoczesnym zmniejszaniem obciążeń studentów, wprowadzaniem zastosowań informatyki w poszczególnych przedmiotach nauczania oraz zwiększaniem zakresu i efektywności nauczania języków obcych.
- Będziemy dążyć do zapewnienia elastyczności toku studiów, stabilizacji programowej i różnorodności różnych form i cykli studiów. Wprowadzone zostaną jednolite siatki dydaktyczne dla pierwszych lat studiów na wybranych kierunkach. Plany studiów dydaktycznych zostaną skorelowane ze studiami dziennymi.
- Zmianie ulegnie system przyjęć studentów na pierwszy rok studiów – poprzez uproszczenie, w miarę możliwości ujednolicenie, oraz przywrócenie sprawdzianu wiadomości.
- W programach kształcenia zapewniona będzie możliwość uzyskania przez studenta określonej przydatności zawodowej, potwierdzonej stosownym certyfikatem, po przerwanu nauki na każdym jej szczeblu.
- Dokonany przegląd specjalności i kierunków dyplomowania będzie podstawą do ich aktualizacji. Czynione będą przygotowania do wprowadzania nowych atrakcyjnych specjalności, z uwzględnieniem atrybutu odmienności, w konkurencji z uczelniami technicznymi i z uwzględnieniem potrzeb gospodarki.
- Zostaną odnowione ścisłe związki z przemysłem poprzez utworzenie Rady Dyrektorów Zakładów Przemysłowych, która będzie pomocna między innymi w ustalaniu programów studiów i określaniu perspektywicznych potrzeb kształcenia.

- Zapewnienie warunków rozwoju kształcenia indywidualnego wymagać będzie zapewnienia środków finansowych na przedmioty nauczania realizowane poza wydziałem lub Uczelnią, pilotażowe wprowadzenie „opiekunstwa” dla kilku studentów, permanentnej oceny wyników i poziomu kształcenia itp. Rozwijane będą możliwości wyboru przez studenta przedmiotów i bloków programowych.
- Wdrożony będzie system transferu środków pozyskanych z opłat za studia na Wydziały, które je wypracowują, z przeznaczeniem na tworzenie funduszu dydaktycznego Wydziałów.
- Podjęte zostaną działania na rzecz poprawy struktury zatrudnienia w grupie nauczycieli akademickich, zwłaszcza zwiększenia liczby asystentów.
- Będą prowadzone starania zmierzające do zmniejszenia obciążeń dydaktycznych pracowników naukowych dydaktycznych, co powinno przynieść poprawę jakości kształcenia i efektywność naukową nauczycieli.
- Za szczególnie ważne uznane będą starania podejmowane w celu pozyskiwania nowych pomieszczeń dla celów dydaktycznych oraz wygospodarowania większych środków na modernizację i tworzenie nowoczesnej obudowy procesu dydaktycznego.
- Zgodnie z zaleceniami MEN i Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego zostanie utworzona struktura organizacyjna do analiz i badań procesu dydaktycznego.
- Przedmiotem szczególnej troski będą sprawy studenckie. Przewiduje się m.in.:
 - przywrócenie dobrej współpracy organizacji studenckich i samorządu oraz zapewnienie studentom rzeczywistego udziału w zarządzaniu Uczelnią,
 - sfinalizowanie tworzenia Centrum Kultury Studenckiej,
 - powołanie Rady Kultury Studenckiej,
 - wzmocnienie działań na rzecz rozwoju i upowszechniania sportu i rekreacji,
 - przywrócenie pomieszczeń stołówek w całości do celów żywieniowych,
 - podjęcie starań o rozbudowę bazy mieszkalnej studentów.

Głównym zadaniem w rozwoju nauki będzie stymulowanie pracy twórczej poprzez odpowiednie rozwiązania organizacyjne, finansowe, system ocen i preferencji, które mają wpływ na jej poziom, priorytety oraz dynamikę uzyskiwanych wyników.

Problematyka badań, tempo ich prowadzenia oraz poziom – poza stanem i jakością kadry – uwarunkowane są bazą laboratoryjną i środkami finansowymi przeznaczonymi na ich realizację. Będzie kładziony duży nacisk na pozyskiwanie środków z KBN, organizacji przemysłowych, fundacji, programów pomocy międzynarodowej i od sponsorów.

Podstawowym zadaniem będzie opracowanie jednolitej instrukcji dotyczącej wnioskowania, finansowania, realizacji, oceny i upowszechniania wyników badań naukowych oraz wdrożenie systemu informacji o aktualnych możliwościach pozyskiwania środków na badania.

Współpraca z zagranicą, jako bardzo ważny element wspomagający rozwój badań i edukację, także w zakresie pozyskiwania środków finansowych (programy COST, TEMPUS, COPERNICUS, ERASMUS, SOKRATES,

fundacje itp.), będzie realizowana poprzez zapewnienie lepszej, powszechnie dostępnej informacji o jej możliwościach. Będzie obudowana różnorodnymi formami pomocy technicznej w przygotowaniu aplikacji.

Istotnym celem w rozwoju nauki będzie stworzenie takich warunków, aby badania naukowe stały się naturalnym zajęciem, realizowanym w spokoju, zapewniającym rekompensatę finansową, indywidualny rozwój naukowy wszystkim nauczycielom akademickim a także powstawanie szkół naukowych wokół osób wybitnych.

W zakresie poprawy bazy materialnej Uczelni przewiduje się:

- zakończenie rozpoczętej inwestycji pod nazwą „Budynek dydaktyczno-laboratoryjny kierunku ochrony środowiska” Wydziału Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej,
- opracowanie dokumentacji oraz rozpoczęcie budowy obiektu dydaktyczno-laboratoryjnego Wydziału Mechanicznego,
- opracowanie dokumentacji oraz rozpoczęcie prac związanych z rozbudową budynku Wydziału Zarządzania i Podstaw Techniki o pomieszczenia dydaktyczne,
- podjęcie starań w celu odzyskania od Zarządu Miasta Lublina budynku pod nazwą „Pałac” przy ul. Nadbystrzyckiej oraz przejęcia całego budynku przy ul. Narutowicza na potrzeby Wydziału Elektrycznego,
- opracowanie szczegółowego planu zagospodarowania terenu przy ul. Nadbystrzyckiej uwzględniającego maksymalnie możliwości inwestycyjne zgodnie z potrzebami Uczelni,
- podjęcie działań zmierzających do powiększenia terenów Politechniki przy ul. Nadbystrzyckiej o około 5 ha.

Realizacja powyższego programu będzie możliwa, jeżeli uda nam się zabezpieczyć wystarczające środki finansowe. Dlatego też kierownictwo będzie podejmować wszechstronne działania w celu uzyskania jak największych dochodów, by Uczelnia mogła sprawnie funkcjonować i rozwijać się. Dotyczy to pozyskiwania środków budżetowych z MEN i KBN, dochodów z umownej działalności badawczej, środków na realizację programów Unii Europejskiej, a także dochodów własnych Uczelni (opłaty za zajęcia dydaktyczne, odsetki od lokat, wpływy z organizacji konferencji) oraz darowizn przekazywanych przez instytucje krajowe i zagraniczne.

Równolegle będą podejmowane różnego rodzaju działania na rzecz minimalizacji kosztów utrzymania Uczelni. Chcemy tego dokonać poprzez:

- wprowadzenie wewnętrznego algorytmu podziału środków z dotacji budżetowej na działalność dydaktyczną,
- działania w kierunku obniżenia kosztów osobowych kształcenia na jednego studenta,



Senat Politechniki Lubelskiej

- rozliczanie na jednostki organizacyjne kosztów utrzymania obiektów (c.o., energia elektryczna, woda).

Przewiduje się decentralizację finansową prowadzącą do racjonalizacji systemu finansowo-ekonomicznego Uczelni.

Za najpilniejsze zadanie w uregulowaniu spraw pracowniczych uznaje się opracowanie i wdrożenie jasnego, klarownego systemu wynagradzania we wszystkich grupach zatrudnienia skorelowanego z systemem ocen pracowników.

Preferowana i wspierana będzie działalność socjalna, w tym starania o rozbudowę bazy czasowo-wypoczynkowej nad Jeziorem Białym oraz, w miarę możliwości, modernizacja i doposażenie Domu Pracy Twórczej w Kazimierzu nad Wisłą.

Przestawiony program stanowi dokument roboczy, który ma wspomagać kierownictwo Uczelni w podejmowaniu decyzji. Jego podstawę stanowią cele wyznaczone na wszystkich poziomach kierownictwa jako rezultat swojego kompromisu interesów poszczególnych pionów.

Wyznaczone w programie cele będziemy upowszechniać wśród całej społeczności, ponieważ ich osiągnięcie wymaga zrozumienia racji nadrzędnych, wykorzystania potencjału intelektualnego wszystkich pracowników i studentów Politechniki. Świadomość udziału w dokonywanych przedsięwzięciach powinna stanowić wyzwanie motywujące do zwiększonego wysiłku i podniesienia efektywności pracy.

*Na podstawie tekstu
przyjętego przez Senat Politechniki Lubelskiej
na posiedzeniu w dniu 26 września 1996 r.*

SKŁAD SENATU POLITECHNIKI LUBELSKIEJ

na kadencję 1996–1999

Członkowie Senatu z głosem stanowiącym

1. prof. dr inż. Kazimierz SZABELSKI
2. prof. dr hab. inż. Tadeusz JANOWSKI
3. prof. dr hab. Edward ŚPIEWLA
4. prof. dr hab. inż. Andrzej WEROŃSKI
5. dr hab. inż. Wiktor PIETRZYK, prof. PL
6. dr hab. inż. Jan KUKIELKA, prof. PL
7. dr hab. inż. Klaudiusz LENIK, prof. PL
8. prof. dr hab. inż. Jerzy GRZYCZ
9. prof. zw. dr hab. inż. Eugeniusz KOZIEJ
10. prof. dr hab. Lucjan PAWŁOWSKI
11. prof. dr hab. inż. Tadeusz PEŁCZYŃSKI
12. prof. dr hab. inż. Włodzimierz SITKO
13. prof. dr hab. Witold STEPNIIEWSKI
14. prof. dr hab. inż. Wiesław WEROŃSKI
15. dr hab. Ewa BOJAR, prof. PL
16. dr hab. inż. Zygmunt RUTKA, prof. PL
17. dr hab. inż. Antoni ŚWIĆ, prof. PL
18. dr hab. inż. Piotr TARKOWSKI, prof. PL
19. dr inż. Marek BRZEZIŃSKI
20. mgr Ryszard KOJAK
21. mgr Roman MAŁYSZEK

22. dr inż. Jerzy PODGÓRSKI
23. dr inż. Krystyna SCHABOWSKA
24. dr inż. Andrzej WAC-WŁODARCZYK
25. Grażyna KRASOWSKA
26. Czesław MALIK
27. mgr Barbara RUCHAJ
28. Roman DOROSZ (IBIS)
29. Waldemar JASTRZĘBSKI (M)
30. Andrzej KARCZMARZ (IBIS)
31. Artur MORDKA (Z)
32. Marek STACHOWICZ (E)

Członkowie Senatu z głosem doradczym

1. Dyrektor Administracyjny – mgr Marek MAZUŚ
2. Kwestor – mgr Teresa BUCIOR
3. Dyrektor Biblioteki Głównej – dr Irena PAWELEC
4. Unia Profesorów – prof. dr hab. inż. Robert SIKORA
5. NS ZNP PL – dr inż. Lucjan CHOLEWA
6. NSZZ „Solidarność” PL – mgr inż. Kazimierz SZPATOWICZ

KOMISJE SENACKIE

Komisja Organizacji i Rozwoju Politechniki

1. prof. dr hab. inż. Włodzimierz SITKO – przewodniczący
2. prof. dr hab. inż. Krzysztof Majka
3. dr hab. inż. Maciej Bałtowski, prof. PL
4. dr hab. inż. Mieczysław Król, prof. PL
5. dr hab. inż. Józef Kuczmarszewski, prof. PL
6. dr inż. Lucjan Cholewa
7. dr inż. Elżbieta Polonis-Gowin
8. dr inż. Krystyna Schabowska
9. dr inż. Andrzej Wac-Włodarczyk
10. mgr Marta Błjas
11. mgr Ewa Grochal-Kudasiewicz
12. Roman Dorosz
13. prof. dr hab. inż. Iwo Pollo konsultant

Komisja ds. Badań Naukowych i Rozwoju Kadry

1. prof. dr hab. inż. Wiesław WEROŃSKI – przewodniczący
2. prof. dr hab. inż. Andrzej Horodecki
3. prof. dr inż. Henryk Popko
4. prof. dr hab. Witold Stepniowski
5. dr hab. inż. Tadeusz Baum, prof. PL
6. dr hab. inż. Andrzej Flaga, prof. PL
7. dr hab. inż. Leopold Koczan, prof. PL
8. dr hab. inż. Antoni Świć, prof. PL
9. dr hab. inż. Piotr Tarkowski, prof. PL
10. dr hab. inż. Paweł Żukowski, prof. PL
11. dr inż. Marek Brzeziński
12. dr inż. Stefan Laskowski
13. dr inż. Henryk Komsta

Komisja ds. Dydaktyczno-Wychowawczych

1. prof. dr hab. inż. Jerzy GRZYCZ – przewodniczący
2. dr hab. Ewa Bojar, prof. PL
3. dr hab. inż. Jerzy Lipski, prof. PL
4. dr hab. inż. Jarosław Skrynicki, prof. PL
5. prof. dr hab. Andrzej Szymański
6. doc. dr inż. Tadeusz Łatocha
7. dr inż. Zofia Gajewska
8. dr inż. Krystyna Schabowska
9. dr inż. Stefan Fijałkowski
10. dr inż. Janusz Ozonok
11. Andrzej Karczmarz

Komisja ds. Budżetu i Finansów

1. prof. zw. dr hab. inż. Eugeniusz KOZIEJ – przewodniczący
2. dr hab. Ewa Bojar, prof. PL
3. dr hab. inż. Mieczysław Król, prof. PL
4. dr hab. inż. Zygmunt Rutka, prof. PL
5. dr inż. Stefan Fijałkowski
6. dr hab. inż. Andrzej Świć, prof. PL
7. dr Zofia Sobczak
8. mgr Józef Sawa
9. Grażyna Krasowska
10. Małgorzata Adamiec
11. dr hab. inż. Włodzimierz J. Krolopp, prof. PL – konsultant

z głosem doradczym:

12. Dyrektor Administracyjny – mgr Marek Mazuś
13. Kwestor – mgr Teresa Bucior

Informacja o pracach Senatu Politechniki Lubelskiej

Senat Politechniki wybrany w składzie 32 osób obradował w obecnej kadencji sześć razy. Obrady odbywały się w zasadzie raz w miesiącu, zgodnie z tematyką przyjętą na pierwszym posiedzeniu. Senat podejmował sprawy wynikające ze swoich ustawowych i statutowych kompetencji oraz wynikające z realizacji podstawowych zadań Uczelni.

- ♦ Przyjęto do realizacji „Program działalności Uczelni w kadencji 1996–1999”.
- ♦ Powołano komisje senackie i zatwierdzono plany ich pracy.
- ♦ Omówiono organizację badań naukowych i ich finansowania.
- ♦ Senacka Komisja Organizacji i Rozwoju Politechniki przedstawiła wybrane problemy strategii rozwoju Uczelni.
- ♦ Dokonano analizy stanu komputeryzacji w PL i przedstawiono możliwości jego poprawy.
- ♦ Omówiono bieżące problemy dydaktyki. Senacka Komisja ds. Dydaktyczno-Wychowawczych przedstawiła założenia reformy kształcenia w Politechnice.
- ♦ Dokonano przeglądu stanu kadry oraz przedyskutowano kierunki rozwoju kadry naukowo-dydaktycznej.
- ♦ Dziekani przedstawili sprawozdanie z realizacji uchwały Senatu w sprawie oceny adiunktów.
- ♦ Na podstawie wyników badań naukowych w zakresie realizacji grantów wewnętrznych i badań statutowych dokonano oceny działalności katedr.
- ♦ Na każdym posiedzeniu Rektor przedstawia informację o bieżących pracach kierownictwa Uczelni.

Przyjęto do realizacji 20 uchwał, w tym m.in. dotyczących:

- zasad i trybu przyjmowania na pierwszy rok studiów dziennych i zaocznych w roku akademickim 1997/98,
- warunków obniżania pensum dydaktycznego i zasad obliczania godzin dydaktycznych w roku akademickim 1996/97,
- organizacji badań naukowych i ich finansowania,
- reformy kształcenia,
- rozwoju komputeryzacji,
- zasad ustalania wysokości honorarium w wynagrodzeniu zasadniczym wynikającym ze stosunku pracy,
- przeprowadzenia ocen nauczycieli akademickich zatrudnionych w Politechnice,
- oceny działalności katedr,
- zmian w Statucie Politechniki.

Rozpatrzone i zaopiniowano szereg spraw osobowych w tym: 2 wnioski o mianowanie na stanowisko profesora zwyczajnego, 9 wniosków o mianowanie na stanowisko profesora nadzwyczajnego, powołanie kierowników katedr, powołanie dyrektora administracyjnego, zatrudnienie w niepełnym wymiarze czasu pracy, a także

wnioski o odznaczenia państwowe, nagrody Ministra Edukacji Narodowej i Medale KEN.

Przewidywana tematyka posiedzeń Senatu do końca roku akademickiego zawiera m.in. następujące zagadnienia:

- zaopiniowanie regulaminu organizacyjnego Politechniki,
- zatwierdzenie planu rzeczowo-finansowego na 1997 rok oraz sprawozdania finansowego i wyniku za 1996 rok,
- zatwierdzenie programów reformy kształcenia w Wydziałach,
- aktualizacja planów rozwoju i rozbudowy Politechniki,
- przyjęcie sprawozdania z działalności Uczelni za rok akademicki 1996/97 i ocena Rektora.

Po każdym posiedzeniu rozsyłane są do wszystkich jednostek i komórek organizacyjnych komunikaty o pracach Senatu (wraz z uchwałami).

Maria Bijas

Wykaz zarządzeń Rektora

wydanych od 1 września 1996 r.

1. Zarządzenie Nr R/9/96 Rektora Politechniki Lubelskiej z dnia 5 listopada 1996 r. w sprawie stawek wynagradzania pracowników PL za zajęcia wykonywane na podstawie umów cywilnoprawnych w roku akademickim 1996/97.
2. Zarządzenie Nr R/10/96 Rektora Politechniki Lubelskiej z dnia 4 listopada 1996 r. w sprawie powołania Komisji Konkursowej dla wyłonienia kandydatów na stanowisko Dyrektora Administracyjnego PL.
3. Zarządzenie Nr R/11/96 Rektora Politechniki Lubelskiej z dnia 20 listopada 1996 r. w sprawie powołania komisji odwoławczej do rozpatrywania odwołań od oceny wyników pracy nauczycieli akademickich.
4. Zarządzenie Nr R/12/96 Rektora Politechniki Lubelskiej z dnia 16 grudnia 1996 r. w sprawie powołania Komisji ds. Oceny i Odbioru Wyników Badań Naukowych finansowanych przez KBN.
5. Zarządzenie Nr R/13/96 Rektora Politechniki Lubelskiej z dnia 16 grudnia 1996 r. w sprawie powołania Rady Kultury Studenckiej PL.
6. Zarządzenie Nr R/14/96 Rektora Politechniki Lubelskiej z dnia 23 grudnia 1996 r. w sprawie warunków wynagrodzenia i dzierżawy pomieszczeń Uczelni.
7. Zarządzenie Nr R/15/96 Rektora Politechniki Lubelskiej z dnia 30 grudnia 1996 r. w sprawie ustalenia w wynagrodzeniu zasadniczym nauczycieli akademickich

wynikającym ze stosunku pracy honorarium za wykonywanie zadań podlegających przepisom ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych.

8. Zarządzenie Nr R1/97 Rektora Politechniki Lubelskiej z dnia 10 stycznia 1997 r. w sprawie regulaminu kontroli wewnętrznej w Politechnice Lubelskiej.
9. Zarządzenie R2/97 Rektora Politechniki Lubelskiej z dnia 13 marca 1997 r. w sprawie powołania komisji mieszkaniowej.
10. Zarządzenie Nr R3/97 Rektora Politechniki Lubelskiej z dnia 23 stycznia 1997 r. w sprawie zmian organizacyjnych w Politechnice Lubelskiej.
11. Zarządzenie Nr R4/97 Rektora Politechniki Lubelskiej z dnia 4 lutego 1997 r. w sprawie powołania Rady Katedry Pojazdów Samochodowych.
12. Zarządzenie Nr R5/97 Rektora Politechniki Lubelskiej z dnia 6 lutego 1997 r. w sprawie rozkładu czasu pracy i udzielania dodatkowych dni wolnych od pracy dla pracowników nie będących nauczycielami akademickimi.
13. Zarządzenie Nr R6/97 Rektora Politechniki Lubelskiej z dnia 15 lutego 1997 r. w sprawie zmian organizacyjnych w Politechnice Lubelskiej.
14. Zarządzenie Nr R7/97 Rektora Politechniki Lubelskiej z dnia 19 lutego 1997 r. w sprawie powołania rektorskiej komisji nagród, odznaczeń i wyróżnień.
15. Zarządzenie Nr R8/97 Rektora Politechniki Lubelskiej z dnia 17 lutego 1997 r. w sprawie stawek wynagradzania za ponadwymiarowe godziny dydaktyczne w roku akademickim 1996/1997.
16. Zarządzenie Nr R9/97 Rektora Politechniki Lubelskiej z dnia 10 marca 1997 r. w sprawie powołania zespołu do zbadania przyczyn pożaru.
17. Zarządzenie Nr R10/97 Rektora Politechniki Lubelskiej z dnia 10 marca 1997 r. w sprawie powołania Komisji Inwentaryzacyjnej.
18. Zarządzenie Nr R11/97 Rektora Politechniki Lubelskiej z dnia 12 marca 1997 r. w sprawie powołania Uczelnianej Komisji Rekrutacyjnej na pierwszy rok studiów dziennych i zaocznych w Politechnice Lubelskiej w roku akademickim 1997/98.
19. Zarządzenie Nr R12/97 Rektora Politechniki Lubelskiej z dnia 14 marca 1997 r. w sprawie powołania Komisji ds. Komputeryzacji, utworzenia stanowiska

Głównego Informatyka oraz funduszu rozwoju komputeryzacji.

20. Zarządzenie Nr R13/97 Rektora Politechniki Lubelskiej z dnia 23 marca 1997 r. w sprawie poprawy warunków przeciwpożarowych.
21. Zarządzenie Nr R14/97 Rektora Politechniki Lubelskiej z dnia 28 marca 1997 r. w sprawie powołania Komisji bezpieczeństwa i higieny pracy.
22. Zarządzenie Nr R15/97 Rektora Politechniki Lubelskiej z dnia 10 kwietnia 1997 r. w sprawie realizacji zaleceń pokontrolnych Najwyższej Izby Kontroli.
23. Aneks Nr 1/97 z dnia 17 kwietnia 1997 r. do zarządzenia Nr R14/96 Rektora Politechniki Lubelskiej z dnia 23 grudnia 1996 r. w sprawie warunków wynajmu i dzierżawy pomieszczeń Uczelni.
24. Zarządzenie Nr R16/97 Rektora Politechniki Lubelskiej z dnia 18 kwietnia 1997 r. w sprawie zmian organizacyjnych w Politechnice Lubelskiej.

Wykaz Pism Okólnych

wydanych od 1 września 1996 r.

1. Pismo Okólne Nr 2/96 Rektora Politechniki Lubelskiej z dnia 7 października 1996 r. w sprawie pensum dydaktycznego, warunków jego obniżania i zasad obliczania godzin dydaktycznych w roku akademickim 1996/97.
2. Pismo Okólne Nr 3/96 Rektora Politechniki Lubelskiej z dnia 25 listopada 1996 r. w sprawie określenia zakresu kompetencji i uprawnień Rektora i Prorektorów.
3. Pismo Okólne Nr 4/96 Rektora Politechniki Lubelskiej z dnia 26 listopada 1996 r. w sprawie wysokości świadczeń dla cudzoziemców przyjmowanych przez Politechnikę.
4. Pismo Okólne Nr 5/96 Rektora Politechniki Lubelskiej z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie organizacji badań naukowych i ich finansowania.
5. Pismo Okólne Nr 1/97 Rektora Politechniki Lubelskiej z dnia 24 lutego 1997 r. w sprawie wydawania „Biuletynu Informacyjnego Politechniki Lubelskiej”.
6. Pismo Okólne Nr 2/97 Rektora Politechniki Lubelskiej z dnia 1 kwietnia 1997 r. w sprawie poprawy warunków bezpieczeństwa i higieny pracy.

Uchwała Senatu Politechniki Lubelskiej

z dnia 27 lutego 1997 roku

w sprawie przeprowadzenia ocen nauczycieli akademickich zatrudnionych w Politechnice.

Senat Politechniki Lubelskiej działając na podstawie art. 48 ust. 1 w związku z art. 104 ust. 2 ustawy z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym (z późn. zmianami) oraz § 85 ust. 1 Statutu Politechniki Lubelskiej uchwala co następuje:

§ 1.

1. Postanawia się przeprowadzić do końca marca 1997 r. okresowe oceny nauczycieli akademickich zatrudnionych na stanowisku adiunkta w poszczególnych wydziałach uczelni.

2. Ocenie podlegają adiunkci, którzy:

- a) z ostatnio przeprowadzonej oceny uzyskali niejednoznaczny lub negatywny wynik,
- b) wykazują niezadowalające postępy naukowe w okresie 4 ostatnich lat zatrudnienia na stanowisku adiunkta (kryterium stanowi: liczba i poziom publikacji, ocena i wyniki realizowanych prac w ramach grantów wewnętrznych, udział w grantach KBN realizowanych w katedrze lub w wydziale, udział w konferencjach naukowych i seminariach potwierdzone referatami),
- c) są zatrudnieni na stanowisku adiunkta co najmniej 15 lat.

§ 2.

Oceny przeprowadza się z uwzględnieniem wszystkich elementów określonych w § 85 ust. 2 pkt. 2 Statutu Politechniki Lubelskiej z odniesieniem do wyników i zaleceń ostatniej oceny na stanowisku adiunkta ze szczególnym uwzględnieniem dorobku naukowego z ostatnich czterech lat pracy.

§ 3.

W celu sprawnego przeprowadzenia oceny wprowadza się zmodyfikowany wzór arkusza oceny nauczyciela akademickiego zatrudnionego na stanowisku adiunkta, stanowiący załącznik Nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 4.

Do przeprowadzenia oceny pozostałych nauczycieli akademickich ustala się zgodnie z § 85 ust. 3 Statutu Politechniki Lubelskiej nowy wzór arkusza ocen stanowiący załącznik Nr 2 do niniejszej uchwały.

§ 5.

Odpowiedzialnymi za przeprowadzenie ocen nauczycieli akademickich zatrudnionych na stanowisku adiunkta w poszczególnych wydziałach ustanawia się Dziekanów.

§ 6.

Nadzór nad realizacją postanowień niniejszej uchwały powierza się Prorektorowi ds. Nauki.

§ 7.

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Przewodniczący
Senatu Politechniki Lubelskiej
Rektor
prof. Kazimierz Szabelski

Uchwała Senatu Politechniki Lubelskiej

z dnia 27 lutego 1997 roku

w sprawie reformy kształcenia w Politechnice Lubelskiej.

Senat Politechniki Lubelskiej na podstawie dyskusji nad założeniami reformy systemu kształcenia (elastycznego systemu studiów dziennych) oraz po omówieniu aktualnych problemów dydaktyki, w tym jakości kształcenia, uchwała co następuje:

I. W zakresie wprowadzenia elastycznego systemu kształcenia:

1. Powołanie zespołów do opracowania „Programu reformy systemu kształcenia w Politechnice Lubelskiej” funkcjonujących na podstawie przyznaných grantów wewnętrznych.
2. Elastyczny system studiów powinien zapewnić wielostopniowość, drożność i indywidualizację kształcenia.
3. Kształcenie podyplomowe stanowi integralną część kształcenia w Politechnice Lubelskiej.
4. Opracowanie systemu oceny jakości kształcenia powierza się zespołowi pod kierownictwem dr. hab. inż. Stanisława Płaski, prof. PL.
5. Opracowanie programów elastycznego systemu kształcenia w PL należy przygotować do czerwca 1998 r.; pilotażowe wdrożenie planuje się w roku akademickim 1998/99.
6. Koordynację prac nad reformą kształcenia powierza się Prorektorowi ds. Kształcenia.

II. W zakresie działań doraźnych:

1. Wprowadza się obowiązek hospitowania zajęć dydaktycznych a w szczególności każdej nowej ich formy realizowanych przez młodszych pracowników naukowo-dydaktycznych i dydaktycznych oraz asystentów-stażystów.
- Hospitacji dokonują kierownicy katedr (jednostek międzywydziałowych), pracownicy wskazani przez kierownika katedry/studium, lub przez zespoły hospitacyjne powołane przez dziekanów wydziałów.

- Dokumentacja hospitacji gromadzona jest w katedrach/jednostkach międzywydziałowych (ankieta w zał.).
2. Rady Wydziałów do 30.06.1997 r. zmodyfikują plany i programy studiów uwzględniając:
 - minima programowe ustalone przez RGSzW,
 - zalecenia RGSzW dotyczące wymiaru obciążeń studenta wynikające z planów studiów w wymiarze nie przekraczającym 3 600 godzin,
 - zmniejszenie obciążenia zajęciami dydaktycznymi studentów ostatnich lat studiów o około 400 godzin przeznaczonych na przygotowanie pracy dyplomowej.
 3. Wprowadza się obligatoryjne ankietowanie studentów w sprawie oceny zajęć dydaktycznych co najmniej raz na dwa lata. Oceny organizują kierownicy katedr i jednostek międzywydziałowych (wzór ankiety w zał.).
 4. Rady Wydziałów przed rozpoczęciem roku akademickiego dokonają analizy planów obsady zajęć dydaktycznych w aspekcie racjonalnego wykorzystania kadry.
 5. Senat postanawia wprowadzenie z początkiem roku akademickiego 1997/98 zmian do regulaminu studiów mających na celu poprawę jakości i dyscypliny studiów.
 6. Wprowadza się możliwość przyznawania wewnętrznych grantów dydaktycznych dla osób lub zespołów na realizację znaczących modyfikacji i innowacji dydaktycznych.
 7. W kształceniu w zakresie języków obcych wprowadza się zasadę nauczania jednego języka obcego. Zaleca się, by stanowiło to kontynuację nauki ze szkoły średniej. Studium Języków Obcych stworzy warunki do odpłatnej nauki innych języków obcych.

Przewodniczący
Senatu Politechniki Lubelskiej
Rektor
prof. Kazimierz Szabelski

Wydarzenia

We wrześniu i październiku przybyło w Uczelni siedmiu adiunktów: dr inż. Krzysztof Podolak w Katedrze Mechaniki Stosowanej, dr inż. Beata Pańczyk i dr inż. Piotr Murtyjas w Katedrze Informatyki, dr Halina Felikska i dr inż. Ewa Zarzeka-Raczkowska w Katedrze Matematyki i Geometrii Inżynierskiej, dr inż. Ryszard Gierziatowicz w Katedrze Inżynierii i Ochrony Środowiska oraz dr Lech Gruszecki w Katedrze Matematyki Stosowanej.

Z okazji inauguracji roku akademickiego 1996/97 odznaczania otrzymali:

- Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski – prof. Henryk Popko,
- Srebrne Krzyże Zasługi – prof. Tadeusz Ciepłak i prof. Klaudiusz Lemik,
- Medale Komisji Edukacji Narodowej – dr Stefan Ślonek i dr Jan Wrona.

Nagrody Ministra Edukacji Narodowej otrzymali:

- nagrodę indywidualną za podręcznik akademicki pt. „Górnictwo ogólne” – śp. prof. Tadeusz Szańko,
- nagrodę za podręcznik akademicki „Wstęp do konstrukcji śmigłowców” – zespół w składzie:
prof. Kazimierz Szabelski (Politechnika Lubelska),
prof. Juri Bogdanow (Moskiewski Instytut Lotnictwa),
doc. Kazimierz Szamański (Instytut Lotnictwa),
doc. Bobdan Janeczek (Politechnika Warszawska),
doc. Wiesław Lucjanek (Politechnika Warszawska),
dr Cyprian Komorzycki (Politechnika Lubelska),
mgr Jan Bronowicz (WSK PZL Świdnik SA),
mgr Jerzy Olejnik (Politechnika Lubelska),
mgr Stanisław Trębacz (WSK PZL Świdnik SA).

Stypendium Ministra Edukacji Narodowej na rok 1996/97 otrzymał student Wydziału Mechanicznego Andrzej Czarnikowski.

„Absolwenci Politechniki łączcie się!” – pod takim tytułem „Dziennik Wschodni” zamieścił informację o podjęciu w listopadzie przez absolwentów Wydziału Mechanicznego przedsięwzięcia inicjatywy powołania Towarzystwa Absolwentów i Przyjaciół Politechniki Lubelskiej.

W listopadzie na stanowisku profesora nadzwyczajnego PL zatrudniony został dr hab. inż. Witold Pawełski (Katedra Elektrotechniki) a dr inż. Marek Horyński został adiunktem w Katedrze Elektrotechniki Ogólnej. Od grudnia dr hab. Grzegorz Gładyszewski pracuje na stanowisku profesora nadzwyczajnego PL w Katedrze Fizyki a dr hab. Józef Gudowski w Katedrze Nauk Ekonomicznych.

W pierwszej dekadzie grudnia odbyło się pierwsze spotkanie Rektora prof. Kazimierza Szabelskiego z przedstawicielami Samorządu Studentów, organizacji studenckich, kół naukowych, zespołów artystycznych i klubów sportowych. Jego celem było przybliżenie zamierzeń władz Uczelni do oczekiwań studentów. Studenci przedstawili swoje propozycje zmian programu studiów, a Rektor „otworzył drzwi” dla studentów i ich problemów.

Na 45. Wystawie Wynalazków i Innowacji w Brukseli „Euroca 96” srebrny medal w dziedzinie telekomunikacji otrzymał smar krzemorganiczny opracowany przez prof. Roberta Sikorę i współpracowników z kierowanej przez niego Katedry Przetwórstwa Tworzyw Wielkocząsteczkowych. Gratulujemy!

Pomyślnie kończą się wieloletnie starania o odzyskanie dla Politechniki dworca pociągowego na terenie miasteczka akademickiego. Zarząd Miasta podjął decyzję o wykwaterowaniu obecnych lokatorów. Politechnika ma pokryć częściowe koszty zakupu dla nich mieszkań. Po wyremontowaniu dworca będzie służył potrzebom Uczelni.

Dwadziesta piąta umowa o współpracy technicznej z zagranicą została podpisana 30 grudnia 1996 r. Politechnika Lubelska i Państwowy Uniwersytet Białoruski w Mińsku (Wydział Fizyki) zdecydowały o podejmowaniu wspólnych badań i wymianie w zakresie prowadzenia prac doktorskich i habilitacyjnych. Ze strony PL umowę będzie realizował Wydział Elektryczny.

Od nowego roku dr inż. Dariusz Piernikowski rozpoczął pracę jako adiunkt w Katedrze Silników Spalinowych.

W lutym Minister Edukacji Narodowej mianował na stanowisko profesora zwyczajnego: prof. dr hab. inż. Włodzisław Olusztę z Katedry Zaopatrzenia w Wodę i Usuwania Ścieków, prof. dr hab. Kęstę Sangwa z Katedry Fizyki i prof. dr hab. Witolda Sępańskiego z Katedry Inżynierii i Ochrony Środowiska. Na stanowisko profesora nadzwyczajnego PL zostali mianowani przez Rektora: dr hab. inż. Józef Kuczmarski i dr hab. inż. Kazimierz Lutek z Katedry Obróbki Skrawaniem oraz dr hab. inż. Jan Olchowski z Katedry Fizyki.

9 marca 1997 podczas pobytu w Nankinie (Chiny) prof. Lucjan Pawłowski, kierownik Katedry Ochrony i Inżynierii Środowiska otrzymał tytuł honorowego profesora tamtejszego Instytutu Nauk o Glebie Chińskiej Akademii Nauk. Gratulujemy!

W kwietniu rektor prof. Kazimierz Szabelski był w Korei na zaproszenie koncernu Daewoo. W grupie zaproszonych byli też wojewoda lubelski Edward Huneke, prezes Rady Nadzorczej Daewoo Motor Polska Zbigniew Prus i prezes Zarządu Banku Depozytowo-Kredytowego w Lublinie SA Włodzisław Kosacki. Rektor Szabelski spotkał się z władzami koncernu Daewoo i z rektorem Uniwersytetu w Seulu. Wymienione luty intencje otwierają drogę współpracy naukowej i dydaktycznej między naszą Uczelnią i placówkami koreańskimi. Obecność w Lublinie fabryki samochodów Daewoo Motor Polska wymaga bieżącej współpracy zarówno w zakresie kształcenia i dokształcania kadr, jak i badań naukowych, które mogą wykonywać naukowcy z PL.

W dniach 8-11 maja odbywają się organizowane przez studentów „Dni Politechniki”. Są one okazją do zaprezentowania wszystkich zespołów artystycznych działających na Uczelni, rozegrania zawodów sportowych oraz dobrej zabawy.

Rektor prof. Kazimierz Szabelski został zaproszony przez prof. Henryka Ratajczaka, dyrektora Stacji Naukowej PAN w Paryżu, do wygłoszenia wykładu na temat stanu nauk technicznych w Polsce.

MaKaro

Zasady przyjęć na pierwszy rok studiów w Politechnice Lubelskiej 1997/1998

Ogólne zasady przyjęć na pierwszy rok studiów

1. Politechnika Lubelska dokonuje przyjęć na pierwszy rok studiów dziennych i zaocznych w ramach limitów miejsc ustalanych dla poszczególnych kierunków studiów przez Rektora Politechniki.
2. Przyjmowanie kandydatów na studia odbywa się na podstawie wyników postępowania kwalifikacyjnego, które może mieć formę egzaminu pisemnego, testu, egzaminu ustnego, rozmowy kwalifikacyjnej lub sprawdzianu uzdolnień kierunkowych, bądź też składać się z kilku form jednocześnie. Zasady postępowania kwalifikacyjnego na poszczególne kierunki studiów podane są w części „Kryteria...”.
3. Postępowanie kwalifikacyjne na pierwszy rok studiów ma charakter konkursowy i przeprowadza się je z wykorzystaniem następującej skali ocen: celujący – 6,0; bardzo dobry – 5,0; dobry plus – 4,5; dobry – 4,0; dostateczny plus – 3,5; dostateczny – 3,0; niedostateczny – 2,0 lub przy zastosowaniu odpowiedniego systemu punktowego.
4. Zakres egzaminów wstępnych będzie się ograniczał do treści programów obowiązujących w liceum ogólnokształcącym o profilu podstawowym.
5. W postępowaniu kwalifikacyjnym na studia, prowadzonym na podstawie konkursu świadectw dojrzałości, będą uwzględniane wyłącznie oryginały świadectw dojrzałości wydanych w 1997 r.
6. Kwalifikacja kandydatów na studia zaoczne odbywać się będzie również poprzez ukończenie odpłatnego kursu przygotowawczego „semestru zerowego” z matematyki i fizyki. Kwalifikacja do wysokości 50% ustalonych limitów miejsc dla poszczególnych kierunków studiów będzie prowadzona na podstawie sprawdzianów z matematyki i fizyki kończących „semestr zerowy”.
7. Kandydaci, laureaci i finaliści olimpiad przedmiotowych stopnia centralnego oraz wybranych konkursów przy przyjęciu na studia korzystają ze szczególnych uprawnień.
8. W roku akademickim 1997/98 Politechnika Lubelska poza określonymi limitami miejsc umożliwia studiowanie w charakterze wolnego słuchacza. Wolnym słuchaczem może zostać kandydat, który spełnił wymogi określone w zasadach rekrutacji na pierwszy rok studiów w Politechnice Lubelskiej lub w innej uczelni o zbliżonym zakresie zasad rekrutacji, a nie został przyjęty z powodu braku miejsc. Liczbę wolnych słuchaczy określa się na około 10% ustalonego limitu miejsc. Udział w zajęciach dydaktycznych w charakterze wolnego słuchacza jest odpłatny, wysokość opłaty ustala Rektor.
9. Kandydaci, którzy otrzymali pozytywne oceny w postępowaniu kwalifikacyjnym, a nie zostali przyjęci na pierwszy rok studiów wybranego kierunku, mogą ubiegać się o przyjęcie na inny kierunek studiów.

10. Kandydaci ubiegający się o przyjęcie na studia wnoszą opłatę w wysokości ustalonej przez Rektora. Opłata nie podlega zwrotowi.
11. Udział w zajęciach dydaktycznych na studiach zaocznych jest odpłatny; studenci studiów dziennych ponoszą opłaty za zajęcia dydaktyczne powtarzane z powodu niezadowolających wyników w nauce. Wysokość opłat ustala Rektor.

Terminarz:

- składanie dokumentów (w Wydziałowych Komisjach Rekrutacyjnych): do **20 czerwca 1997 r.**
- rozpoczęcie postępowania kwalifikacyjnego: **1 lipca 1997 r.**

Wymagane dokumenty:

1. podanie na ustalonym formularzu wraz z życiorysem kandydata,
2. świadectwo dojrzałości w oryginale,
3. fotografie o wymiarach 37 x 52 mm bez nakrycia głowy, na jasnym tle – 4 szt.,
4. orzeczenie lekarskie stwierdzające brak przeciwwskazań u kandydata do studiowania na wybranym kierunku studiów,
5. pokwitowanie wniesienia opłaty rekrutacyjnej w wysokości 40,00 zł na konto:
Politechnika Lubelska,
Bank Przemysłowo-Handlowy, II/O Lublin,
10601480-1339-27000-400101,
z dopiskiem „Opłata rekrutacyjna”
oraz dwie koperty (ze znaczkami pocztowymi) zaadresowane do kandydata.

Szczegółowych informacji w sprawie zasad i trybu przyjmowania na studia w roku akademickim 1997/98 udziela Dział Nauczania i Toku Studiów (w rektoracie przy ul. Bernardyńskiej 13, tel. 53-222-01 do 5 w. 32 i 51) oraz sekretariaty i dziekanaty poszczególnych Wydziałów Politechniki Lubelskiej.

Formularze podań kandydata można otrzymać w dziekanatach i rektoracie przy ul. Bernardyńskiej 13. Dokumenty należy składać w Wydziałowej Komisji Rekrutacyjnej w Wydziale odpowiednim dla wybranego kierunku studiów.

Przyjęte na sąsiedniej stronie oznaczenia:

- d** – studia dzienne
- z** – studia zaoczne
- M** – studia magisterskie
- Z** – studia zawodowe (inżynierskie i licencjackie)
- MU** – studia magisterskie uzupełniające

Kryteria kwalifikacji na studia w Politechnice Lubelskiej w roku akademickim 1997/98

Kierunek – specjalność (system i rodzaj studiów)	Kryteria przyjęć (forma, przedmioty)
BUDOWNICTWO (dM, zZ) • budownictwo ogólne (zZ) • drogi, ulice i lotniska (dM) • konstrukcje budowlane i inżynierskie (dM) • technologia i organizacja budownictwa (dM) • urządzenia sanitarne (dM)	<u>Studia dzienne</u> Egzamin ustny z matematyki oraz średnia ocen ze świadectwa dojrzałości z matematyki, fizyki, języka obcego. Podział na specjalności nastąpi po drugim roku studiów. <u>Studia zaoczne</u> Ustny sprawdzian z matematyki.
ELEKTROTECHNIKA (dM, dZ, zZ, zMU) • elektroenergetyka (dM) • elektromagnetyczne urządzenia i technologie (dZ) • informatyka w elektrotechnice (dZ) • inżynierskie zastosowania informatyki (dM) • przetwarzanie i użytkowanie energii elektrycznej (dM, zZ, zMU)	<u>Studia dzienne</u> 1. Egzamin pisemny z matematyki i fizyki. Dodatkowe punkty za średnią ocen na świadectwie dojrzałości z matematyki i fizyki 4,0 i więcej. 2. Egzamin ustny z matematyki i fizyki połączony z egzaminem dojrzałości w wybranych szkołach średnich. <u>Studia zaoczne i magisterskie uzupełniające</u> Na podstawie kompletu dokumentów; na studia magisterskie uzupełniające na podstawie dyplomu ukończenia studiów pierwszego stopnia. Po przekroczeniu limitu miejsc na studia zaoczne konkurs świadectw dojrzałości uwzględniający oceny z matematyki i fizyki; na studia magisterskie uzupełniające – konkurs ocen z dyplomu.
MECHANIKA I BUDOWA MASZYN (dM, dZ, zZ, zMU) • maszyny i urządzenia przemysłu spożywczego (dM, dZ) • przetwórstwo tworzyw wielkocząsteczkowych (dM, dZ) • samochody i ciągniki (dM, dZ, zZ, zMU) • technologia maszyn (dM, dZ, zZ, zMU)	<u>Studia dzienne</u> Konkurs świadectw z uwzględnieniem przedmiotów: matematyka, fizyka, język obcy oraz rozmowa kwalifikacyjna-ustny sprawdzian z matematyki. Z pominięciem rozmowy kwalifikacyjnej do 50% limitu: a) kandydaci ze średnią ocen na świadectwie dojrzałości z matematyki, fizyki i języka obcego 4,0 i więcej, na specjalność samochody i ciągniki – 4,3 i więcej, b) zdający na maturze matematykę i fizykę ze średnią co najmniej 3,5 (z każdego przedmiotu nie mniej niż 3,0). <u>Studia zaoczne i magisterskie uzupełniające</u> Rozmowa kwalifikacyjna: sprawdzenie umiejętności logicznego myślenia i poprawnego formułowania wniosków.
OCHRONA ŚRODOWISKA (dM, dZ, zZ) 	<u>Studia dzienne i zaoczne</u> Egzamin testowy oraz ustny z przedmiotów: matematyka, chemia, biologia oraz suma punktów za oceny na świadectwie maturalnym z tych przedmiotów oraz języka obcego. Z pominięciem postępowania kwalifikacyjnego – do wysokości 50% limitu miejsc – konkurs świadectw dojrzałości z uwzględnieniem ocen z matematyki, chemii, biologii, języka angielskiego; średnia ocen co najmniej 4,0 z każdego z tych przedmiotów.
WYCHOWANIE TECHNICZNE (dM, zZ, zM, zMU) • elektronika z informatyką (dM, zM) • elektrotechnika z zastosowaniem komputerów (zZ) • fizyka z elektroniką (dM, zM, zZ) • informatyka w szkole (dM, zM) • ogólnotechniczna z informatyką (dM, zM, zMU) • ogólnotechniczna z zastosowaniem komputerów (zZ) • zarządzanie szkołą (dM, zM) • zastosowanie komputerów w szkole (zZ)	<u>Studia dzienne</u> 1. Do 30% limitu miejsc – konkurs świadectw dojrzałości z uwzględnieniem ocen (co najmniej 4,0) z: matematyki, fizyki, języka polskiego i języka obcego. 2. Pozostałe 70% – egzamin ustny z matematyki i fizyki oraz rozmowa kwalifikacyjna sprawdzająca predyspozycje kandydata do wykonywania zawodu nauczyciela. <u>Studia zaoczne magisterskie</u> Rozmowa kwalifikacyjna z matematyki lub fizyki oraz rozmowa, sprawdzająca predyspozycje kandydata do wykonywania zawodu nauczyciela. <u>Studia zaoczne – licencjat</u> Nauczyciele na podstawie skierowań kuratorów oświaty. Pozostali kandydaci: rozmowa sprawdzająca predyspozycje kandydata do wykonywania zawodu nauczyciela. <u>Studia zaoczne magisterskie uzupełniające (po licencjacie)</u> Rozmowa kwalifikacyjna.
ZARZĄDZANIE I MARKETING (dM, zM, zMU) 	<u>Studia dzienne</u> Do 30% limitu miejsc – konkurs świadectw dojrzałości z uwzględnieniem ocen (co najmniej 4,0) z: matematyki, fizyki, języka polskiego i języka obcego. Pozostałe 70% – pisemny sprawdzian z matematyki i fizyki. <u>Studia zaoczne magisterskie</u> Rozmowa kwalifikacyjna z matematyki lub fizyki oraz rozmowa, sprawdzająca predyspozycje kandydata do studiowania na kierunku zarządzanie i marketing. <u>Studia zaoczne magisterskie uzupełniające</u> Dyplom inżyniera.

Opracowała Elżbieta Flisak na podstawie Uchwały Senatu Politechniki Lubelskiej z 31 października 1996 r.

Założenia elastycznego systemu studiów dwustopniowych w Politechnice Lubelskiej

Potrzeby zmian w tradycyjnym systemie kształcenia politechnicznego wynikają z rozwijającej się integracji gospodarki Polski i krajów Unii Europejskiej, która implikuje konieczność ujednolicenia poziomu i rodzaju wiedzy absolwentów naszej Uczelni na poziomie reprezentowanym przez absolwentów uczelni przodujących krajów cywilizacji zachodnich. Należy tu również uwzględnić specyficzne potrzeby polskiego przemysłu i rynku. Wraz z rozwojem nowoczesnej gospodarki wolnorynkowej, będą ulegały zmianom i modyfikacjom relacje między uczelnią, studentami i ekonomią kraju oraz regionu. Już w czasie studiów przyszły inżynier ma się nauczyć rzetelnie konkurować w osiąganiu wysokiego poziomu wiedzy i umiejętności, a system nagród i stypendiów powinien być stimulatorem takiego postępowania.

W celu zagwarantowania sobie stabilnych warunków rozwoju Politechnika Lubelska musi być elastyczna programowo i efektywna ekonomicznie. W aspekcie studentów elastyczność oznacza swobodę wyboru rodzaju studiów, dyplomu i specjalności, a także szerokie możliwości kształtowania indywidualnego programu studiów (również w miarę zmian w charakterze wiedzy i specjalności absolwentów) o cechach poszukiwanych aktualnie na rynku pracy; dla Politechniki elastyczność oznacza taką organizację toku kształcenia, która umożliwi adaptacyjność do bardzo szybkich zmian w wielu dziedzinach wiedzy i przewidywanych modyfikacji na rynku pracy. Efektywność ekonomiczna instytucji edukacyjnej, którą jest Politechnika Lubelska, implikuje racjonalizację kosztów i stymulację zysków (przeznaczonych głównie do celów redestytucji) przy utrzymaniu optymalnej jakości kształcenia.

Zwiększanie się liczby absolwentów szkół średnich, którzy chcą podjąć studia wyższe jest zjawiskiem pozytywnym, tym bardziej, że wskaźniki względne liczby studiujących w Polsce (tzw. charakterystyki scholaryzacji) są znacznie niższe niż w krajach przodujących cywilizacji, a więc też Unii Europejskiej. W konsekwencji powstaje konieczność wprowadzenia elastycznego systemu studiów, charakteryzującego się różnymi okresami trwania, wariantami dyplomów i możliwością zakończenia w ustalonych etapach lub dalszego kontynuowania kształcenia. Inną ważną cechą takiej edukacji winna być indywidualizacja toku studiów przy uwzględnieniu specyficznych predyspozycji studentów w ustalaniu ścieżek programowych o możliwych zróżnicowaniach tempa studiów oraz przy ewentualności realizacji studiów interdyscyplinarnych na pograniczu różnych kierunków. Elastyczny system studiów dwustopniowych musi zawierać elementy sprzyjające utrzymaniu wysokiego poziomu kształcenia.

W przypadku politechniki istnieje możliwość zakończenia edukacji na etapie uzyskania dyplomu inżyniera, lub w przyszłości po przyznaniu licencjatu bez potrzeby wykonywania pracy dyplomowej. Finalizacja studiów

pierwszego stopnia (inżynierskich) stwarza również warunki do dalszego kształcenia na studiach magisterskich. Strukturę takiego modelu obejmuje rysunek załączony na sąsiedniej stronie.

Założony jednolity układ testów ma na celu sprawdzenie predyspozycji i wiedzy umożliwiających maturyzm podjęcie studiów technicznych. W porównaniu z konkursem świadectw taki system rekrutacji uniezależnia od subiektywnej oceny wiedzy uczniów szkół średnich o na ogół bardzo różnych poziomach.

Pierwsze dwa semestry mają stanowić bazę ogólnotechniczną dla wszystkich kandydatów na inżynierów lub magistrów inżynierów i w nich powinno być co najmniej zapoczątkowane ukształtowanie studenta w celu osiągnięcia przez niego:

- umiejętności postrzegania oraz analizy zjawisk i faktów w różnych aspektach,
- umiejętności identyfikacji i opisywania potrzeb społecznych oraz ujęcia ich w języku techniki,
- umiejętności oryginalnego i logicznego myślenia, również w zastosowaniu do analizy problemów techniki,
- umiejętności optymalizacji i oceny rozwiązań technicznych w aspektach różnych kryteriów,
- umiejętności użytkowania współczesnych narzędzi warsztatu inżyniera (np. systemów komputerowych do wspomagania projektowania i systemów dostępu do zbiorów informacji),
- umiejętności samodzielnego uczenia się i korzystania z różnych źródeł wiedzy,
- umiejętności sprawnego komunikowania się w języku techniki,
- umiejętności czynnego posługiwania się ważnym językiem obcym, który jest rozpowszechniony w gospodarce, technice lub nauce.

Należy dążyć, aby jednolite były programy studiów przedmiotów podstawowych na pierwszym roku kształcenia na kierunkach: mechanika i budowa maszyn, elektrotechnika oraz budownictwo.

Wymienione umiejętności powinny być rozwijane na podstawie schematów i treści programowych przedmiotów o znaczeniu fundamentalnym, uznawanych jako właściwe w większości technicznych szkół wyższych poziomu uniwersyteckiego w Europie i USA. Do tych przedmiotów należą m.in.:

- matematyka** – obejmująca naukę myślenia abstrakcyjnego i dająca narzędzia do analizy i syntezy w wielu dziedzinach techniki,
- fizyka** – umożliwiająca zrozumienie zjawisk panujących w procesach i urządzeniach technicznych, stwarzająca warunki modelowania tych zjawisk,
- chemia** – dająca inżynierowi wraz z fizyką rozeznanie dotyczące wewnętrznych struktur i własności materii w różnych konstatacjach jej połączeń,
- techniki komputerowe pracy inżyniera** – mogące stworzyć inżynierowi każdej specjalności dobre podstawy wspomagania projektowania, opisu konstrukcji (graficznego

i numerycznego) oraz poszukiwania optymalnych rozwiązań; należy tu zwrócić uwagę na nadrzędne znaczenie zdolności opracowywania i rozumienia algorytmów oraz schematów blokowych nad umiejętnościami manualnej obsługi komputerów i konkretnych programów,

blok przedmiotów ekonomicznych i menedżerskich – pozwalający ująć działania produkcyjne i konstruktorskie w konfrontacji z prawami ekonomii, dostosowanymi do nowoczesnych pryncypiów gospodarki wolnorynkowej.

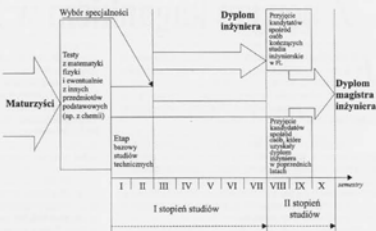
W obranej koncepcji roku studiów po dwóch semestrach bloku podstawowego ma nastąpić podział na specjalności. Student ma czas na przemyślenie swojej drogi zawodowej. Może dalej studiować na odpowiadającej mu specjalności kursów magisterskich, lub na takiej samej czy też innej specjalności studiów inżynierskich. Można przewidywać w przyszłości licencjat jako uproszczoną formę kończenia studiów.

Program studiów inżynierskich ma w zasadzie przygotować do pełnienia nadzoru technicznego w istniejącym procesie produkcyjnym oraz projektowania i może być zrealizowany w czasie siedmiu semestrów wraz z blokiem podstawowym. W tym okresie różnica pomiędzy kursami inżynierskimi i magisterskimi będzie przede wszystkim dotyczyła prowadzenia podstawowych przedmiotów technicznych w takim zakresie, w jakim różni się obszar i rodzaj prac inżyniera produkcyjnego od czynności inżyniera konstruktora lub pracownika zaplecza badawczego.

Absolwent studiów inżynierskich może w dowolnym czasie po ich ukończeniu kontynuować je na etapie magisterskim; musi jednak w tym celu uzyskać pozytywne wyniki w testach sprawdzających jego przygotowanie do takich studiów.

W przyjętych założeniach w czasie pierwszych dwóch semestrów studia mają charakter ujednolicony; natomiast na semestrach późniejszych, zarówno kursów inżynierskich jak też magisterskich, przyjmowana jest zasada elastyczności. W celu realizacji podanej koncepcji należy:

- ustalić zakres wiedzy i umiejętności specjalistycznych, które powinni opanować absolwenci, aby byli pożądanymi na rynku pracy,
- opracować ofertę programową zawierającą potrzebną wiedzę w formie bloków przedmiotowych,
- skorelować z każdym przedmiotem takie charakterystyki, jak – zestawienie przedmiotów poprzedzających lub wprowadzających, zestawienie przedmiotów podobnych, formy zaliczeń oraz ewentualnie sposób oceny globalnej i okresowej wyników studentów przez wyznaczenie liczby jednostek dydaktycznych wprowadzanych do kont studenckich po zaliczeniach,



Model elastycznego systemu studiów

– utworzyć funkcję opiekuna dydaktycznego, który ma pomagać studentowi w wyborze właściwej dla jego zainteresowań i zdolności ścieżki osiągnięcia dyplomu (opiekun mógłby w podanym aspekcie kierować grupą studentów).

Tak rozumiana elastyczność studiów spełnia przedstawione we wstępie rozważań kryteria, umożliwiając opanowanie pewnego podstawowego zasobu wiedzy i umiejętności rozszerzonego o przedmioty będące obiektami szczególnego zainteresowania studenta. Możliwe jest także kształcenie interdyscyplinarne, to jest studiowanie w drugiej specjalności nawet na innym wydziale.

W konsekwencji podjęcia przez Senat naszej Uczelni decyzji o przyjęciu zasad studiów elastycznych należy przewidzieć potrzebę powołania we wszystkich wydziałach zespołów do opracowania programów i harmonogramów ich wdrożeń.

Programy dla etapu bazowego (dwóch pierwszych semestrów) powinny wynikać z rozpatrzenia zakresu wiedzy i umiejętności niezbędnych do studiowania na semestrach późniejszych; te analizę należy powierzyć uczelnianej grupie ekspertów obejmującej doświadczonych dydaktyków reprezentujących poszczególne wydziały; w podstawie tych prac powinny być uwzględnione elaboraty dotyczące rozwiązań stosowanych we wzorcowych wyższych uczelniach technicznych Polski i zagranicznych. Rygorystycznie mają być przestrzegane kryteria minimum programowych ustalonych przez Radę Główną Szkolnictwa Wyższego.

Proponowane formy studiów wymagają wielu zmian organizacyjnych i programowych trudnych w ich przeprowadzaniu, a także categorycznej dyscypliny w trakcie wdrażania; te modyfikacje mogą jednak i powinny przybliżyć Politechnikę Lubelską do produkcyjnych standardów światowych w zakresie dydaktyki.

Opracowanie Senackiej Komisji Dydaktyczno-Wychowawczej
pod przewodnictwem prof. Jerzego Gryca

Z nowym kagankiem w XXI wiek

Funkcjonowanie uczelni w warunkach konkurencji, konsekwencje stowarzyszenia z Unią Europejską, gruntowne zmiany gospodarcze, nowe zjawiska kulturowe, to wszystko sprawia, że musimy w sposób ciągły doskonalić naszą ofertę edukacyjną, zarówno pod względem atrakcyjności jak i poziomu.

W lutym tego roku Senat Politechniki Lubelskiej podjął uchwałę w sprawie reformy kształcenia. W uchwale tej, oprócz działań doradczych zmierzających do poprawy funkcjonowania procesu dydaktycznego, Senat zakłada wprowadzenie od roku akademickiego 1998/99 elastycznego systemu kształcenia. Wydaje się, że losy tej uchwały mogą spotkać trzy scenariusze.

Pierwszy, to uwikłanie reformy w niekończące się dyskusje i spory i w konsekwencji – brak jakiegokolwiek sukcesu.

Drugi scenariusz może prowadzić do zbyt daleko idącego algorytmizowania planów i toku studiów, a więc odchodzenia od fundamentalnego założenia reformy, jakim jest elastyczność kształcenia. W konsekwencji byłaby to reforma częściowa, przypuszczalnie nie zadowalająca ani jej zwolenników, ani przeciwników. Jest to scenariusz bardzo prawdopodobny przy uwzględnieniu różnych nacisków, które niewątpliwie wystąpią, zwłaszcza ze strony osób prowadzących przedmioty nie znajdujące się w minimach programowych oraz kierowników katedr prowadzących kierunki dyplomowania.

Scenariusz trzeci jest scenariuszem pozytywnym. Przy dobrej woli wszystkich może udać się wprowadzenie reformy, która przyniesie pozytywne efekty i studentom i nauczycielom, a uczelnia prestiż i stabilny rozwój.

Od nas wszystkich zależy, który z tych scenariuszy będzie realizowany.

Chciałbym w tym miejscu przedstawić kilka tez o charakterze ogólnym, które, jak sądzę, rzucają pewne światło na problematykę kształcenia w uczelniach technicznych:

1. Państwa rozwijają się w regionach i w regionach wytwarzają specyficzne relacje pomiędzy poszczególnymi podmiotami oparte na zasadach wzajemnych korzyści. Duże znaczenie może w regionie mieć uczelnia techniczna, która potrafi wygenerować właściwy system transferu technologii, powtarzam: technologii – a nie informacji o technologiach, oraz stworzyć odpowiednią ofertę edukacyjną o elastycznej reakcji. Taka uczelnia ma szansę być w dużej mierze finansowana przez podmioty regionalne, zwłaszcza duże zakłady przemysłowe. W dalszej przyszłości należy myśleć o idei regionalnego technoparku, w którym będzie możliwe łatwiejsze wdrażanie pomysłów i nowych rozwiązań technologicznych.

2. Jesteśmy świadkami dokonującej się w niezwykle szybkim tempie kolejnej rewolucji technicznej związanej z przekazywaniem informacji. Zacierają się granice kultur, świat staje się globalną wioską, informacja jest towarem, korzystać można z wiedzy powstającej w różnych zakątkach świata. Konieczne jest zdobycie umiejętności sprawnego poruszania się w tym świecie. Związana jest

z tym cała sfera zagadnień dotyczących nauczania, szczególnie informatyki.

3. Konsekwencją stowarzyszenia z Unią Europejską będzie dostosowywanie się do standardów Unii, także w systemie kształcenia. To dostosowywanie zawsze będzie oznaczało zmianę, to my będziemy musieli się dostosować, choć oficjalnie Zachód uznał potencjał intelektualny Wschodu. Wiąże się z tym cała sfera różnorodnych zagadnień, w tym też kwestia skuteczności nauczania języków obcych.

4. Konkurencja wymusza skracanie serii produkcyjnych. Klasyczna produkcja masowa i związana z tym automatyzacja produkcji będą zanikały. Kończy się więc era klasycznej standaryzacji. Standaryzacja jutra, gdy preferowany będzie elastyczny system produkcji krótkich serii, ograniczy się przede wszystkim do spraw jakości.

5. Konkurencja sprawia, że ciężar gatunkowy działalności zakładu przesuwa się ze spraw produkcji na rzecz analiz i badania rynku, marketingu, dostosowania produkcji do coraz bardziej wyrafinowanych potrzeb klienta.

6. Uczelnia działa w warunkach konkurencji. Powstają szkoły i uczelnie prywatne, wiedza i systemy kształcenia powstają w warunkach struktur rozproszonych, minęły czasy, kiedy uczelnie miały monopol na kreowanie wiedzy, gromadzenie jej i dystrybucję.

7. Uczelnia ma do spełnienia szeroko pojętą misję społeczną. Jest gdzieś granica podporządkowywania wartościom kategorii związanym z zyskiem i pieniądzem. Potrzebny jest dobre pojęcie konserwatywnych autorytetów akademickich i poszanowanie tradycji akademickich.

Co z tych kilku tez wynika dla naszego systemu kształcenia?

Ewolucja systemów kształcenia powinna dotyczyć toku studiów, jak też treści programowych i systemu sterowania procesem. Wszystkie te elementy są istotne, jeśli uwzględnimy zmiany zachodzące w szkolnictwie średnim, potrzebę zachowania drożności między kształceniem na różnych poziomach oraz konieczność tworzenia elastycznej oferty programowej, dającej szansę indywidualnego kreowania specjalizacji przez studenta. Wydaje się, że najważniejsze założenia nowego systemu kształcenia są następujące:

1. Wyższe wykształcenie techniczne nie może być bardzo specjalistyczne, należy kształcić, a nie uczyć. Ważne jest kształtowanie kultury technicznej oraz odpowiedniego systemu zachowań i nawyków niezbędnych w pracy inżyniera. Chodzi tu zwłaszcza o wykształcenie potrzeby ustawicznego uzupełniania wiedzy i umiejętności, konsekwencji w działaniach, umiejętności pracy zespołowej, odpowiedzialności za jakość pracy i termin jej realizacji. W systemach kształcenia należy dążyć do zwiększania możliwości indywidualnych kontaktów nau-

czyteli akademickich ze studentami, między innymi poprzez zwiększanie wymiaru zajęć seminaryjnych i studiów indywidualnych.

2. Należy doskonalić umiejętności zawodowe już podczas studiów poprzez właściwe zorganizowanie praktyk oraz wykonywanie prac dyplomowych na rzecz konkretnych przedsiębiorstw. Należy zwracać uwagę na użyteczność prac dyplomowych. Mamy pozytywne przykłady zakładów stwarzających doskonałe warunki do wykonywania prac dyplomowych, jeśli były zainteresowane wynikami tych prac. Absolwenci najczęściej byli tam zatrudniani, stając się wartościowymi pracownikami już od pierwszego dnia pracy.

3. Uczelnia nie może zaniedbywać kształcenia podyplomowego. Ten rodzaj kontaktów z absolwentami utrwala ich związek z uczelnią i służy wymianie szeroko pojętej informacji. Doświadczenie uczy, że najtrudniejsza jest strona organizacyjno-techniczna takiego kształcenia. Dlatego uważam, że powinna powstać jakaś forma zinstytucjonalizowana, na przykład Uczelniane Centrum Kształcenia Ustawicznego, które przejęłoby na siebie kwestie analizy potrzeb w zakresie kształcenia, prowadziłyby zapisy chętnych, obsługiwały organizacyjno-finansową, ustalanie programów i grupowanie ludzi z różnych wydziałów do ich realizacji.

W świetle przedstawionych tez i najważniejszych założeń edukacji na studiach technicznych w ogóle, wydaje się, że elastyczny system kształcenia w Politechnice Lubelskiej powinien opierać się na następujących głównych założeniach:

1. Kształcenie na pierwszym roku studiów prowadzone byłoby w zakresie przedmiotów ogólnych i miało by na celu selekcję przyjętych na studia kandydatów. Niezaliczenie pierwszego roku studiów powodowałoby skreślenie z listy studentów.

2. W trakcie drugiego i trzeciego roku studiów studenci zaliczaliby minimum programowe dla kierunku stanowiące około 50% zajęć. Pozostałe przedmioty byłyby przedmiotami obieralnymi. Student wybierałby przedmioty i formy zajęć na podstawie wydziałowego oraz uczelnianego systemu kredytowego. Wydawany we wrześniu każdego roku uczelniany informator dydaktyczny, zawierający między innymi spis zajęć obowiązkowych i obieralnych.

3. Zaliczenie drugiego i trzeciego roku studiów następowaloby po zaliczeniu przewidzianego dla danego roku minimum programowego oraz zdobyciu odpowiedniej liczby punktów.

4. Studenci czwartego roku studiów zaliczaliby minimum programowe dla specjalności stanowiące około 50% wszystkich zajęć oraz wybrane przedmioty obieralne.

5. Likwidacji powinny ulec kierunki dyplomowania. Specjalizację na piątym roku student zdobywałby w systemie indywidualnym.

6. Zamiast powtarzania roku należałoby wprowadzić odpłatne powtarzanie przedmiotów.

7. Warunkiem otrzymania stypendium naukowego powinno być terminowe zaliczenie roku.

8. Otwarte pozostaje pytanie, czy studia inżynierskie i magisterskie powinny być prowadzone szeregowe czy równoległe. Wydaje się, że więcej atutów mają studia szeregowe, to znaczy wspólny pierwszy etap kształcenia,

a następnie rozdział na „ścieżkę” inżynierską i magisterską.

9. Absolwenci studiów inżynierskich powinni mieć możliwość kontynuacji studiów na studiach magisterskich uzupełniających. Uczelnia powinna w sposób ciągły prowadzić w wybranych obszarach studia podyplomowe i kursy specjalne.

Jakie są istotne ograniczenia reformowania systemu kształcenia?

Ograniczenia te mają różnorodny charakter. Wydaje się, że za najważniejsze należy uznać:

1. Przeciążenie pracowników pracą dydaktyczną. Z dostępnych informacji wynika, że około 60% zadań dydaktycznych Uczelni realizowana jest w godzinach ponadwymiarowych. Rozszerzanie oferty programowej wiąże się ze wzrostem obciążenia nauczycieli akademickich. Już dzisiaj mamy problemy z obsadą niektórych zajęć a dalszy wzrost obciążenia może powodować obniżenie jakości pracy dydaktycznej i zmniejszenie aktywności w pracy naukowej.

2. Mała ilość profesorów i doktorów habilitowanych oraz kierunków studiów ograniczają elastyczność oferty. Dotyczy to zwłaszcza wykładów, które powinna prowadzić przede wszystkim ta grupa pracowników. Myślę, że nie wykorzystujemy dostatecznie w kształceniu współpracy międzywydziałowej.

3. Ograniczenia lokalowe; temat jest ogólnie znany i nie wymaga bliższego uzasadnienia.

4. Konserwatywny kadry nauczającej, nie ten pozytywny, o którym wspominałem wcześniej. Łatwiej w niewielkim stopniu modyfikować to, co robi się od lat, niż wprowadzać nowe treści w nowym przedmiocie.

5. Kłopoty finansowe. Dotyczą one wyposażenia sal wykładowych i pracowni, ale także właściwego systemu gromadzenia i dystrybucji środków na cele dydaktyczne.

Przedstawione w syntetycznym ujęciu szanse i trudności wiążące się z wprowadzaniem elastycznego systemu kształcenia tylko sygnalizują złożoność problemów. Musimy jednak podjąć reformę studiów. Zmiany wprowadzą w proces kształcenia niezbędną dynamikę i wpłyną mobilizującą na pracowników w zakresie doskonalenia oferty edukacyjnej. Pozwolą też studentom efektywniej wykorzystywać czas studiów. Istnieją także zagrożenia w tym procesie, jak choćby to, że studenci będą wybierać przede wszystkim te przedmioty, gdzie są mniejsze wymagania. Grozi to odsunięciem od dydaktyki tych pracowników, którzy znani są ze swej konsekwencji i wysokich wymagań, a nie prowadzą przedmiotów znajdujących się w minimach programowych. Byłaby to strata dla procesu kształcenia. Zasygnalizowane problemy powinny być wnikliwie rozpatrywane przy opracowywaniu szczegółów elastycznego systemu studiów.

Józef Kuczmarszewski

Tekst jest uzupełnioną wersją wypowiedzi na posiedzeniu Senatu Politechniki Lubelskiej w dniu 27 lutego 1997 r.

Badania naukowe

Zgodnie z ustawą o szkolnictwie wyższym (art. 99 ust.1) podstawowym obowiązkiem pracownika naukowo-dydaktycznego jest prowadzenie badań naukowych, kształcenie studentów oraz uczestnictwo w pracach organizacyjnych. Działalność naukowa jest finansowana przez MEN jako część wynagrodzenia zasadniczego oraz dofinansowana przez KBN jako działalność statutową, badania własne oraz finansowanie projektów badawczych wybranych w drodze konkursów przeprowadzanych dwa razy w roku, w styczniu i lipcu.

Dofinansowanie badań prowadzonych jako działalność statutowa i badania własne – związane głównie z uzyskiwaniem stopni naukowych – jest podmiotowe, a o jego wysokości decyduje liczebność i jakość kadry naukowej uczelni uwzględniona odpowiednimi algorytmami. O finansowaniu projektów badawczych decydują otwarte konkursy.

Liczba projektów i ich wartość nie są limitowane dla uczelni, a o zakwalifikowaniu do finansowania decydują wyłącznie wyniki konkursu, w którym ocenia się merytoryczną wartość projektu oraz kwalifikacje realizatorów. Liczba i wartość projektów są miarą aktywności i poziomu naukowego kadry oraz efektywności działalności naukowej.

Szczególnym wskaźnikiem jest tu stosunek wartości realizowanych projektów do nakładów finansowych na działalność statutową i badania własne. W Politechnice Lubelskiej wskaźnik ten jest od trzech lat najwyższy spośród wszystkich państwowych szkół wyższych w kraju. Wykaz projektów badawczych realizowanych w Katedrach naszej Politechniki jest najbardziej wymierną prezentacją osiągnięć naukowych i finansowych w sferze nauki.

Tadeusz Janowski

Projekty badawcze finansowane ze środków KBN

Wydział Mechaniczny

Lp	Kierownik projektu	Tytuł projektu badawczego	Okres	Wartość
Katedra Podstaw Mechaniki				
1.	prof. dr inż. Kazimierz Szabelski	Zbudowanie stołówiska do badań pękania materiałów kruchych	1997	200 000
Katedra Podstaw Konstrukcji Maszyn				
2.	dr hab. inż. Krzysztof Wituszyński, prof. PL	System sterowania jednostką napędową pojazdu	1992-95	176 000
3.	dr hab. inż. Krzysztof Wituszyński, prof. PL	Synteza adaptacyjnych systemów sterowania nowej generacji wtryskowymi silnikami benzynowymi	1996-98	210 000
4.	mgr inż. Jarosław Latański	Optimalizacja dynamiczna procesu zasilania silnika o ZI z jednopunktowym wtryskiem paliwa	1996-97	5 000
5.	mgr inż. Aleksander Nioczym	Konstrukcja głowicy do połączonych gwintowych z wykorzystaniem energii kinetycznej układu roboczego	1996	14 000
6.	dr inż. Andrzej Zniszczyński	Sprężarka z komorą o tłokach owalnych	1996-97	52 290
Katedra Inżynierii Materiałowej				
7.	prof. dr hab. inż. Andrzej Weroński	Badania nad podwyższeniem odporności na zmęczenie ciepłych tłoków do wysokododatkowanych silników	1996-98	30 000
Katedra Przetwórstwa Tworzyw Wielkościetekowych				
8.	prof. dr hab. inż. Robert Sikora	Nowe urządzenia do formowania poliuretanów	1991-93	27 100
9.	prof. dr hab. inż. Robert Sikora	Orebička mechaniczna tworzyw wielkościetekowych	1992-94	53 000
10.	prof. dr hab. inż. Robert Sikora	Badania wybranych właściwości cieplnych wytłaczanego polistyrenu	1995-96	36 000
11.	prof. dr hab. inż. Robert Sikora	Modyfikacja fizyczna rur osłonowych do optoelektroniki	1995-97	40 000
12.	prof. dr hab. inż. Robert Sikora	Badania procesu wytłaczania polistyrenu małej gęstości modyfikowanego antypienem biodegradowalnym	1996-98	51 120
13.	dr inż. Janusz Sikora	Charakterystyka procesu wytłaczania autotermicznego tworzyw termoplastycznych	1996-98	158 440
Katedra Obróbki Skrawaniem i Katedra Podstaw Mechaniki				
14.	dr hab. inż. Jerzy Lipski, prof. PL, prof. dr inż. Kazimierz Szabelski	Adaptacyjne sterowanie procesami obróbki skrawaniem przy występowaniu drgań chaotycznych	1996-98	170 000
Katedra Obróbki Plastycznej				
15.	dr inż. Zbigniew Pater	Analiza procesu walowania ze spęcaniem klinowymi segmentami narzędziowymi	1996-98	150 000
Katedra Pojazdów Samochodowych				
16.	dr inż. Zofia Kalita	Badania procesów mieszania w strumieniach	1991-94	15 000
17.	mgr inż. Rafał Longwiec	Badania nad wpływem składu mieszaniny oleju rzepakowego z olejem napędowym na działanie silnika AD 3.152 w nieustalonych warunkach pracy	1996	5 000
18.	mgr inż. Krzysztof Nakonieczny	Badanie stanów przejściowych układu wymiany ładunku w silnika turbodoładowanego o zapłonie samoczynnym z zastosowaniem metody egzperymentalnej	1997-98	7 800
Katedra Silników Spalinowych				
19.	dr hab. inż. A. Niewczas, prof. PL	Trwałość tribologiczna silników spalinowych w warunkach obciążeń regularnie zmiennych i losowych	1994-97	180 000
20.	dr hab. inż. A. Niewczas, prof. PL	Metoda oceny trwałości tłokowego silnika samochodowego z uwzględnieniem ruchów eksploatacyjnych	1997-98	40 000
21.	dr inż. Mirosław Wendeker	System badawczo-diagnostyczny układu silnik-sterowniki-tester	1997-99	168 000
22.	mgr inż. Dariusz Piernikarski	Zastosowanie metod optoelektrycznych do badań procesu spalania silnika spalinowego o zapłonie iskrowym	1996	5 000

Katedra Automatyki				
23.	dr hab. inż. Stanisław Plaska, prof. PL	Elementy systemów ekspertowych dla statystycznego sterowania jakością	1995-97	174 100
24.	dr hab. inż. Stanisław Plaska, prof. PL	Budowa układu sterowania adaptacyjnego szlifarki elektrochemicznej do płaszczym	1997-99	67 060
25.	dr hab. inż. Stanisław Plaska, prof. PL	Rozbudowa modelowego systemu CBM	1997	100 600
26.	mgr inż. Radosław Cechowicz	Komputerowy system sterowania szeregowaniem zadań w wielomaszynowym systemie wytwarzania	1994-97	143 000

Wydział Elektryczny

Lp	Kierownik projektu	Tytuł projektu badawczego	Okres	Wartość
Katedra Podstaw Elektrotechniki				
27.	prof. dr hab. inż. Tadeusz Janowski	Skomputeryzowany układ pomiarowy i modele fizyczne do badań stanów nieustalonych w kromagnesach nadprzewodnikowych	1993-95	53 000
28.	prof. dr hab. inż. Tadeusz Janowski	Zakłócenia elektromagnetyczne i akustyczne reaktorów plazmowych	1996-97	17 640
29.	prof. dr hab. inż. Tadeusz Janowski	Straty mocy w przepustach prądowych kromagnesów nadprzewodnikowych	1996-97	20 000
30.	dr inż. Andrzej Wac-Włodarczyk	Hybrydowe układy przetwarzania częstotliwości	1992-94	21 400
31.	dr inż. Ryszard Goleman	Hybrydowy asynchroniczny silnik indukcyjny	1992-94	24 900
32.	dr inż. Henryka Styczewska	Zintegrowany układ zasilania generatorów ozozy	1993-94	30 400
33.	dr inż. Paweł Surdacki	Przepłyty prądowe urządzeń nadprzewodnikowych	1994-96	86 000
Katedra Elektrotechniki Ogólnej				
34.	dr hab. inż. Wiktor Pietrzyk, prof. PL	Badanie wpływu pola elektrycznego i naprężeń mechanicznych na właściwości elektryczne nasion	1992-95	32 000
35.	dr hab. inż. Wiktor Pietrzyk, prof. PL	Obniżenie emochłoności procesu suszenia nasion zbóż poprzez stosowanie sił elektrostrykcyjnych i ozonozy	1996-98	79 224
Katedra Elektroniki				
36.	dr inż. Stanisław Kapka	Nowa przystosowa metoda sterowania Q-pulsowym przekształtnikiem trystorowym	1992-93	46 500
37.	dr inż. Stanisław Kapka	Nowa uniwersalna metoda sterowania Q-pulsowym energoelektronicznym modułem mocy	1995-98	93 101
38.	mgr inż. Sławomir Przyłucki	Analiza tora światłowodowego do pomiaru widm absorpcyjnych promienia	1995	4 900
Katedra Metrologii Elektrycznej i Elektronicznej				
39.	dr inż. Jan R. Jasiak	Opacowanie podstaw nowego wykorzystania komputera osobistego do równoczesnych pomiarów parametrów czasowo-częstotliwościowych	1992-93	31 500
40.	dr inż. Jan R. Jasiak	Wielokanałowy multiprocesorowy system pomiarowy z równoczesną obróbką szeregu sygnałów z czasowo-częstotliwościowym notatnikiem informacji	1995-96	29 500
41.	dr inż. Jarosław Sikora	Układ elektroniczny umożliwiający zwiększenie dokładności i powtarzalności pomiarów w próżniowych przyrządach pomiarowych	1997-98	87 600
Katedra Sieci Elektrycznych i Zabezpieczeń				
42.	dr inż. Franciszek Świątała	Możliwości energetycznego wykorzystania małych ciekłych wodnych makroregionalnych źródłowo-wochodniego	1991	1 600
43.	dr inż. Piotr Kacejko	Wykorzystanie technik analizy obiektowej i programowania obiektowego do racjonalizacji metod i algorytmów analizy stanu systemu elektroenergetycznego	1996-98	160 000
Katedra Urządzeń Elektrycznych i TWN				
44.	dr hab. Paweł Zukowski, prof. PL	Wpływ implantacji jonowej i wybranych procesów technologicznych na przenikalność dielektryczną warstw krzemu	1995-97	25 000
45.	dr inż. Czesław Karwat	Zmiana parametrów eksploatacyjnych warstw powierzchniowych materiałów stykowych pod wpływem implantacji jonowej	1996-97	35 000
Katedra Elektrowni i Gospodarki Energetycznej				
46.	dr inż. Janusz Chojnowski	Ocena efektywności inwestycji w elektroenergetyce polskiej w warunkach przechodzenia do gospodarki wolnorynkowej	1993-94	3 000
47.	dr inż. Zbigniew Polecki	Ocena wyników prognozy zapotrzebowania na moc i energię elektryczną wraz z debowymi krzywymi obciążenia do roku 2020	1996	1 920
Katedra Napędów Elektrycznych				
48.	prof. dr hab. inż. Andrzej Herodecki	Zastosowanie zmiennych lingwistycznych do oceny układów napędu elektrycznego	1997	40 600
49.	dr inż. Wojciech Jazyna	Współpraca pierścieniowego indukcyjnego generatora silowni wiatrowej z siecią elektroenergetyczną	1992-94	90 000
50.	dr inż. Jan Kolano	Analiza możliwości i zakresu zastosowania baterii ogniw fotowoltaicznych do zasilania układów przekształtnikowych	1996-97	45 200
Katedra Informatyki				
51.	dr hab. inż. Jan Sikora	Zagadnienie odwrotne w teorii pola elektromagnetycznego dla obszarów o brzegu otwartym	1996-97	13 900

52.	dr Beata Pałczyk	Optimalizacja algorytmu identyfikacji defektów w materiałach przewodzących (tomografia prądów wirujących)	1997	9 000
Katedra Matematyki				
53.	prof. zw. dr hab. Jan Kisielewski	Jednoparametrowe półgrupy operatorów i zagadnienia brzegowe dla procesów Markowa	1993-96	36 000

Wydział Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej

Lp	Kierownik projektu	Tytuł projektu badawczego	Okres	Wartość
Katedra Budownictwa Drogowego				
54.	dr hab. inż. Jan Kukiela, prof. PL	Kompleksowe metody stabilizacji gruntów do celów drogowych	1991-93	7 600
55.	dr hab. inż. Jan Kukiela, prof. PL	Diagnoza infrastruktury drogowej ruchu pojazdów i stanu dróg w obszarze przygranicznym oraz koncepcja rozwoju sieci drogowej do roku 2020	1995-96	58 000
56.	dr inż. Stefan Firlej	Analiza stanu naprężeń i odkształceń nawierzchni drogowej	1991-93	1 500
Katedra Konstrukcji Budowlanych				
57.	dr hab. inż. Mieczysław Król, prof. PL	Badania eksperymentalne i analiza teoretyczna samonapężonych konstrukcji zespolonych z częścią monolityczną z betonu ekspansyjnego	1996-98	90 000
Katedra Inżynierii i Ochrony Środowiska				
58.	prof. dr hab. Lucjan Pawłowski	Badania nad procesami uwalniania i zatrzymywania metali ciężkich i aluminium w środowisku	1993-95	147 000
59.	prof. dr hab. Lucjan Pawłowski	Spalanie odpadów zintegrowanych z jednoczesnym procesem wypału klinkieru cementowego	1995-97	1 358 000
60.	dr Henryk Wasag	Jonyty włókniaste w procesach usuwania Cr(VI) ze ścieków	1991-93	17 700
61.	dr Henryk Wasag	Zachowanie równowagi w kształtowaniu, ochronie i użytkowaniu zasobów wodnych i środowiska na przykładzie zlewni testowej rzeki Radonki	1994-96	300 000
62.	prof. dr hab. Witold Stępniewski	Zbadanie możliwości przeciwdziałania emisji metanu z wysypisk na drodze jego utleniania w radkadrze	1996-98	250 000
63.	prof. dr hab. Witold Stępniewski	Określenie parametrów technologicznych warunkujących utlenianie metanu w różnych materiałach glebowych	1996-98	30 000
64.	dr Marek Kotowski	Dynamika przemian zachodzących w glebie, ściekach, wodach powierzchniowych i podziemnych	1995-97	414 000
65.	dr Jacek Malicki	Ocena stanu sanitarnego oczyszczalni ścieków	1995-97	90 000
Katedra Geotechniki				
66.	mgr inż. Jacek Zyga	Badania przydatności dynamicznego modelu geodynamicznego sieci kontrolnej w monitorowaniu deformacji obiektów budownictwa drogowego	1996-97	9 580
67.	mgr inż. Dariusz Flak	Zastosowanie modelu ośrodka rodnobionego do oceny deformacji nasypowych budowlan ziemnych	1997-98	9 992
Katedra Zaspatrzenia w Wodę i Usuwania Ścieków				
68.	prof. dr hab. inż. Władysław Olszta	Opracowanie modelu numerycznego transportu wody oraz zanieczyszczeń pod kątem zapewnienia ochrony środowiska	1995-97	81 000
Katedra Mechaniki Budowli				
69.	dr hab. inż. Andrzej Flaga, prof. PL	Modelowanie obciążeń aerodynamicznych dwóch wałów kołowych w warunkach interferencji aerodynamicznej	1996-97	10 000
70.	dr hab. inż. Andrzej Flaga, prof. PL	Analiza dynamicznego oddziaływania wiatru na wybrane konstrukcje wiszące w warunkach sprzężeń aerodynamicznych	1997-99	120 000
Katedra Matematyki i Geometrii Inżynierskiej				
71.	prof. dr hab. inż. Stanisław Polutski	Inżynierskie zastosowania rozwiązań powierzchni	1991-92	3 000
Katedra Technologii i Organizacji Budownictwa				
72.	dr inż. Magdalena Stasiak-Smarz	Zastosowanie wapna keratynowego jako plastyfikatora zapraw cementowo-wapniowych	1991-92	5 800
73.	dr inż. Magdalena Stasiak-Smarz	Wpływ chlorków sodu i magnezu na korozję zapraw i betonu – etap I	1997	8 000
74.	dr inż. Anna Sobótka	Badanie i optymalizacja systemów logistycznych w przedsiębiorstwach budowlanych – etap I	1996-97	40 000
75.	mgr inż. Waldemar Budzyński	Szerokość rozwarcia rys w skręcanych elementach żelbetonowych przy jednoczesnym występowaniu siły poprzecznej i momentu zginającego	1997-98	10 000
Katedra Technologii Chemicznej				
76.	prof. dr hab. inż. Iwo Połło	Opis procesów fizycznych i chemicznych w instalacji do syntezy ozonu zawierającej reaktor z dielektrykiem cienkowarstwowym	1992-94	93 200
77.	prof. dr hab. inż. Iwo Połło	Procesy syntezy ozonu przy użyciu tradycyjnych i niekonwencjonalnych źródeł plazmy nieizotermicznej	1995-98	220 000
78.	dr inż. Janusz Ozoniec	Badania efektów energetycznych w procesie syntezy ozonu	1992-94	20 300
79.	dr inż. Mariusz Wroński	Uswajanie tlenków azotu i tlenków siarki z gazów odlotowych przy wykorzystaniu plazmy niskotemperaturowej	1992-94	19 400

Wydział Zarządzania i Podstaw Techniki

Lp	Kierownik projektu	Tytuł projektu badawczego	Okres	Wartość
Katedra Zarządzania				
80.	prof. dr hab. inż. Włodzimierz Sitko	Kształtowanie efektywnych systemów sterowania procesami produkcyjnymi w kopalniach węgla kamiennego	1992-93	60 000
81.	prof. dr hab. inż. Włodzimierz Sitko	Analiza porównawcza systemu prawnego, organizacyjnego, kadry i zasad funkcjonowania przedsiębiorstw Polski, Białorusi i Ukrainy	1994-96	60 000
82.	prof. dr hab. inż. Włodzimierz Sitko	Opracowanie metody planowania i rozliczania kosztów w kopalniach węgla kamiennego z zastosowaniem metod controllingu	1996-98	1 200 000
83.	dr hab. Ewa Bojar, prof. PL	Stanie i zagrożenia rozwoju firm funkcjonujących w oparciu o leasing pracowniczy	1996	12 500
Katedra Organizacji Przedsiębiorstwa				
84.	dr hab. inż. Maciej Bałowski, prof. PL	Projekt zagospodarowania przestrzenno-gospodarczego Makroregionu województwa: białkopodlaskiego, chełmskiego, lubelskiego, tarnobrzńskiego	1994-96	1 152 000
85.	dr inż. Marek Brzeziński	Organizacja ruchu nowej produkcji. Metodyczne podstawy projektowania	1995-96	14 900
86.	dr Marek Pawlak	Programy ewolucyjne jako narzędzie organizacji procesów produkcyjnych	1996-98	34 840
Katedra Podstaw Techniki				
87.	dr hab. inż. Klaudiusz Lenik, prof. PL	Ocena oporów tarcia w obróbce plastycznej na zimno z wykorzystaniem modelowania komputerowego	1996-97	35 000
Katedra Matematyki Stosowanej				
88.	dr hab. Zdzisław Grodzki, prof. PL	Analiza automatów komórkowych	1996	10 200
89.	mgr Paweł Wlaz	Miarowe aspekty teorii automatów komórkowych	1994	3 000
Katedra Fizyki				
90.	prof. dr hab. Edward Śpiewia	Wybrywy wybranych czynników chemicznych i fizycznych środowiska na rośliny	1993-94	19 000
91.	prof. dr hab. Keshra Sangwal	Badanie cech klastrow soli jonowych tworzących się w roztworach i próżni	1996-97	10 000
92.	prof. dr hab. Keshra Sangwal	Badanie cech klastrow tworzących się w roztworach wodnych	1996-97	10 000
93.	dr hab. inż. Jan Olchowski, prof. PL	Badania nad zwiększeniem sprawności źródeł energii nowej generacji w oparciu o elementy fotowoltaiczne na bazie GaAs	1996-97	44 200
94.	dr Elżbieta Jarych	Oddziaływanie nadsubtelne w materiałach nanokrystalicznych	1996-98	81 400
95.	dr Anna Jaskowska	Nieliniowe luminescencyjne badanie wybranych procesów metabolicznych komórek roślinnych	1997-98	69 500
Katedra Ergonomii				
96.	mgr Bogusława Lachowska	Wzrost uczuciowy w rodzinach owdowiałych ojców oraz owdowiałych matek samotnie wychowujących dzieci	1992-93	3 000
Katedra Metod i Techniki Nauczania				
97.	mgr Robert Lis	Wiedza i sprawności informatyczne nauczycieli w szkolnictwie zawodowym	1996-97	8 000
Katedra Badań Operacyjnych				
98.	dr hab. inż. Tadeusz Banek, prof. PL	Optymalny wybór portfela inwestycyjnego z uwzględnieniem kosztu zakupu informacji – model matematyczny	1996-98	55 000

Anna Małyszcz

Stan i rozwój kadry naukowo-dydaktycznej

Politechnika Lubelska zatrudnia ogółem 554 nauczycieli akademickich, w tym 26 profesorów tytularnych oraz 41 profesorów nadzwyczajnych PL.

Najliczniejszą grupę stanowią adiunkci, spośród 172 osób 89 intensywnie pracuje nad habilitacją uczestnicząc w realizacji „grantów wewnętrznych”. Ponadto Uczelnia zatrudnia 176 asystentów. Spośród tej grupy 121 osób otrzymało „granty wewnętrzne” wspomagające prace nad rozprawą doktorską, 37 osób ma otwarte przewody doktorskie.

Ważnym uzewnętrznieniem dorobku naukowego nauczycieli akademickiego są publikacje. W 1995 r. opublikowano 709 prac, natomiast w 1996 r. zgłoszono do różnego rodzaju wydawnictw 873 opracowania. Ważną pomocą w zdobywaniu stopni naukowych są stypendia i urlopy naukowe, z których korzystają adiunkci i asystenci w końcowej fazie przygotowywania rozprawy.

Stan kadry na 25 kwietnia 1997 r. z podziałem na poszczególne grupy przedstawia tabela obok.

Mieczysław Hasiak

Wyszczególnienie	IBIS	E	M	ZIPT	SJO SWIS	Razem
Prof. zw. PL	6	5	7	3	–	21
Prof. nadzw.	2	–	1	2	–	5
Prof. nadzw. PL	10	7	8	16	–	41
Docent (+ z dr. hab.)	1+1	1	–	–	–	2+1
Adiunkt, dr hab.	–	1	–	2	–	3
Adiunkt	45	45	48	34	–	172
Asystent	50	27	34	65	–	176
St. wykładowca, dr	8	9	16	17	1	51
St. wykładowca	2	9	12	12	25	60
Wykładowca	3	1	–	1	5	10
Lektor i instruktor	–	–	–	–	–	12
Ogółem	128	105	126	152	43	554

Wydział Mechaniczny



Hanna de Sas Stupnicka



Andrzej Weroński



Józef Kuczmazewski

WŁADZE WYDZIAŁU MECHANICZNEGO

W skład wybranej na kadencję 1996-99 Rady Wydziału wchodzi:

Dziekan: prof. dr hab. inż. Andrzej Weroński,

Prodziekan: dr Hanna de Sas Stupnicka,
dr hab. inż. Józef Kuczmazewski, prof. PL,

prof. dr inż. Henryk Popko,
prof. dr hab. inż. Robert Sikora,
prof. dr inż. Kazimierz Szabelski,
prof. dr hab. inż. Wiesław Weroński,
prof. dr hab. inż. Inez Wiatr,
prof. dr hab. inż. Witalij Niszczeta,
prof. dr hab. inż. Tadeusz Pełczyński,
dr hab. Leopold Koczan, prof. PL,
dr hab. inż. Jerzy Lipski, prof. PL,
dr hab. inż. Kazimierz Lutek, prof. PL,
dr hab. Andrzej Niewczas, prof. PL,
dr hab. inż. Stanisław Plaska, prof. PL,
dr hab. inż. Piotr Tarkowski, prof. PL,
dr hab. inż. Krzysztof Wituszyński, prof. PL,
dr inż. Stefan Fijałkowski,
dr inż. Jerzy Kiełbiński,
dr inż. Waldemar Samodulski,
dr Barbara Surowka,
mgr inż. Wojciech Hus,
mgr inż. Czesław Jung,
inż. Teresa Krolopp,
Marek Fidecki,
Waldemar Jastrzębski,
Grzegorz Kozaczuk,
Robert Młodożeniec,
Jarosław Oczkowski,
mgr inż. Marian Łozak,
dr inż. Mieczysław Dziubiński,
inż. Władysław Wójcik,
mgr Tomasz Kusz.

Wśród zaplanowanych na ten rok akademicki tematów posiedzeń Rady Wydziału Mechanicznego są m.in. następujące zagadnienia:

- analiza wyników nauczania i ocena systemu kształcenia,
- ocena zasad przyjęć na studia w 1996/97 r. i zasady rekrutacji na studia w 1997/98 r.,
- analiza funkcjonowania minimów programowych w Wydziale,
- praca biblioteki i funkcjonowanie informacji naukowo-technicznej,
- propozycje karty oceny pracy dyplomowej,
- opracowanie aktualnego informatora o Wydziale Mechanicznym i projektu folderu,
- komputeryzacja Wydziału,
- propozycje zmian do Statutu Politechniki Lubelskiej,
- założenia reformy kształcenia w Wydziale Mechanicznym,
- rozwój kadry i ocena nauczycieli w Wydziale,
- projekt oceny działalności katedr,
- ocena badań statutowych oraz grantów wewnętrznych,
- akceptacja programów nauczania reformujących kształcenie w Wydziale Mechanicznym,

Wydział Mechaniczny jest najstarszym wydziałem Politechniki Lubelskiej. Był jedynym wydziałem utworzonej w 1953 roku Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej, przekształconej w 1977 roku w Politechnikę Lubelską.

W roku akademickim 1996/97 na kierunku mechanika i budowa maszyn studiuje 1400 studentów na studiach dziennych i 550 na studiach zaocznych.

Zajęcia dydaktyczne prowadzi m.in. 16 profesorów i doktorów habilitowanych oraz 62 pracowników posiadających stopień doktora. Od początku istnienia Wydziału Mechanicznego ponad pięć tysięcy absolwentów otrzymało dyplomy inżyniera i magistra inżyniera.

W chwili obecnej władze Wydziału Mechanicznego czynią starania o uzyskanie praw habilitowania.

- propozycje rozwoju Wydziału Mechanicznego,
- udział studentów w pracy kół naukowych, zespołach artystycznych i pracach badawczych,
- zasady przyjmowania do wykonania drobnych zamówień przez Wydział i obieg dokumentacji,
- sprawozdanie z działalności Wydziału za rok akademicki 1996/97 i ocena Dzielana.

Dodatkowe posiedzenia Rady Wydziału związane są z przeprowadzaniem obronami prac doktorskich. Dotychczas Rada Wydziału Mechanicznego nadała stopień doktora nauk technicznych w zakresie budowy i eksploatacji maszyn 18 osobom, 14 osób ma otwarte przewody doktorskie.

WSPÓŁPRACA

Pracownicy Wydziału współpracują m.in. z następującymi ośrodkami zagranicznymi:

Uniwersytet Techniczny w Monachium, Uniwersytet w Atenach, Uniwersytet Oxfordzki, Uniwersytet w Bristolu, Instytut Samochodów i Pojazdów w Moskwie, Uniwersytet Techniczny w Brunzswiku, Uniwersytet Techniczny w Koszycach, Uniwersytet Techniczny w Wiedniu, Wyższa Szkoła Transportu w Żylinie, Politechnika w Charkowie, Politechnika w Mińsku, Uniwersytet Białoruski w Mińsku, Uniwersytet Techniczny w Dreźnie, Uniwersytet w Johannesburgu, Uniwersytet L. Pasteur'a w Strasburgu, Politechnika i Akademia Rolnicza w Pradze, Instytut Przemysłu Spożywczego w Moskwie oraz Instytut Przemysłu Spożywczego i Drzewnego Uniwersytetu w Albcie.

Kontynuowana jest współpraca z Sekcjami Komitetu Budowy Maszyn PAN, a także z wiodącymi politechnikami w kraju. Na podkreślenie zasługuje owocna współpraca z zakładami przemysłowymi naszego regionu, wśród których są: SIPMA w Lublinie, Wytwórnia Sprzętu Komunikacyjnego w Świdniku, Fabryka Łożysk Tocznych w Kraśniku, Fabryka SPO-MASZ w Bełżycach i MPWIK w Lublinie.

PUBLIKACJE

W ostatnich latach pracownicy wydali ponad 70 skryptów i monografii, w tym w wydawnictwach zagranicznych i renomowanych centralnych (w kolejności wydania):

R. Sikora. Techniki wytwarzania - Przetwórstwo tworzyw wielkocząsteczkowych. PWN, Warszawa 1987;

W. Weroński, K. Schabowska. Przeróbka plastyczna metali. Cz. 1 i Cz. 2. WSiP, Warszawa 1988-89;

W. Weroński. Pracownia techniczna przeróbki plastycznej. WSiP, Warszawa 1990;

A. Weroński, T. Hejowski. Thermal Fatigue of Metals. Wydawnictwo Marcel Dekker, Inc., New York 1992 (wydanie w wersji angielskiej);

K. Szabelski, B. Jancelewicz, W. Łucjanek. Wstęp do konstrukcji śmigłowców. WKŁ, Warszawa 1995.

W 1995 roku opublikowano łącznie 208 prac, w roku 1996 - 248 prac. W ciągu ostatnich 10 lat pracownicy Wydziału otrzymali 62 patenty.

KATEDRY I ICH DZIAŁALNOŚĆ NAUKOWO-BADAWCZA

Katedra Mechaniki Stosowanej

kierownik: prof. dr inż. Kazimierz Szabelski, prof. zw. PL

Badania w zakresie dynamiki i drgań układów mechanicznych, stateczności, wytrzymałości i zmęczenia konstrukcji oraz mechaniki światłowodów.

Katedra Podstaw Konstrukcji Maszyn

kierownik: dr hab. inż. Krzysztof Witaszyski, prof. PL

Badania w zakresie: komputerowych metod zapisu relacji elementów przestrzeni, wspomaganie komputerowo optymalizacji w konstruowaniu maszyn, analizy i syntezy mechanizmów jak również statycznej i dynamicznej analizy elementów konstrukcyjnych z wykorzystaniem metod symulacji i MES.

Katedra Inżynierii Materiałowej

kierownik: prof. dr hab. inż. Andrzej Weroński, prof. zw. PL. Problematyka zmęczenia cieplnego elementów maszyn, urządzeń i pojazdów, procesy kształtowania struktury materiałów odpornych na zużycie, badanie właściwości biomateriałów dla medycyny, nowoczesne procesy technologiczne podwyższające trwałość elementów.

Katedra Obróbki Skrawaniem

kierownik: dr hab. inż. Kazimierz Lutek, prof. PL. Badania wibroizolacji maszyn i urządzeń technologicznych. Monitorowanie i nadzorowanie procesów obróbki skrawaniem metodami analizy cyfrowej sygnałów wibroakustycznych. Technologia i teoria procesów skrawania. Badania warstw wierzchniej. Technologia połączeń adhezyjnych.

Katedra Obróbki Plastycznej

kierownik: prof. dr hab. inż. Wiesław Weroński, prof. zw. PL. Badania procesów kształtowania odkuwek i wyrobów typu brył osiowoosymetrycznych. Trwałość narzędzi w procesach obróbki plastycznej. Intensyfikacja procesów technologicznych. Niekonwencjonalne metody obróbki plastycznej.

Katedra Przetwórstwa Tworzyw Wielkocząsteczkowych

kierownik: prof. dr hab. inż. Robert Sikora, prof. zw. PL. Wpływ rozwiązań konstrukcyjnych maszyn i narzędzi oraz warunków przetwórstwa na efektywność procesów oraz jakość wyrobów. Obróbka mechaniczna tworzyw. Konstrukcyjne połączenia adhezyjne. Właściwości i zastosowanie tworzyw.

Katedra Automatyzacji

kierownik: dr hab. inż. Stanisław Flaska, prof. PL. Synteza układów i systemów wytworczych integrowanych komputerowo w zakresie: sterowania bezpośredniego procesami, monitorowania i nadzorowania jakości, koordynacji i szeregowania zadań.

Katedra Pojazdów Samochodowych

kierownik: dr hab. inż. Piotr Tarkowski, prof. PL

Optymalizacja konstrukcji, badania, eksploatacja i technologia produkcji pojazdów samochodowych. Racjonalizacja konstrukcji i optymalizacja warunków użytkowania maszyn i urządzeń cieplnych.

Katedra Silników Spalinowych

kierownik: dr hab. inż. Andrzej Niewczas, prof. PL

Trwałość i niezawodność samochodowych silników spalinowych, elektroniczne układy sterowania silników spalinowych i metody ich diagnozowania, rozwój konstrukcji tłoków i układów tłok-pierścienie-cylinder, modele matematyczne procesów termodynamicznych w silnikach spalinowych.

Katedra Inżynierii Ekologicznej

kierownik: prof. dr hab. inż. Inez Wiatr, prof. zw. PL

Badania w zakresie procesów geodynamicznych i praw rządzących środowiskiem naturalnym oraz w zakresie technicznych i technologicznych podstaw, metod, sposobów i systemów racjonalnego gospodarowania środowiskiem.

Katedra Maszyn Przemysłu Spożywczego

kierownik: prof. dr inż. Henryk Popko, prof. zw. PL.
Opracowanie podstaw optymalizacji budowy energooszczędnych maszyn przemysłu spożywczego ze szczególnym uwzględnieniem homogenizatorów. Badanie migracji metali ciężkich z maszyn i aparatów do produktów spożywczych. Ocena efektywności wykorzystania maszyn i aparatów.

Katedra Zastosowań Matematyki

kierownik: dr hab. Leopold Koczan, prof. PL.
Stosowanie nowoczesnych metod obliczeniowych w analizach mechanicznych technologii wytwórczych, w obliczeniach teoretycznych i eksploatacyjnych maszyn i urządzeń.

STUDIA

Wydział na kierunku mechanika i badowa maszyn prowadzi studia dzienne magisterskie, dzienne zawodowe (inżynierskie) oraz studia zaoczne (inżynierskie i magisterskie uzupełniające).

Studia dzienne magisterskie 5-letnie obejmują następujące specjalności: technologia maszyn, samochody i ciągniki, maszyny przemysłu spożywczego, przetwórstwo tworzyw wielkocząsteczkowych.

Studia dzienne zawodowe (inżynierskie) 3,5-letnie obejmują specjalności: technologia maszyn, samochody i ciągniki.

Studia zaoczne inżynierskie 4,5-letnie oraz studia zaoczne magisterskie uzupełniające prowadzone są w ramach specjalności: technologia maszyn oraz samochody i ciągniki.

W przyszłym roku akademickim przewidziane są rozpoczęcie 3,5-letnich dziennych studiów zawodowych na specjalnościach: maszyny przemysłu spożywczego oraz przetwórstwo tworzyw wielkocząsteczkowych.

W Wydziale Mechanicznym w ostatnich latach wprowadzono **istotne zmiany programowe**: uruchomiono studia zawodowe, wprowadzono nowe przedmioty wspólne dla kierunku kształcenia i dla specjalności. Zaoferowano cztery nowe kierunki dyplomowania oraz uruchomiono po wieloletniej przerwie magisterskie studia uzupełniające.

Funkcjonowanie Wydziału w warunkach konkurencji wymaga skorelowania podejmowanych działań z procesem zmian zachodzących w kraju. W sposób naturalny, bardziej niż w przeszłości, wzrasta zapotrzebowanie na ciągłe doskonalenie oferty edukacyjnej, co nabiera szczególnego znaczenia w momencie, gdy w kraju powstają liczne szkoły oraz uczelnie prywatne. Nieodzowne staje się dostosowanie systemów edukacji i nauki w Polsce do standardów europejskich. Jest to jednak proces złożony, wymagający reformy studiów, uwzględniającej elastyczny system dochodzenia do dyploma. Konieczne stanie się wprowadzenie przedmiotów rozwijających osobowość, jak również kształcenie umiejętności współdziałania w procesach projektowania oraz umiejętności stopniowego unowocześniania i modernizowania stosowanych urządzeń i szybkiego wprowadzania nowych technologii. Do dotychczasowego procesu wytworzenia dochodzą nowe w naszej gospodarce elementy związane z analizą i badaniami rynku, marketingiem i reklamą. We wszystkich tych działaniach niezmiennie istotną rolę odgrywa informacja. I to zarówno umiejętność dostępu do niej, jak też jej wdrażanie. Wykształcenie absolwentów, którzy będą w stanie sprostać tym potrzebom wymaga od studentów pozytywnej motywacji do nauki (kreowanej m.in. przez rozbudzanie zainteresowań, zmniejszenie ilości zajęć obowiązkowych), wyrobienia nawyku samokształcenia, jak również umiejętności uzyskiwania szybkiej informacji z systemów światowych.

Wydział Mechaniczny w swej pracy zakłada, że ma w regionie do spełnienia swojego rodzaju misję społeczną, polegającą na kształtowaniu elity inżynierskiej, która będzie nie tylko rozwijać przemysł i gospodarkę, ale także tworzyć kulturę regionu i miasta.

KONFERENCJE

Wśród seminariów i konferencji naukowych, jakie odbyły się na Wydziale Mechanicznym w bieżącym roku akademickim największym zainteresowaniem uczestników cieszyły się: I Forum Inżynierii Ekologicznej oraz Seminarium Naukowe „Motoryzacja '96”.

I Forum Inżynierii Ekologicznej odbyło się w październiku w Naleczowie. Przewodniczącą Komitetu Organizacyjnego była prof. Inez Wiatr. W Forum wzięło udział około 150 przedstawicieli instytucji i ośrodków naukowych oraz administracji. Ponad siedemdziesiąt wygłoszonych referatów dotyczyło: ochrony Ziemi, ochrony powietrza atmosferycznego, ochrony i odnowy zasobów wodnych, gospodarki środowiskiem i jego ochroną.



Z obrad I Forum Inżynierii Ekologicznej

Seminarium techniczno-naukowe **Motoryzacja '96** odbyło się w listopadzie 1996. Było połączone z wystawą samochodów i artykułów motoryzacyjnych. Uczestniczyło w nim około 70 osób, w tym wielu studentów. Podczas Seminarium prowadzonego przez prof. Piotra Tarkowskiego wygłoszono 13 referatów dotyczących konstrukcji, technologii oraz eksploatacji. Referaty te zostały opublikowane jako materiały konferencyjne.

STUDENCI

W Wydziale Mechanicznym aktywnie działają studenckie **koła naukowe**: Koło Naukowe Samochodowe i Koło Naukowe Obróbki Skrawaniem. Studenci z Koła Naukowego Samochodowego zorganizowali wystawę patentów dotyczących motoryzacji uzyskanych przez pracowników Wydziału Mechanicznego.

W ostatnich dniach zostało zarejestrowane nowe studenckie koło naukowe **KOMPLAST** zajmujące się problematyką teoretycznych podstaw obróbki plastycznej.

Aktywnie działający na Wydziale samorząd studencki, w maju organizuje Dzień Wydziału Mechanicznego. W tym dniu przewidziano występy zespołów studenckich i inne imprezy kulturalne.

Opracowała Krystyna Schabowska

Wydział Elektryczny



Paweł Żukowski



Wiktor Pietrzyk



Andrzej Wac-Włodarczyk

W bieżącym roku akademickim rozpoczęła kadencję Rada Wydziału w składzie:

Dziekan – dr hab. inż. Wiktor Pietrzyk, prof. PL,
Prodziekan ds. Ogólnych – dr hab. Paweł Żukowski, prof. PL,
Prodziekan ds. Nauczania – dr inż. Andrzej Wac-Włodarczyk,

prof. dr hab. inż. Andrzej Horodecki,
prof. dr hab. inż. Tadeusz Janowski,
prof. zw. dr hab. Jan Kisiński, członek koresp. PAN,
prof. zw. dr hab. inż. Eugeniusz Koziej,
prof. dr hab. inż. Krzysztof Majka,
dr hab. inż. Andrzej Kozłowski, prof. PL,
dr hab. inż. Włodzimierz Krolopp, prof. PL,
dr hab. inż. Andrzej Nafalski, prof. PL,
dr hab. inż. Witold Pawełski, prof. PL,
dr hab. inż. Zygmunt Rutka, prof. PL,
dr hab. Stanisław Grzegórski,
doc. dr inż. Tadeusz Latocha,
doc. dr Barbara Pilat,
dr inż. Czesław Karwat,
dr inż. Zbigniew Polecki,
dr inż. Elżbieta Ratajewicz-Mikołajczak,
dr inż. Stanisław Walusiak,
dr inż. Zbigniew Złonkiewicz,
inż. Zenon Pawełczak,

studenci:

Paweł Chojnacki,
Paweł Komada,
Dariusz Wójcik,
Dariusz Zaorski,

kierownicy katedr

i przedstawiciele związków zawodowych:

doc. dr Zbigniew Ratajewicz,
dr Bogdan Wójtowicz,
dr inż. Jacek Duda – NSZZ „Solidarność” PL,
dr inż. Tadeusz Madejczyk – NS ZNP PL.

Tematyka posiedzeń Rady Wydziału w roku akademickim przewidyuje m.in. następujące zagadnienia:

- plan remontów i modernizacji Wydziału,
- plan rozwoju i rozbudowy,
- informacje o wynikach egzaminacyjnej sesji jesiennej,
- program reformy kształcenia na Wydziale Elektrycznym; perspektywy kształcenia,
- stan i rozwój kadry naukowej w katedrach specjalności przetwarzanie i użytkowanie energii elektrycznej,
- ocena katedr, ocena badań naukowych w zakresie grantów wewnętrznych i badań statutowych,
- stan i rozwój kadry naukowej w katedrach specjalności elektroenergetyka,

Wydział Elektryczny powstał w 1964 r. jako drugi obok Wydziału Mechanicznego wydział Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej. W skład Wydziału wchodziło wtedy pięć zespołów. Na jedynej specjalności – elektrotechnice przemysłowej studiowało wtedy około 300 osób.

Obecnie kształci się około 1000 studentów w ramach trzech specjalności: przetwarzanie i użytkowanie energii elektrycznej (PIUEE), elektroenergetyka oraz inżynierskie zastosowania informatyki (IZI).

W skład Wydziału wchodzi 12 Katedr zatrudniających 175 pracowników w tym 104 nauczycieli akademickich.

Od 1977 r. Wydział ma prawo nadawania stopnia doktora nauk technicznych. Wypromowano 31 doktorów, w trakcie realizacji jest dziewięć następnych rozpraw.

W bieżącym roku akademickim katedry Wydziału realizują 16 projektów badawczych KBN. W ramach stałych umów i udziału we wspólnych programach międzynarodowych nawiązano współpracę z ośrodkami akademickimi w USA, Kanadzie, Japonii, Francji, Wielkiej Brytanii i Rosji.

- stan i rozwój kadry naukowej w katedrze specjalności inżynierskie zastosowania informatyki,
- plany studiów, działalność Samorządu Studenckiego,
- wniosek o kategorię A dla Wydziału,
- ocena działalności dziekana oraz zatwierdzenie rocznego sprawozdania z działalności Wydziału.

DZIAŁALNOŚĆ NAUKOWA

W ramach stałych umów i udziału we wspólnych programach międzynarodowych Katedra Podstaw Elektrotechniki realizuje współpracę z następującymi uczelniami i ośrodkami naukowymi: Kanazawa University (Japonia), University of Wales College of Cardiff (Wielka Brytania) oraz South Bank University (Londyn, Wielka Brytania) - wspólnie z Katedrą Informatyki, Université d'Orléans (Francja), Zjednoczony Instytut Badań Jądrowych (Dubna, Rosja) oraz Institut of Health Education and Human Welfare (Virgin Island, USA).

W Kanadzie powstała Fundacja Mr Wolski Trust Fund dysponująca funduszem 60 tys. CAD przeznaczonym na wyposażenie nowego Laboratorium Przekształtnikowych Układów Napędu Elektrycznego w Katedrze Napędów Elektrycznych i Automatyki.

W trakcie realizacji jest 16 projektów badawczych finansowanych przez KBN w tym 4 granty inwestycyjne.

Aktywność naukowa pracowników Wydziału wzrosła w porównaniu z rokiem ubiegłym - opublikowano 193 prace w periodykach i materiałach konferencyjnych o zasięgu krajowym i międzynarodowym. Pracownicy Wydziału uczestniczyli w 129 konferencjach i seminariach naukowych w kraju i za granicą, 33 osoby brały udział w pracach komitetów naukowych i organizacyjnych konferencji i seminariów.

KONFERENCJE NAUKOWE

W tym roku akademickim Katedry Wydziału zorganizowały następujące konferencje i seminaria naukowe:

● IV międzynarodowa sesja naukowa

Elektronika wodna w systemie elektroenergetycznym,
Kazimierz Doły, 12-13 września 1996.

Sesja zorganizowana przez Katedrę Sieci Elektrycznych i Zabezpieczeń dedykowana była zmarłemu w ubiegłym roku prof. Stanisławowi Górze. Zakres tematyczny sesji obejmował: pracę elektryczną wodnych i szczytowo-pompowych w aktualnych warunkach ekonomicznych, zagadnienia projektowania, wyposażenia, eksploatacji i rekonstrukcji małych elektrowni wodnych, ochronę środowiska przyrody w pobliżu obiektów elektroenergetycznych oraz odnawialne źródła energii. W sesji uczestniczyło 50 osób z Polski, Rosji i Austrii. Wygłoszono 22 referaty. Następne sympozjum zaplanowano na rok 1998.

● IV międzynarodowa konferencja naukowa

Technologia i zastosowanie światłowodów,
Krasnobród, 17-19 października 1996.

Konferencja zorganizowana została przez: Katedrę Elektroniki, Pracownię Technologii Światłowodów UMCS, Polską Sekcję SPIE (Międzynarodowe Stowarzyszenie Inżynierów Optoelektroniki) przy współudziale Komitetu Elektroniki i Telekomunikacji Sekcji Optoelektroniki PAN. Głównym jej celem było umożliwienie bezpośredniej dyskusji merytorycznej zespołów badawczych, zajmujących się technologią światłowodów i wytwarzających elementy techniki światłowodowej, z zespołami badawczymi stosującymi światłowody w różnych dziedzinach gospodarki, nauki i techniki. W konferencji wzięło udział 140 osób. W materiałach konferencyjnych opublikowano 76 prac.



Konferencja w Krasnobrodzie

● Seminarium naukowe

Instalacje elektryczne w kanałach,
Lublin, 23 października 1996.

W seminarium zorganizowanym przez Katedrę Sieci Elektrycznych i Zabezpieczeń obok naukowców udział wzięli projektanci i główni energetycy zakładów przemysłowych regionu. Referowane zagadnienia dotyczyły wykonywania takich instalacji elektrycznych w kanałach instalacyjnych, które pozwalają na modernizację i rozbudowę już istniejących instalacji bez konieczności rozkuwania ścian i niszczenia istniejących tynków. Prezentowane były wyroby niemieckich firm REHAU i Elektroplan oraz francuskiej firmy Legrand.

● Konferencja naukowo-techniczna

Kable elektroenergetyczne i telekomunikacyjne,
Należów, 22-24 stycznia 1997.

Konferencja zorganizowana była przez Katedrę Urządzeń Elektrycznych i TWN. Wzięło w niej udział około 260 osób, w tym przedstawiciele środowisk naukowych, użytkownicy i producenci z kraju i z zagranicy. Konferencję towarzyszyła ekspozycja, na której pokazali swoje wyroby najwięksi krajowi producenci kabli i osprzętu kablowego. Osiągnięciem Konferencji było zapoznanie uczestników z nowymi konstrukcjami kabli, budową i eksploatacją linii kablowych oraz metodami lokalizacji i usuwania ich uszkodzeń.

● Seminarium

Oświetlenie szkół i obiektów technicznych,
Lublin, 29 stycznia 1997.

Organizatorami seminarium były: Katedra Sieci Elektrycznych i Zabezpieczeń, Katedra i i Klinika Okulistyki Akademii Medycznej w Lublinie oraz Biuro Promocji Miasta Urzędu Miejskiego w Lublinie. Tematyka obrad dotyczyła zagadnień stanu oświetlenia szkół i jego wpływu na zdrowie uczniów, jak również ekonomiczne aspekty modernizacji oświetlenia. W seminarium wzięło udział około 170 osób. Przedstawione zostały referaty pracowników naukowych obu uczelni. Zaprezentowano sprzęt oświetleniowy firm „Osram”, ZSO „Elgo” oraz Philips Lighting Poland SA. Polska Fundacja na Rzecz Efektywnego Wykorzystania Energii zgłosiła po konferencji gotowość sponosowania modernizacji oświetlenia szkół w naszym regionie.

● IV Konferencja Naukowo-Techniczna

Rynek Energii Elektrycznej,
Kazimierz Doły, 24-25 kwietnia 1997.

Organizowana już po raz czwarty przez Katedrę Elektroniki i Gospodarki Energetycznej konferencja skupiała tym razem uwagę na problematyce konkurencji w sektorze wytwarzania energii, organizacji hurtowego rynku energii i rozwoju lokal-

nych rynków energii. Udział wzięło około 250 osób, w tym przedstawiciele agend rządowych i czolowych przedsiębiorstw sektora energetycznego, reprezentanci jednostek naukowych, uczelni, firm konsultingowych i banków. Zgłoszono około 50 referatów dotyczących przyszłości i kierunków rozwoju energetyki oraz podsumowujących dotychczasowe doświadczenia w restrukturyzacji tego ważnego sektora gospodarki narodowej.

● **IV Konferencja Naukowo-Techniczna JAWET'97**
Jakość wyrobów elektrotechnicznych i elektronicznych,
Zakopane, 7-10 maja 1997.

Organizatorem konferencji jest Katedra Urządzeń Elektrycznych i TWN. Na konferencji omawiane będą zagadnienia związane z certyfikacją wyrobów elektrotechnicznych, marketingiem, zarządzaniem jakością i wdrażaniem systemów jakości.

● W dniach 15-16 maja w Lublinie odbędzie się V Międzynarodowe Sympozjum Naukowe Młodych Pracowników Nauki i Studentów pod hasłem: **Stąd do Przyszłości** organizowane przez Koło Naukowe Napędu i Automatyki we współpracy z Kółem Menedżerów z Wydziału Zarządzania i Podstaw Techniki. Patronuje symposium Grupa Compostela.

● II Międzynarodowa Konferencja **ELMECO'97 Electromagnetic Devices and Processes in Environment Protection,** Naleczów, 12-15 czerwca 1997.

Konferencja ELMECO'97 organizowana jest przez Katedrę Podstaw Elektrotechniki. Tematyka konferencji obejmuje zastosowanie technologii i urządzeń elektromagnetycznych oraz innych technologii wysokiego poziomu służących ochronie środowiska. Zgłoszono około 50 prac prezentujących wyniki badań prowadzonych w ośrodkach naukowych całego świata. Swoje uczestnictwo zadeklarowali naukowcy z Australii, Francji, Wielkiej Brytanii, Niemiec i Czech.



Na konferencji ELMECO '94

● W dniach 10-12 września w Naleczowie odbędzie się **XXXI Międzynarodowa Konferencja Metrologów** organizowana przez Katedrę Metrologii Elektrycznej i Elektronicznej. Związana z ponad trzydziestoletnią tradycją konferencja jest zgromadzeniem metrologów reprezentujących różne ośrodki akademickie i badawcze w kraju. Stanowi forum prezentacji dorobku naukowego zwłaszcza dla młodych pracowników dydaktycznych. Przedstawiane referaty są przede wszystkim wynikiem realizowanych prac doktorskich i habilitacyjnych oraz grantów KBN.

NASI KOLEDZY W PRACACH PAN

Kierownik Katedry Matematyki, prof. Jan Kityński, jest członkiem korespondentem PAN (Wydział III Nauk Matematycznych, Chemicznych oraz Fizycznych).

Pracownicy naszego Wydziału biorą aktywny udział w pracach Komitetu Elektrotechniki PAN.

Prof. Tadeusz Janowski jest członkiem Sekcji Teorii Elektrotechniki, Sekcji Elektrotechnologii a także członkiem Komitetu Elektrotechniki. Prof. Janowski bierze czynny udział w pracach Komitetu Elektrotechniki od kilkunastu lat. Jest także kierownikiem Pracowni Kriomagnesów Instytutu Elektrotechniki PAN.

Prof. Eugeniusz Koziej jest członkiem Sekcji Maszyn Elektrycznych i Transformatorów Komitetu Elektrotechniki PAN.

Prof. Zygmunt Rutka jest członkiem Sekcji Techniki Wielkich Mocach oraz Sekcji Systemów Elektroenergetycznych. Prof. Rutka bierze czynny udział w pracach Komitetu przez ostatnie trzy kadencje.

Prof. Andrzej Horodecki jest członkiem Komitetu Elektrotechniki od 1965 roku. Aktualnie jest wiceprzewodniczącym Komitetu (od r. 1990). Wcześniej, w latach 1965-1989 był sekretarzem naukowym Komitetu i członkiem Prezydium. Jest wiceprzewodniczącym Sekcji Energoelektroniki i Napędu Elektrycznego.

Przedstawicielem Polski w EAEEIE, Europejskim Stowarzyszeniu Kształcenia Inżynierów Elektryków i Informatyków jest dr Andrzej Wac-Włodarczyk, Prodziekan ds. Nauczania.

DYDAKTYKA

Studenci pięcioletnich dziennej studiów magisterskich na kierunku elektrotechnika mogą wybierać spośród trzech specjalności:

- przetwarzanie i użytkowanie energii elektrycznej (PIUEE),
- elektroenergetyka,
- inżynierskie zastosowania informatyki (IZI).

Inżynierskie studia zaczynają się od specjalności PIUEE i trwają 9 semestrów. W bieżącym roku akademickim uruchomione zostały studia podyplomowe uzupełniające „Informatyka techniczna”, zorganizowane i prowadzone przez Katedrę Podstaw Elektrotechniki oraz Katedrę Informatyki.

Od nowego roku akademickiego na Wydziale rozpoczyna się 3,5-letnie studia inżynierskie na dwóch nowych specjalnościach: informatyka w elektrotechnice oraz elektromagnetyczne urządzenia i technologie. Studia zostały zorganizowane przez Katedrę Podstaw Elektrotechniki oraz Katedrę Informatyki. Wprowadzenie tych specjalności było możliwe dzięki realizacji dwóch projektów programu TEMPUS: JEP-11030-96 „High processes electromagnetic technologies and devices” oraz JEP-11088-96 „High performance computing in electrical engineering”. Obie katedry współpracują w tych programach z University of Wales College of Cardiff (Wielka Brytania), South Bank University (Londyn, Wielka Brytania), Université d'Orléans (Francja) oraz University of South Australia (Adelaide, Australia).

Nowy rok akademicki rozpoczyna także słuchacze zaocznych 2-letnich studiów magisterskich uzupełniających.

Na Wydziale działają trzy studenckie koła naukowe: Koło Naukowe Informatyków, Koło Naukowe Napędu i Automatyki oraz Koło Naukowe Elektroelektroników ELTECOL.

W ramach współpracy Katedry Podstaw Elektrotechniki z Kanazawa University w Japonii studenci bloku dyplomowania: technologia i urządzenia elektromagnetyczne w ochronie środowiska co dwa lata mają możliwość wyjazdu na roczne stypendium do Japonii.

Elżbieta Ratajczak-Mikołajczak

Wydział Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej



Witold Stepiński



Jan Kukielka



Adam Wasilewski

Od 1996 roku skład Rady Wydziału Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej stanowią:

Dziekan – dr hab. inż. Jan Kukielka, prof. PL,

Prodziekan: ds. Nauki – prof. dr hab. Witold Stepiński,
ds. Kształcenia – dr inż. Adam Wasilewski,

prof. zw. dr hab. inż. Zbigniew Grabowski,
prof. dr hab. inż. Jerzy Grycz,
prof. dr hab. inż. Janusz Kwiatkowski,
prof. dr hab. inż. Wenanty Olszta,
prof. dr hab. Lucjan Pawłowski,
prof. dr hab. inż. Iwo Pollo,
prof. dr hab. Vladimir Soldatov,
prof. dr hab. Zofia Stepińska,
prof. dr hab. Andrzej Szymański,
dr hab. Rudolf Burek, prof. PL,
dr hab. Waldemar Cieślak, prof. PL,
dr hab. inż. Tadeusz Cieżak, prof. PL,
dr hab. inż. Andrzej Flaga, prof. PL,
dr hab. Zdzisław Kozak, prof. PL,
dr hab. inż. Mieczysław Król, prof. PL,
dr hab. inż. Leszek Litwinowicz, prof. PL,
dr hab. Krzysztof Murawski, prof. PL,
dr hab. inż. Jarosław Skrynicki, prof. PL,
doc. dr inż. Włodzimierz Zarebski,
dr inż. Jerzy Adamczyk,
dr inż. Stanisław Fic,
dr Marek Kotowski,
dr Jacek Malicki,
dr inż. arch. Elżbieta Przesmyka,
Henryk Domański,
Roman Dorosz,
Grzegorz Kędzierski,

Robert Raczyński,
dr inż. Antoni Jakóbczak,
dr inż. Jolanta Słoma.

W planie zebrań Rady Wydziału uwzględniono m.in. następujące zagadnienia:

- zatwierdzenie programu ramowego pracy w kadencji 1996/99,
- ustalenie zasad rekrutacji na studia,
- stan kadry i jej rozwój,
- ocena aktywności naukowej adiunktów,
- kryteria podziału środków na działalność statutową,
- ocena jakości i sprawności nauczania,
- stan przygotowań do praktyk wakacyjnych,

Wydział Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej powstał jako trzeci z kolei wydział w Wyższej Szkole Inżynierskiej w 1965 r.

W tym roku akademickim na kierunkach budownictwo i ochrona środowiska studiują 1320 studentów na studiach dziennych i 580 na studiach zaocznych.

Zajęcia dydaktyczne prowadzi m.in. 20 samodzielnych pracowników naukowych i 55 pracowników posiadających stopień doktora. Od początku istnienia Wydziału Budowlanego do chwili obecnej 4260 osoby otrzymały dyplomy inżyniera i magistra inżyniera.

Rada Wydziału ma uprawnienia do nadawania stopnia doktora nauk technicznych w zakresie dyscypliny budownictwo. 14 kwietnia tego roku odbyła się pierwsza obrona pracy doktorskiej.

- analiza wykorzystania środków trwałych w Katedrach i Laboratorium Budownictwa,
- rozpatrzenie możliwości rozszerzenia praw doktoryzowania (w zakresie inżynierii środowiska),
- sprawozdanie z działalności Wydziału.

Analizując stan obecny i przeszłość Wydziału można zauważyć, że zasadniczy wzrost kadry wystąpił w poprzedniej kadencji (1993/96). Wzrost liczebności pracowników z tytułem profesora wyniósł 69%, ze stopniem doktora habilitowanego 100%.

W ubiegłym roku akademickim trzech pracowników uzyskało stopień doktora, dziesięciu ma otwarte przewody doktorskie, a sześciu przygotowuje się do otwarcia. W roku 1997 powinien zakończyć się pozytywną decyzją Centralnej Komisji jeden przewód habilitacyjny.

Stan kadry w dniu 1 września 1996 roku na tie innych wydziałów Politechniki podano w tabeli poniżej.

Liczebność pracowników i studentów w WIBIS

Wydział	Liczba studentów			Liczba pracowników			Wskaźniki		
	Ogółem	Studia dzienne		Ogółem	Naucz. akad.	Inżyn. technic.	2/4	3/5	6/5
1	2	3	4	5	6	7	8	9	
IBiS	2016	1437	182	121	39	11,0	11,9	0,32	
M	1683	1223	216	123	46	7,8	9,9	0,37	
E	1146	771	175	104	44	6,5	7,4	0,42	
ZiPT	2318	1352	197	142	28	11,8	9,5	0,2	

Kadry Wydziału współpracują, w tym na podstawie umów o współpracy międzynarodowej, z następującymi ośrodkami naukowymi:

- Uniwersytet w Padwie (Instytut Elektroniki),
- Uniwersytet Sophia w Tokio,
- Uniwersytet Moskiewski (Elektrochemia gazów),
- Uniwersytet Rolniczy w Gdlo (Węgry),
- Uniwersytet Katolicki w Leuven (Belgia),
- Uniwersytet w Teesside Middlesbrough (W. Brytania),
- Uniwersytet Techniczny Hamburg-Harburg,

oraz innymi (łącznie w 14 krajach), które szczegółowo wymieniono w informatorze o katedrach Politechniki Lubelskiej, wydany we wrześniu 1995 roku.

Rok 1996 był korzystny dla rozwoju działalności naukowej Wydziału. Np. 155 wydanych publikacji to ilość większa o około 20% w porównaniu do roku poprzedniego. Pracownicy Wydziału realizowali 8 grantów KBN, 4 programy zamawiane oraz dużą ilość prac zleconych, na łączną sumę 1 727 tys. zł.

PROGRAM DZIAŁANIA WYDZIAŁU (fragmenty)

Wybrane cele główne na obecną kadencję obejmują:

W zakresie dydaktyki

- Stopniowe podnoszenie poziomu dydaktyki w okresie kadencji osiągane będzie m.in. poprzez:
 - zmianę dotychczasowych zasad rekrutacji na studia,
 - wdrożenie systemu oceny jakości nauczania opracowane-

go przez RGSzW, a zwłaszcza spełnienie warunków wynikających z tzw. kryteriów koniecznych i kryteriów podstawowych, uzyskanie kategorii A wg klasyfikacji MEN.

- Ze względu na warunki lokalowe liczba kształconych studentów nie powinna przekroczyć łącznie 2000 (studia dzienne i zaoczne). Zakłada się w związku z tym zmniejszenie naboru na pierwszy rok studiów w stosunku do liczby studentów przyjętych w poprzednich latach.
- Studia podyplomowe i uzupełniające powinny być rozpoczęte, zwłaszcza na kierunku budownictwo, w zakresie co najmniej kilku specjalności.

W zakresie nauki

- Preferowany będzie rozwój naukowy pracowników Wydziału, w tym głównie uzyskanie habilitacji (w 1996 r. w Wydziale pracowało 52 doktorów) oraz stopni naukowych doktora (w Wydziale zatrudnionych jest 46 asystentów).
- Celem głównym w zakresie działalności naukowo-badawczej jest utrzymanie kategorii B w ocenie KBN i dążenie do kategorii A. Celem pośrednim jest rozszerzenie praw doktoryzowania na inżynierię środowiska, co ułatwi rozwój kadry naukowej i osiągnięcie celu głównego.
- Prowadzona będzie działalność zachęcająca do pozyskiwania projektów badawczych (grantów), zarówno z KBN, jak i innych źródeł. Służyć temu powinna między innymi współpraca z jednostkami gospodarczymi, umożliwiającą pozyskiwanie środków pozabudżetowych.
- Warunkiem nowoczesności badań jest dostęp do sieci informatycznych i naukowych baz danych oraz umiejętność korzystania z nich. Wydział będzie dążył do zapewnienia pierwszego i egzekwowania drugiego.

Opracował: Kazimierz Bonetyński

DYDAKTYKA

Działalność dydaktyczno-wychowawczą, oprócz bieżących zadań wynikających z toku studiów, zaowocowała korektą planów studiów, polegającą m.in. na zmniejszeniu obciążeń, wprowadzeniu przedmiotów obieralnych, uwzględnieniu założeń FEANI, Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego, programów minimum MEN. Przyjęto, że studia na dwóch pierwszych latach budownictwa będą odbywały się wg jednolitych siatek i programów a na ochronie środowiska - na pierwszych trzech latach.

NOWE PROGRAMY STUDIÓW

Podjęta przed rokiem reforma studiów na Wydziale IBiS dobiega końca. Ukazał się już „Informator dla kandydatów na studia dzienne na kierunku ochrona środowiska” (dostępny w księgarni na Wydziale Mechanicznym, w cenie 5 zł). Analogiczny informator dla kandydatów na studia dzienne na kierunku budownictwo jest w druku.

Programy zostały głęboko zreformowane, w myśl założenia, że wiek XXI będzie się charakteryzował szybko zmieniającymi się wymaganiami w stosunku do wykonywanego zawodu. Należy oczekiwać, iż człowiek posiadający wyższe wykształcenie będzie musiał w okresie swej aktywności zawodowej kilkakrot-



nie zmieniać warsztat pracy. Jednym słowem, zmuszani będzie do permanentnego posługiwania się coraz to innymi narzędziami. Niejednokrotnie będzie też pracował poza granicami Polski bądź współpracował z placówkami zagranicznymi.

Diagnoza taka nakłada na nas obowiązek nadawania nadrzędnego znaczenia gruntownemu wykształceniu ogólnemu z zakresu nauk podstawowych oraz pewnej otwartości na współczesne problemy filozoficzno-humanistyczne, a także biegłej znajomości szczególnie języka angielskiego. Za konieczne uznajemy także nabycie przez absolwentów umiejętności samokształcenia się. Dobór przedmiotów i treści nauczania podporządkowany został tym właśnie celom. Założyliśmy w związku z tym, że ilość zajęć nie będzie przekraczać 25-27 godzin tygodniowo, co umożliwi studentom większą samodzielność pracy.

Witold Stępniewski

INFORMACJE RÓŻNE Z WIBIS

Prof. Lucjan Pawłowski uzyskał wyróżnienie Instytutu Nauk o Głębie Chińskiej Akademii Nauk, który nadał mu tytuł profesora honorowego za wybitny wkład do badań nad mechanizmami migracji zanieczyszczeń w środowisku.



Dyplom prof. Lucjana Pawłowskiego

Uroczystość wręczenia dyplomu odbyła się w Nankinie w dniu 9 marca tego roku w czasie pobytu w Chinach lubelsko-chełmskiej delegacji. Ze strony chińskiej udział wzięły nie tylko władze Akademii i pięciu profesorów honorowych, ale także władze państwowe. Ze strony polskiej obok członków delegacji z wojewódami lubelskimi – Edwardem Hunkiem i chełmskimi – Marianem Cichoszem na czele, w uroczystości wziął udział także ambasador RP w Chinach – dr Zdzisław Górączyk.

Prof. Lucjan Pawłowski został jedynym z sześciu zagranicznych profesorów honorowych.

Jan Kukielka

Realizując zadanie badawcze „Diagnoza i prognoza rozwoju sieci drogowej w polskiej części Euroregionu Bug na tle ruchu drogowego”, należące do koordynowanego przez prof. Macieja Bałtowskiego projektu PBZ-059-01, w 1996 roku wydano monografię, dotyczącą diagnozy stanu sieci drogowej. Kierownik zadania prof. Jan Kukielka prezentował wyniki prac na posiedzeniu Sejmiku Samorządowego woj. lubelskiego, poświęconym problemowi budowy autostrad i dróg ekspresowych.

Prognoza rozwoju sieci drogowej, w tym także dróg ekspresowych, będzie przedmiotem międzynarodowej konferen-

cji, planowanej na 22-23 maja 1997 roku, której protektorami są wojewodowie z Euroregionu Bug.

Organizatorami konferencji są: Katedra Budownictwa Drogowego, prezydent Lublina, Dyrekcja Okręgowa Dróg Publicznych w Lublinie oraz Zarząd Oddziału w Lublinie Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Komunikacji.

Konferencja „Drogowe przejścia graniczne w Euroregionie Bug” ma na celu m.in. przybliżenie uczestnikom z Polski i Ukrainy aktualnych potrzeb i prognoz oraz ukierunkowanie działań i integrację środowisk związanych z funkcjonowaniem drogowych przejść granicznych a także dróg międzynarodowych i regionalnych prowadzących do przejść granicznych, w tym także przejść nowych i planowanych.

Jan Chalubis

Katedra Inżynierii i Ochrony Środowiska Politechniki Lubelskiej organizuje w dniach 10-17 września 1997 roku w Kairze (Egipt) XI Międzynarodową Konferencję „Chemistry for Protection of the Environment”. Jest to kolejna bardzo prestiżowa konferencja organizowana wspólnie z Amerykańską Agencją Ochrony Środowiska. Materiały wydawane są w serii Studies in Environmental Sciences – Plenum Press. Przewiduje się udział około 150 osób.

II Ogólnopolska Konferencja „Główne problemy monitoringu w Polsce”, która odbędzie się w dniach 23-25 października tego roku w Kazimierzu Dolnym organizowana jest przez Katedrę Inżynierii i Ochrony Środowiska wspólnie z Komitetem przy Prezydium PAN „Człowiek i Środowisko”. Materiały będą drukowane w biuletynie Prezydium PAN.

Marzena Dudzińska

ZAPRASZAMY DO OBEJRZENIA GABLOT STUDENCKICH NA WIBIS

W holu naszego wydziału można oglądać trzy gazetki redagowane przez studentów. Studencka Agencja Fotograficzna prezentuje bardzo ciekawe zdjęcia, które są systematycznie zmieniane. Jak? Zapraszamy, Drogi Czytelniku, do obejrzenia.

Koło Naukowe Ochrony Środowiska również często zmienia swoją ekspozycję i aktualnie przedstawia ciekawy program zajęć w ramach Uniwersytetu Morza Bałtyckiego. Warto się zapoznać.

Barwnością fotografii przyciąga wzrok gazетка redagowana przez grupę esperantystów z drugiego roku ochrony środowiska. Esperanto jest na tym kierunku studiów jednym z czterech języków, który można studiować jako drugi język. Zdecydowała się na to około jedna czwarta studentów. W pierwszym roku zajęcia prowadził mgr Jarosław Fotyga (przebywający aktualnie na stażu w Cornell University w USA) a obecnie dr Krystyna Marczak z UMCS. Nierzytyka łatwość esperanta sprawiła, że studenci już po pierwszym semestrze nauki skutecznie próbowali swoich sił w komunikowaniu się podczas Kongresu Światowej Młodzieżowej Organizacji Esperanckiej (TEJO) w Göttingen w Niemczech. W te same wakacje niektórzy z nich uczestniczyli w międzynarodowym młodzieżowym obozie pracy w Blera we Włoszech, gdzie brali udział w wykopaliskach archeologicznych i zapoznawali się z życiem i kulturą Etrusków sprzed dwóch i pół tysiąca lat.

W gablocie prezentowane są dwa teksty, jeden w języku esperanto i drugi po polsku. Oba adresowane – jak zaznaczają autorzy – do wtajemniczonych.

Witold Stępniewski

Wydział Zarządzania i Podstaw Techniki



Ewa Bojar



Klaudiusz Lenik



Jan Olchowik

Skład Rady Wydziału Zarządzania i Podstaw Techniki:

Dziekan – dr hab. inż. Klaudiusz Lenik, prof. PL

Prodziekan – dr hab. Ewa Bojar, prof. PL

Prodziekan – dr hab. inż. Jan M. Olchowik, prof. PL

profesorowie i doktorzy habilitowani:

dr hab. inż. Maciej Bałtowski, prof. PL,
dr hab. inż. Tadeusz Banek, prof. PL,
dr hab. inż. Tadeusz Baum, prof. PL,
dr hab. Dariusz Błaszczuk,
dr hab. Henryk Borowski, prof. PL,
dr hab. Krystyna Chalas,
prof. dr hab. inż. Miron Czerniec,
dr hab. Grzegorz Gładyszewski, prof. PL,
dr hab. Zdzisław Grodzki, prof. PL,
dr hab. Janusz Gudowski, prof. PL,
dr hab. inż. Wiesław Kowalczewski, prof. PL,
dr hab. Rafał Krawczyk, prof. PL,
dr hab. Franciszek Lis, prof. PL,
dr hab. inż. Michał Paszczko,
prof. dr hab. Keshra Sangwal,
prof. dr hab. inż. Włodzimierz Sitko,
prof. dr hab. Edward Śpiewła,
dr hab. inż. Antoni Świć, prof. PL,
prof. dr hab. inż. Zygmunt Zinowicz,
dr hab. Marian Żukowski, prof. PL,
dr hab. Paweł Żukowski, prof. PL,

pracownicy naukowo-dydaktyczni:

dr inż. Marek Jakubowski,
dr Anna Koziejowska,
dr inż. Elżbieta Lipska,

dr inż. Jerzy Montusiewicz,

mgr inż. Jolanta Słonec,

mgr Dariusz Szymczuk,

mgr inż. Andrzej Zbroja,

dr Marta Zdrojewska,

pracownicy inżyniersko-techniczni:

mgr inż. Zofia Górniak,

mgr Janina Mucha,

mgr Andrzej Skiba,

studenci:

Mariusz Bosowski,

Jacek Kulik,

Elżbieta Masicz,

Artur Mordka,

Jolanta Polkowska.

Wydział Zarządzania i Podstaw Techniki został utworzony 1 września 1988 r. Swoją historią sięga do października 1973 r., kiedy to został powołany do życia Instytut Organizacji i Zarządzania. W roku akademickim 1974/75 rozpoczęto kształcenie studentów na studiach wieczorowych uzupełniających.

Organizacyjnie WIPT składa się z 10 katedr, w których pracuje aktualnie 24 profesorów i doktorów habilitowanych. W 1996 r. pracownicy Wydziału realizowali 8 grantów KBN, 1 PBZ oraz wiele tematów we współpracy z przedsiębiorstwami; opublikowano około 200 prac naukowych.

DYDAKTYKA – KSZTAŁCENIE PODSTAWOWE

WZIPT kształci studentów na dwu kierunkach: zarządzanie i marketing (pięcioletnie studia dzienne i zaoczne – absolwenci uzyskują dyplom magistra inżyniera) oraz wychowanie techniczne (5-letnie studia magisterskie dzienne i zaoczne, trzyletnie zaoczne studia licencjackie oraz dwuletnie zaoczne studia magisterskie uzupełniające po licencjacie). Na wychowaniu technicznym są do wyboru następujące specjalności: ogólnotechniczna z informatyką, elektronika z informatyką, informatyka w szkole, zarządzanie szkołą oraz fizyka z elektroniką.

DYDAKTYKA – STUDIA PODYPLOMOWE

Pracownicy Katedry Zarządzania oraz Zakładu Systemów Informatycznych od wielu lat prowadzą **Zaoczne Poddyplomowe Studium Informatyki** z kierunkami nauczycielskim i nauczanie elementów informatyki, informatyka w szkole technicznej oraz kierunkiem menedżerskim – informatyka w zarządzaniu. Wszystkie kierunki kształcenia prowadzone są w ciągu trzyletnim. Kierunki nauczycielskie adresowane są do absolwentów wychowania technicznego i studiów politechnicznych, którzy pracują jako nauczyciele i pragną poszerzyć zakres prowadzonych przez siebie przedmiotów. Kierunek menedżerski przeznaczony jest głównie dla absolwentów studiów z zarządzania, organizacji produkcji, którzy chcą wzbogacić swoją wiedzę o nowe techniki stosowane w przetwarzaniu danych, podejmowaniu decyzji i wspomaganiu prac na stanowiskach kierowniczych. Studia na kierunku nauczycielskim w 1996 r. ukończyło 46 osób, a kierunek menedżerski 39 osób.

Katedra Metod i Technik Nauczania prowadzi od kilku lat **Stadium Pedagogiczne**, które pozwala zdobyć inżynierom oraz studentom IV i V roku naszej Uczelni wiedzę pedagogiczną, psychologiczną oraz z zakresu technik nauczania, potrzebną do pracy w szkolnictwie zawodowym. Zajęcia odbywają się na sobotnio-niedzielnym zjazdach w trzyletnim ciągu kształcenia. Dotychczas studium ukończyło 422 osoby.

Katedra Matematyki Stosowanej prowadzi od 1995 r. trzyletnie **Poddyplomowe Studium Matematyki i Informatyki Teoretycznej**, przewidziane dla nauczycieli szkół podstawowych i średnich, którzy nie mają wykształcenia matematycznego, ale legitymują się dyplomem wyższej uczelni. Użytkowane kwalifikacje uprawniają do nauczania matematyki.

WZIPT we współpracy z Polsko-Amerykańskim Instytutem Zarządzania utworzonym przy Fundacji OIC Poland oraz University of Illinois z USA prowadzi **poddyplomowe studia menedżerskie**. W programie studiów pierwszy semestr jest wspólny dla wszystkich słuchaczy i obejmuje między innymi zagadnienia związane z planowaniem w firmie, systemy informacyjno-decyzyjne oraz podstawy marketingu i polityki kadrowej. Drugi semestr jest realizowany oddzielnie dla dwóch specjalności: planowanie i marketing oraz planowanie i zarządzanie zasobami ludzkimi. Absolwenci pierwszej specjalności to przyszli szefowie działów marketingu w firmach polskich i zagranicznych, drugiej zaś to specjaliści od polityki kadrowej w firmach, przyszli doradcy i konsultanci w zakresie rozwiązywania problemów pracowniczych w kraju i zagranicą. W 1996 r. studia ukończyło 100 osób, a dalszych 100 studiuje. Absolwenci studiów otrzymują świadectwo wydane przez Politechnikę Lubelską, certyfikat University of Illinois oraz dyplom PAIZ przy Fundacji OIC Poland.

WZIPT wraz z Centrum Kształcenia Menedżerów Przemysłowych w Lublinie prowadzi od dwu lat **studia poddyplomowe** na kierunkach: informatyka przemysłowa oraz zarządzanie i marketing. Trzyletnie studia (prowadzone w systemie sobotnio-niedzielnym zjazdów) przeznaczone są dla kadry inżynierskiej, pracującej na stanowiskach niekierowniczych oraz inżynierów zajmujących stanowiska kierownicze ze średniego szczebla zarządzania. Wśród prowadzonych zajęć istotną część stanowi blok zatytułowany „Systemy informacyjne”, w którym zgromadzone przedmioty dotyczące systemów CAD/CAM/ CIM, inteligentnych systemów nadzorowania oraz zarządzania jakością.

Pracownicy Katedry Zarządzania oraz Katedry Nauk Ekonomicznych przygotowali program **Zaocznych Poddyplomowych Studiów Zarządzania** dla kierunków: zarządzanie i controlling oraz zarządzanie logistyczne. Celem dwusystemalnego studium jest przygotowanie kadr do wdrożenia systemu controllingu (jest to nowa w warunkach polskich koncepcja zarządzania, stosująca specyficzne narzędzia i techniki) w krajowych przedsiębiorstwach. Drugi z kierunków ma za zadanie przygotować pracowników różnych szczebli zarządzania do stosowania rozwiązań logistycznych w przedsiębiorstwach. Logistyką proponuje rozwiązywanie przedsiębiorstwa jako całości, bez wydzielenia pojedynczych zadań przyporządkowanych ściśle określonym funkcjom podstawowym.

Zebrał Jerzy Montusiewicz

INFORMACJE RÓŻNE

Katedra Zarządzania realizuje prace badawcze o doniosłym znaczeniu dla sektora paliwowo-energetycznego. Najnowszym efektem badań Katedry (marzec 1997 r.) jest opracowanie studium nt.: „Strategia funkcjonowania sektora węgla kamiennego do roku 2010 zgodnie z polityką energetyczną państwa”.

Jest to alternatywny program rozwoju górnictwa węglowego, obejmujący kierunki restrukturyzacji sektora oraz budowy jego zdolności konkurencyjnej w perspektywie integracji europejskiej. Kierownik Katedry Zarządzania prof. Włodzimierz Sitko jest koordynatorem wykonanego opracowania przy współudziale przedstawicieli: Centrum Badań Przedsiębiorczości i Zarządzania PAN, Komitetu Gospodarki Surowcami Mineralnymi PAN, Centrum Podstawowych Problemów Gospodarki Surowcami Mineralnymi i Energią PAN, Katedry Zarządzania i Restrukturyzacji w Górnictwie Politechniki Śląskiej w Gliwicach, Katedry Ekonomiki i Zarządzania Finansami AGH w Krakowie, Sekcji Projektowania i Budownictwa Górniczego Komitetu Górnictwa PAN. Projekt ten ogniskuje opinie środowisk naukowych w dyskusji na temat perspektyw przyszłości sektora paliwowo-energetycznego kraju.

Magdalena Rzemieniak

Pośród dziewięciu różnych konferencji, sympozjów, seminariów i warsztatów organizowanych przez poszczególne katedry Wydziału w 1996 r. prezentujemy konferencję przygotowaną przez Katedrę Podstaw Techniki.

II Międzynarodowa Konferencja Naukowa nt.: **Wspomaganie komputerowe w kształceniu technicznym** odbyła się 17 i 18 października w Lublinie. Komitetowi Naukowemu przewodniczył prof. Klaudiusz Lenik, a Komitetowi Organizacyjnemu prof. Antoni Świć. Na konferencję zakwalifikowano 47 referatów z 17 ośrodków naukowych: polskich, rosyjskich, ukraińskich, białoruskich i jugosłowiańskich. Obrady, w których

wzięło udział 65 uczestników, odbyły się w 6 sesjach tematycznych. Prowadzona dyskusja pozwoliła uczestnikom Konferencji na bliższe zapoznanie się z tematyką naukową prowadzoną przez poszczególne ośrodki krajowe, jak również na zebranie informacji o zakresie prac badawczych w ośrodkach zagranicznych, które były reprezentowane na konferencji, a także na wymianę doświadczeń oraz uścisławianie relacji metod stosowanych w kształceniu technicznym z zastosowaniem technik komputerowych. Dzięki dotacji uzyskanej z Departamentu Nauki i Szkolnictwa Wyższego MEN wydano dwa zeszyty: „Rozwój techniki a problemy kształcenia technicznego” oraz „Problemy kształcenia technicznego w dobie transformacji gospodarczej Polski”. Uczestnicy zaaprobowali wniosek o cyklicznym (co dwa lata) organizowaniu konferencji. *JEM*

W lutym br. drugi rocznik zaocznych studiów licencjackich na kierunku wychowanie techniczne zakończył swoją edukację. Wielu studentów obroniło już swoje prace dyplomowe. Na zdjęciu poniżej absolwenci pierwszego rocznika (1993-96). *JEM*



Katedra Podstaw Techniki WZIPT od wielu lat współpracuje z jedną z holenderskich uczelni wyższych – Hogeschool van Arnhem i Nijmegen (przed zmianą nazwy Hogeschool Gelderland). Wzajemne kontakty zaczęły się, gdy kształcenie na kierunku wychowanie techniczne było prowadzone na Wydziale Pedagogiki i Psychologii UMCS. Obecnie do Holandii wyjechało z naszego wydziału czterech studentów piętego roku, z zarządzania i marketingu: Wojciech Czajkowski, Adam Dyba i Mariusz Jakimiuk, a z wychowania technicznego Marek Pelc. Trzymiesięczna praktyka poświadcza jest przygotowaniu prac dyplomowych, które będą bronił w kraju. *Marek Jakubiński*

W dniach 24-29 czerwca 1997 r. w Kazimierzu Dolnym odbył się Szkółka Letnia **Business in Eastern and Central Europe: Chances and Threats**. Prowadzącą Komiteta Organizacyjnego jest prof. Ewa Bojar, a całe spotkanie organizowane jest pod patronatem Compostela Group of Universities. W programie przewidziano sześć głównych zagadnień, które będą rozważane szczegółowo na wykładach i w czasie zajęć warsztatowych. Do wygłoszenia wykładów plenarnych zostali

zaproszeni: prof. Egbert Wever z Utrecht University, Holandia, prof. Ewa Bojar, prof. Janusz Gudowski, prof. Włodzisław Sitko – wszyscy z WZIPT Politechniki Lubelskiej, prof. Alicja Pomorska z UMCS, dr hab. Dariusz Błaszczyk z Banku Depozytowo-Kredytowego w Lublinie SA. Tematyka wykładów obejmuje: systemy podatkowe i bankowe, rozwój przedsiębiorczości, aktywność zagranicznych kapitałów i przedsiębiorstw oraz procesy transformacji ekonomicznej i politycznej w obszarze Środkowej i Wschodniej Europy. *JEM*

KOŁO NAUKOWE MENEDŻERÓW

Stąd do przyszłości

Koło Naukowe Menedżerów Politechniki Lubelskiej działa na Wydziale Zarządzania i Podstaw Techniki od 1992 roku. Powstało z inicjatywy studentów, którzy chcieli podwyższyć swoje umiejętności i wiedzę z dziedziny zarządzania i marketingu nie tylko na drodze teoretycznej, ale i praktycznej. Propozycja zawiązania koła spotkała się z gorącym poparciem ze strony prof. Ewy Bojar. Pani profesor podjęła się obowiązku sprawowania nad KNM opieki naukowej i udzielania stałego wsparcia tej formie działalności studenckiej.

W 1993 roku zorganizowano I Międzynarodowe Sympozjum Naukowe Studentów i Młodych Pracowników Nauki. W dniach 15-16 maja 1997 roku odbędzie się już piąte sympozjum, którego tematem będą nowe media w reklamie. Cyklowi sympozjów organizowanych przez Koło nadano wspólną nazwę **Stąd do przyszłości**.

Prowadzona jest współpraca z Towarzystwem Naukowym Organizacji i Kierownictwa. Nawiązano kontakty z Teatrem im. J. Osterwy, z którym wspólnie organizowany jest cykl Studenckich Premier Teatralnych. Koło bierze udział w szkoleniu z ochrony środowiska organizowanym przez Uniwersytet Baltycki z Göteborga.

Mamy nadzieję, że działalność Koła Naukowego Menedżerów Politechniki Lubelskiej przyczyni się efektywnie zarówno do rozwoju zdolności i umiejętności jego członków, jak i do stworzenia wizerunku Politechniki Lubelskiej jako pęczniejącej uczelni, kształcącej pod swymi skrzydłami dobrze wyszkolone kadry dla polskich przedsiębiorstw i instytucji naukowych. *Tomasz Trujnara*

Challenge Management – Polska 1997

Już po raz trzeci Koło Naukowe Menedżerów Politechniki Lubelskiej działające na WZIPT wystawiło drużynę na Ogólnopolskim Turnieju Zarządzania „Challenge Management – Polska 1997”. Turniej ten, rozgrywany pod patronatem Programu TEMPUS, jest co roku organizowany przez Śląską Międzynarodową Szkołę Handlową we współpracy z Ecole Supérieure de Commerce z Tuluzi. Istotą turnieju, w którym wystąpiło trzydzieści drużyn, jest symulacja zarządzania przedsiębiorstwem przemysłowym. Uczestnicy wcielają się w rolę członków kadry menedżerskiej, muszą wykazać się wiedzą i umiejętnościami z dziedziny zarządzania. Drużyna w składzie: Piotr Markowski, Anna Zarębska, Izabella Kowalczyk, Cezary Lubas i Jacek Kulik okazała się najlepszą w przygotowaniu aplikacji kredytowej. Zadaniem zespołu było przygotowanie w języku angielskim dokumentacji kredytowej w celu uzyskania środków pieniężnych niezbędnych do sfinansowania inwestycji. We wniosku należało, między innymi, przedstawić działalność przedsiębiorstwa, wielkość i sposób spłaty kredytu oraz proponowane zabezpieczenia. *Tomasz Trujnara*

DEPOZYTARIUSZE ŹRÓDEŁ INFORMACJI

Biblioteka Główna

Biblioteki funkcjonują w szkołach wyższych jako ogólnouniwersyteckie jednostki organizacyjne o zadaniach naukowych, usługowych i dydaktycznych. Organizują i prowadzą jeden z ważniejszych warsztatów pracy badawczej i dydaktycznej. Służą pracownikom i studentom. Biblioteka Główna Politechniki Lubelskiej powstała wraz z Uczelnią i wraz z nią rozwija i unowocześnie swoją działalność.

Strukturę organizacyjną biblioteki tworzą Oddziały: Gromadzenia i Uzupełniania Zbiorów, Opracowania Zbiorów, Wydawnictw Ciągłych, Udostępniania oraz Informacji Naukowej.

Zbiory Biblioteki Głównej, obejmujące przede wszystkim nauki techniczne i pokrewne, są systematycznie selekcjonowane i odnawiane. Na naszych półkach i w magazynach są dzieła naukowe, podręczniki akademickie, czasopisma, zarówno polskie jak i zagraniczne, zbiory specjalne, literatura firmowa oraz jedyny w regionie pełny zbiór norm. Księgozbiór Biblioteki liczy ponad 330 tysięcy jednostek bibliotecznych. Prenumerujemy około 600 bieżących tytułów czasopism polskich i zagranicznych.

Czytelnie i wypożyczalnie Biblioteki Głównej i bibliotek wydziałowych w ostatnim roku odnotowały około 73,5 tysięcy odwiedzin czytelników, którym udostępniono około 115 tysięcy książek, czasopism i zbiorów specjalnych.

Aby sprostać wymaganiom kształtujących się społeczeństw informacyjnych, biblioteki depozytariusze źródeł informacji coraz szerzej posługują się narzędziami informatycznymi, w tym komputerami.

Przełomowe znaczenie dla funkcjonowania Biblioteki miało zakupienie przez środowiskowe konsorcjum akademickie ze środków Fundacji Mellona amerykańskiego systemu VTLS (*Virginia Tech Library System*). Uczelnie lubelskie – Politechnika, KUL, UMCS i Akademia Rolnicza – dołączyły do ogólnopolskiego porozumienia bibliotek eksploatujących ten system. Wykorzystanie systemu VTLS i jego oprogramowania daje duże możliwości współpracy bibliotek w sieciach lokalnych, ogólnokrajowych i światowych (Internet). Warunkiem tej współpracy jest zachowanie, przy tworzeniu własnych baz danych, surowych, szczegółowych norm i standardów. Biblioteki VTLS-owe znalazły się w sytuacji współtworzenia tych standardów i oryginalnych opisów. Biblioteka Główna Politechniki Lubelskiej podziela tę odpowiedzialną funkcję „tworzenia”. Tym bardziej jest to dla nas zobowiązujące, że w systemie VTLS pracujemy jako jedna z dwóch tylko bibliotek uczelni technicznych (obok AGH). Najważniejsze zadanie stojące przed nami, to budowa i żmudne napełnianie bazy. Prace te rozpoczęliśmy w maju 1996 roku. Prowadzimy je również z wykorzystaniem środków uzyskanych przez Bibliotekę z KBN i Fundacji Sorosa.

Aby zapewnić czytelnikom pełniejszą informację o zbiorach musimy rozbudować infrastrukturę techniczną przez

zwiększenie ilości komputerów terminali oraz uzupełnienie okablowania sieciowego.

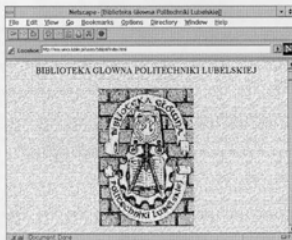
W dobie ogromnego rozwoju nauki, techniki i gospodarki, kluczowe znaczenie ma dostęp do informacji. Prace te koncentrują się w Oddziale Informacji Naukowej Biblioteki Głównej, zlokalizowanym w budynku Wydziału Mechanicznego. Tutaj szczególnie często wykorzystuje się techniki komputerowe.

Poza informacjami uzyskiwanymi *on line*, eksploatujemy bazy danych na CD-ROM. Aktualnie wykorzystywane są bazy: COMPENDEX PLUS, CURRENT CONTENTS, GRANTS DATABASE, ENVIRONMENT ABSTRACTS, WORLD RESEARCH DATABASE, ESPACE PRECES, ESPACE BULLETIN.

Uzyskane informacje owocują częstokroć potrzebą sprowadzenia odpowiednich materiałów. Poprzez Wypożyczalnię Międzybiblioteczną poszukujemy publikacji w różnych ośrodkach w kraju i za granicą. Rocznie realizuje się ponad tysiąc zamówień naszych pracowników i studentów, wysyłając równocześnie około 500 pozycji zamówionych u nas przez inne biblioteki.

Techniki komputerowe wymagają szczególnego przygotowania użytkowników. Oddział Informacji Naukowej organizuje i prowadzi szkolenia w zakresie korzystania z baz danych i połączeń sieciowych *on line*.

Prowadzona jest również działalność wydawnicza. Co roku są opracowywane i wydawane drukiem kolejne tomy Bibliografii Publikacji Pracowników Politechniki Lubelskiej. Bibliografia jest też dostępna w sieci, w serwisie WWW pod adresem <http://eos.umcs.pl/users/biblipol/>. W Internecie prezentujemy też aktualnie tworzoną w Oddziale Informacji Naukowej bazę NORMY.



Praca, rozwój i postęp to również pokonywanie barier i trudności. Są one także i naszym udziałem. Koronnym problemem, towarzyszącym nam od lat, jest trudna sytuacja lokalowa Biblioteki. Konieczne wydaje się zainicjowanie starań o budowę nowego gmachu przy ul. Nadbystrzyckiej. Marzy nam się biblioteka nowoczesna, spełniająca wymagania i oczekiwania środowiska akademickiego wyższej uczelni technicznej dwudziestego pierwszego wieku.

Irena Pawelec, Hanna Celoch

SAMORZĄD STUDENTÓW PL

Po co jesteśmy na Uczelni?

Samorząd Studentów i jego organy działają na zasadach określonych w ustawie o szkolnictwie wyższym, Statucie Politechniki Lubelskiej oraz Regulaminie Samorządu Studentów.

Tworzą go wszyscy studenci Politechniki Lubelskiej. Jest jednym reprezentantem ogółu młodzieży studiującej w Uczelni we wszystkich sprawach studenckich. Działa przez swoje organy wyłonione w drodze wyborów. Najwyższym organem uchwałodawczym Samorządu na szczeblu Uczelni jest Rada Uczelniana Samorządu Studentów Politechniki Lubelskiej. Ponadto na każdym Wydziale działają Rady Wydziałowe a na terenie miasteczka akademickiego – Rada Mieszkańców Osiedla Studenckiego.

Korzystając ze swoich ustawowych uprawnień bierzemy udział w pracach Senatu, Rad Wydziałów i komisji uczelnianych. Poprzez uczestnictwo w organach koleżeńskich mamy wpływ na tworzenie zarządzeń i uregulowań dotyczących procesu kształcenia, zmiany planów i programów studiów. Nasz głos decyduje w sprawach pomocy materialnej dla studentów i rozdziału środków finansowych na cele kultury studenckiej.

W ostatnim okresie nastąpił wyraźny wzrost aktywności struktur samorządowych. Rada Mieszkańców Osiedla Studenckiego przeprowadziła sondaż opinii studentów o warunkach mieszkania w akademikach. Sondaż ten cieszył się dużym zainteresowaniem, o czym może świadczyć prawie osiemdziesięcioprocentowa frekwencja. Miał na celu określenie problemów, blasków i cieni codziennego życia mieszkańców domów studenckich.

Rada Mieszkańców Osiedla Studenckiego na bieżąco współpracuje z opiekunami i kierownikami domów studenckich w zakresie poprawy warunków bytowych w akademikach. Inicjujemy i koordynujemy działania organizacyjne i kulturalne studentów naszej Uczelni. Współpracujemy ze wszystkimi organizacjami studenckimi i zespołami artystycznymi.

Jako pierwsi wyszliśmy w tym roku z inicjatywą zorganizowania po sześciolatej przerwie Dni Politechniki – imprezy, która w latach poprzednich cieszyła się dużym zainteresowaniem studentów, młodzieży szkół średnich a także mieszkańców naszego miasta. Powołany został Komitet Organizacyjny, który tworzą studenci działający w organizacjach studenckich, w zespołach artystycznych, w klubach studenckich oraz w Samorządzie Studentów. Impreza odbędzie się w dniach 8–11 maja 1997 r. Celem jej jest ukazanie i przybliżenie osiągnięć kultury studenckiej. Marzeniem organizatorów jest, by Dni Politechniki stały się okazją do miłego spędzenia

Głównym zadaniem uczelni technicznej jest kształcenie wysoko kwalifikowanych specjalistów dla przemysłu i gospodarki narodowej. Równie ważną jej powinnością jest rozwijanie u młodzieży studenckiej samodzielności myślenia, pasji twórczego działania, intelektualnej aktywności, a także zainteresowań i umiejętności uczestniczenia w życiu kulturalnym.

Ogromnie ważnym elementem edukacji, szczególnie w uczelni technicznej, jest więc obok pracy dydaktycznej działalność wychowawcza. Szerokie możliwości i propozycje w tym zakresie oferują: samorząd studencki, liczne struktury i organizacje oraz zespoły artystyczne. Niżej przedstawiono wybrane informacje o działalności niektórych z nich.

Krzyszyna Wojciechowska

wolnego czasu, wypoczynku i kulturalnej rozrywki. Program jest bardzo bogaty i atrakcyjny – prezentowana będzie m.in. piosenka, kabarety, piosenka szantowa, muzyka rockowa występy studenckich zespołów artystycznych. Odbędzie się dyskoteki, pokazy mody, prezentacje samochodów, starych motocykli itp. Na pewno każdy, kto przyjdzie, znajdzie dla siebie coś miłego i ciekawego. Serdecznie zapraszamy wszystkich do udziału w naszym święcie.

Aktywnie uczestniczymy w ogólnopolskich spotkaniach przedstawicieli samorządów. Braлиśmy udział w III Zjeździe Forum Uczelni Technicznych, który odbył się w październiku ubiegłego roku w Krakowie, oraz w I Krajowej Konferencji Tematycznej Parlamentu Studentów Rzeczypospolitej Polskiej w Międzyzdrojach. W listopadzie 1996 r. na zaproszenie Fundacji „Bratniak” Samorządu Studentów Uniwersytetu Jagiellońskiego byliśmy na szkoleniu poświęconym sprawom praktycznych rozwiązań zarządzania bazą socjalno-bytową studentów (domami studenckimi, klubami, stołówkami).

W marcu tego roku w Zespole Szkół Zawodowych w Nałęczowie prezentowaliśmy możliwości studiów na naszej Uczelni. Bierzemy udział w szerokiej akcji informacyjnej dotyczącej warunków studiowania w naszej Uczelni i w postępowaniu rekrutacyjnym na wszystkich wydziałach. Współorganizujemy Dni Otwarte Politechniki dla młodzieży szkół średnich.

Byliśmy organizatorami spotkania młodzieży z przedstawicielami programu „Columbus”. Jest to program aktywizacji absolwentów lubelskich wyższych uczelni, przygotowujący ich do podjęcia samodzielnej pracy w naszym regionie.

Aktualnie trwają prace nad modernizacją regulaminu studiów oraz regulaminu mieszkańca domu studenckiego. Jesteśmy otwarci na wszelkie inicjatywy i propozycje studentów dotyczące powyższych regulaminów.

W swoich pracach kierujemy się zasadą poszanowania podmiotowości i godności każdego studenta. Dzięki przychylności władz Uczelni mamy nareszcie własne pomieszczenie w Domu Studenta Nr 3, w którym mieści się nasze biuro i tam zapraszamy wszystkich chętnych do współpracy.

Roman Dorosz

AKADEMICKI CHÓR PL

Profesjonaści

Czy kiedy w 1975 r. ówczesny prorektor prof. Kazimierz Szabelski zainicjował powstanie akademickiego chóru przy Politechnice Lubelskiej można było przewidzieć, że ktoś kiedyś napisze o tym zespole „profesjonalny”? A stało się tak po Wielkopostnym koncercie w Państwowej Filharmonii w Lublinie po wspólnym wykonaniu „Stabat Mater” Josepha Haydna z Akademickim Chórem UMCS.

Chór był początkowo męskim zespołem. W jego skład wchodzili studenci, ale i wykładowcy oraz inni pracownicy politechniki. Nudne? Skądże znowu – połączenie męskiego głosu z inteligencją umysłu ścisłego to potęga takiego zespołu. Tej sile przybyło w ciągu lat koloru i wdzięku, kiedy wraz ze zmianami proporcji damsko-męskich na Politechnice przybywało w chórze śpiewaczek. Teraz to w pełni zespół mieszany.

Od dziesięciu lat szefuje chórowi Elżbieta Krzemińska – przez chórzystów tytułowana Maestra. Od dziesięciu lat poniedziałkowe i czwartkowe próby to wspaniałe spotkania towarzyskie i... dwie godziny ciężkich zmagających z partyturą i własnymi niedoskonałościami chórzystów.

Twoje pierwsze kroki w chórze: przesłuchanie. Powtarzasz dźwięki – ich wysokość i rytm, w jakim są zagrane – bomba! Siadasz wśród chórzystów i zaczyna się próba. Nagle twój słowiczy głos wydaje się nieudolną próbą dźwiękonaśladowictwa! Pierwszy szok minął. Teraz przed tobą wspaniały okres prób i błędów, kiedy szlifujesz swój kunszt śpiewaczy. Opuszczasz krtań, podnosisz podniebienie, pracujesz przeponą – a wszystko to, żeby wydobyć z melodii, którą śpiewasz jej nastrój, barwę i przesłanie, które niesie ona lub tekst do niej pisany. No, może za dużo na raz. Na początek dobrze jest po prostu wydobyć barwę ze swojego głosu. A jest to możliwe. Niejeden siedzący obok ciebie „oldboy” był prawie niemotą parę lat temu. Oczywiście jest to opis dotyczący większości, są też jednak wśród nas też i tacy, którzy mają wykształcenie muzyczne. Pomagają oni dyrygentce formować surowy „material”.

Co można śpiewać w chórze akademickim? W repertuarze a'capella (bez towarzyszenia instrumentów) są utwory od renesansu (średniowieczny chór gregoriański to jednak wciąż bardzo trudne wyzwanie!), poprzez barokowego Bacha, jazz, po dzieła współczesne. Przy wykonywaniu jednego z utworów lubelskiego kompozytora Henryka Czyżewskiego, może przydać się też umiejętność naśladowania ptaków lub... drzew.

Wielką gratką jest wykonywanie utworów z orkiestrą i profesjonalnymi solistami. Taką możliwością stwarza filharmonia lubelska. Do udziału w koncertach zapraszane są, liczne skądinąd i dobre, chóry amatorskie Lublina. Wśród nich znaczący udział w występach filharmonicznych mają chóry akademickie, w tym i nasz. Trzy lub cztery koncerty w ciągu roku stały się dla Akademickiego Chóru Politechniki Lubelskiej tradycją. Co więcej, ilość idzie w parze z jakością doboru repertuaru, jaki przypada chórowi śpiewać. Jesienią ubiegłego roku podczas inauguracji festiwalu Muzyka-Zabytki-Plastyka

wykonywaliśmy muzykę filmową Wojciecha Kilara (m.in. z filmu „Dracula” F. F. Coppola). W styczniu 1997 r. na zaproszenie Urzędu Miejskiego i Filharmonii braliśmy udział w koncercie rozpoczynającym obchody 680-lecia nadania praw miejskich naszemu miastu. Wraz z Chórem Politechniki Lwowskiej „Gaudeamus” i lubelskim chórem „Echo” mogliśmy wykonać (oj, niełatwy!) finał IX Symfonii L. van Beethovena, słynną „Ode do radości”. I wreszcie w marcu, na dwa tygodnie przed Wielką nocą, razem z Akademickim Chórem UMCS zostaliśmy wybrani do wykonania z orkiestrą „Stabat Mater” Haydna. Uznani przez recenzentów prasowych za „profesjonalistów” czujemy się dumni wypełniając swoją obecnością filharmoniczną scenę.

Marcin Opaliński

Włoski konkurs

Odmiennych przeżyć dostarcza udział w międzynarodowych festiwalach. W zeszłym roku, aby sprawdzić swoje umiejętności, pojechalismy do Włoch na IV Międzynarodowy Konkurs Chóralski, nad położone w górach jezioro Garda. Pięknie wokół tak, że tylko śpiewać.



Nad jeziorem Garda

Wystartowaliśmy w kategorii chórów mieszanych bez utworu obowiązkowego. Kategoria bardzo liczna – każdy by sobie pośpiewał to, co lubi, a nikomu nie chce się uczyć narzuconych przez organizatora utworów obowiązkowych wymaganych w pozostałych kategoriach. Mimo że dzień poprzedzający koncert konkursowy wypadł w prima aprilis, a chórcyści grzeszą poczuciem humoru, to wielka mobilizacja przyniosła efekt. Występ dał zespołowi Złoty Dyplom w tej kategorii, a naszej Maestrze, jako jednej z pięciu na ponad stu biorących udział w całym konkursie dyrygentów, Nagrodę Dyrygentką. Znaczący – nieźle było! Ponieważ taśma z nagraniem naszego występu konkursowego wykonana przez organizatorów brzmiała tak, jakby była wykonana na przemian z nośnika magnetycznego i papieru ściernego, to musimy zadowolić się wspomnieniami i zdjęciami z Włoch oraz oczywiście nagrodami.

Marcin Opaliński

ZTT PL GAMZA

Taneczne Mistrzostwa Polski

Politechnika Lubelska już od lat jest instytucją, która promuje i popiera kulturę studencką. Nieprzypadkowo więc właśnie nasza Uczelnia jest honorowym patronem widowisk tanecznych najwyższej rangi, organizowanych przez ZTT PL „GAMZA”.



Koncert „Gamzy” dla dzieci

Już od czterech lat odbywają się w hali sportowej PL Ogólnopolskie Turnieje Tańca Towarzyskiego o Puchar Rektora Politechniki Lubelskiej. Co roku gościmy w naszym mieście pary taneczne posiadające najwyższe klasy w tańcu towarzyskim, tj. B, A, S. Są to reprezentanci klubów i szkół tańca z całej Polski, w tym finaliści Mistrzostw Polski oraz pary wysoko notowane na turniejach międzynarodowych. Wysoki poziom prezentowany przez tancerzy oraz wzorowa organizacja turniejów zostały pozytywnie ocenione przez Zarząd Główny Polskiego Towarzystwa Tanecznego. Z całą pewnością ocena ta przyczyniła się do nadania prawa organizacji Akademickich Mistrzostw Polski w Sportowym Tańcu Towarzyskim Zespołowi Tańca Towarzyskiego Politechniki Lubelskiej „GAMZA”.

Swoją przyjazd zapowiedziały już pary ze wszystkich akademickich klubów tanecznych w Polsce.

Data tego jedynego w swoim rodzaju widowiska tanecznego przypada na 17 maja tego roku. Obok Mistrzostw Polski rozegrany zostanie także (18 maja) V Ogólnopolski Turniej Tańca Towarzyskiego o Puchar Rektora Politechniki Lubelskiej w klasach B, A, S.

Zarówno uczestnicy Akademickich Mistrzostw Polski, jak i Turnieju, oprócz medali, pucharów i dyplomów otrzymają także atrakcyjne nagrody rzeczowe ufundowane przez sponsorów obu imprez. Jakże przewidziano nagrody? To pozostanie na razie tajemnicą organizatorów, najważniejsza jest bowiem sportowa rywalizacja oraz dobra zabawa, zarówno par tanecznych jak i publiczności.

Swoją specjalny pokaz przygotowuje Zespół Tańca Towarzyskiego Politechniki Lubelskiej „GAMZA”, gospodarz „Gali Tanecznej – Politechnika Lubelska '97”.

Piotr Mochoł

Mikołaje

Zespół Tańca Towarzyskiego Politechniki Lubelskiej „GAMZA” swoją działalność taneczną stara się łączyć z ideą pracy charytatywnej. Wyrazem tego jest współpraca ze Szkołą Podstawową Specjalną Nr 26 w Lublinie.

W grudniu 1996 r. dzięki staraniom „GAMZY” oraz wielkiemu sercu lubelskich firm zorganizowane zostały pokazy tańca towarzyskiego wraz z upominkami od Świętego Mikołaja, nie tylko dla podopiecznych Szkoły Nr 26, ale również dla dzieci z lubelskich domów dziecka. Sprawilo to ogromną radość dzieciom i ich opiekunom, która wyrażona była uśmiechem, gorącym aplauzem oraz pięknymi kartami świątecznymi skierowanymi do Zespołu.

Imprezą o podobnym charakterze są także koncerty noworoczno-karnawałowe odbywające się już od kilku lat z inicjatywy ZTT PL „GAMZA”. Liczne grono sympatyków naszego tańca i ludzi, którym nie jest obojętna sytuacja dzieci tak bardzo pokrzywdzonych przez los, tłumnie przybyło 14 stycznia br. na szóste z kolei karnawałowe widowisko taneczne do Art-Bis Clubu. Zebrany dar serca został przeznaczony na zakup pomocy dydaktycznych do zajęć pozalekcyjnych.

Piotr Mochoł

AZTL PL KRAJKA

Uskrzydleni pasją

Rok 1996 to dla Akademickiego Zespołu Tańca Ludowego Politechniki Lubelskiej „Krajka” czas wytężonej pracy i kilku wspaniałych wyjazdów (Izrael, Ukraina, Portugalia, Hiszpania), z których relacje to materiał na kilka obszernych reportaży.

To właśnie w Hiszpanii powstał pomysł ukoronowania naszej dotychczasowej działalności na Uczelni. Postanowiliśmy wyraźnie zaznaczyć nasze istnienie w świadomości studentów i mieszkańców Lublina.

Powołując komitet organizacyjny obchodów pięcioletnia działalności artystycznej AZTL PL „KRAJKA” podjęliśmy niemałe wyzwanie, które pół roku później miało zaowocować sukcesem, bo tylko na sukces stawialiśmy. Chociaż po drodze los nie szczędził nam rozczarowań i przeszkód, pokonywaliśmy je dzięki własnemu uporowi, a także pani profesor Ewie Bojar, która niezmiennie dopingowała nas do wysiłku i nowych prób.

A wyzwanie było rzeczywiście ogromne! Nie posłaliśmy na przyszłowiową łatwinę. Chcieliśmy, aby dzień jubileuszu pozostał na długo w pamięci zaproszonych gości i samych organizatorów.

Na koncert galowy, który zaszczytlił swoją obecnością: minister kultury i sztuki Zdzisław Podkański, wojewoda lubelski Edward Huneck, prezydent Lublina Paweł Brylowski, władze Uczelni, przedstawiciele politechnik z całej Polski oraz delegacje lubelskich zespołów, przygotowaliśmy nowy program – tańce cieszyńskie, tańce opoczyńskie, poloneza staropolskiego oraz suitę historyczną „Ułani, ulani”. Aplauz publiczności potwierdził, że warto



AZTL „Krajka” w pełnej krasie

było podjąć wysiłek organizacji tego przedsięwzięcia. Słowa uznania ze strony władz i naszych przyjaciół na długo utkwiły w pamięci i na nowo zdopinguowały do podejmowania kolejnych wyzwań.

Oto jedna z bliższych naszemu sercu wypowiedzi. Tę refleksję napisała Monika Korcz – serdeczny przyjaciel Zespołu.

„Żyjemy w realnym świecie, który wymaga twardego stapania po ziemi. Ale każdy z nas ma w sobie pierwiastek boskości – duszę, która wzmagając potrzebę oderwania się od stabilnego podłoża. I wtedy pragniemy skrzydeł, by wbić się do nieba i dotknąć naszych marzeń.

Kiedy wyrastają nam skrzydła? Wtedy, gdy realizujemy swoje pasje. Człowiek czerpie siłę z wiary we własną użyteczność. Pasywność nie daje szansy sprawdzenia się. Dopiero działając poznajemy nasze możliwości. A gdy działanie łączy się z realizacją pasji, czyli ziemską brata się z boskością, osiągamy pełnię człowieczeństwa.

Pasją moich przyjaciół z Zespołu Tańca Ludowego Politechniki Lubelskiej jest taniec i muzyka. FOLKLOR. Kiedy tańczą, grają, śpiewają i bawią się na scenie, są inni. I to z pewnością nie jest kwestia pięknych strojów, dzięki którym stają się zadziornymi góralami, albo arystokratą z epoki Królestwa Warszawskiego. Albo przypływają w rytm tańców opoczyńskich, albo dostojnie kroczą przy dźwiękach poloneza. Gdy są na scenie, oglądam artystów, swoistych kreatorów. Bo oni tworzą. Tworzą sztukę. Realizują swoje pasje. Spomiędzy warstw tiulu, spod kontusz wyłaniają się skrzydła. A wtedy ja przestaję być tylko widzem. Jestem z wami! (...) Nieświadomie wnikałam w atmosferę polskości, bo taka ona właśnie jest. I poza tym nie ma już nic. Rozwinięte suknie dziewczyn, lekkość i płynność ruchów, subtelny dynamizm. Jest wszystko.

Patetyczne? Może. Możliwe, że sami nie wiecie, Moi Drodzy, że jesteście uskrzydleni na scenie. Ale tak jest lepiej. Przecież tak łatwo zaplątać się we własne skrzydła, gdy uświadomimy sobie ich istnienie”.

Beata Flis

GRUPA TAŃCA WSPÓŁCZESNEGO PL

Lubelski teatr tańca

Studenska Grupa Tańca Współczesnego Politechniki Lubelskiej jest laureatem najwyższego wyróżnienia dla zespołu i indywidualnej nagrody dla choreografa IV Międzynarodowych Prezentacji Współczesnych Form Tanecznych Kalisz '96. Dzięki temu sukcesowi została zaproszona do udziału w III Międzynarodowej Konferencji Tańca i Festiwalu Sztuki Tanecznej w Bytomiu, której towarzyszyło Seminarium Międzynarodowych Krytyków Sztuki.

Wrażenie, jakie wywarł występ Grupy z Lublina znalazło odzwierciedlenie w recenzjach krytyków i reportażach prasowych omawiających konferencję bytomską:

„...Kierownikiem, nauczycielem i choreografem tej utalentowanej, młodej grupy z Lublina jest Hanna Strzemiecka, która naprawdę zna się na tym, co robi. Grupa ta ma także doskonałych tancerzy: a nawet kilku bardzo utalentowanych i pełnych ekspresji mężczyzn, prawdziwą rzadkość w nowym polskim tańcu...”

Giora Manor „Israel Dance Quarterly”

„...Największym zaskoczeniem bytomskiego przeglądu była Grupa Tańca Współczesnego Politechniki Lubelskiej. Etiudy osnute wokół tematu samotności pokazały prawdziwą inwencję tancerzy, którzy w abstrakcyjnym języku ciała potrafili stworzyć pełne charaktery...”

Roman Pawłowski „Gazeta Wyborcza”

Wysokie oceny krytyków zaowocowały m.in. zaproszeniem GTW PL do udziału w Zielonogórskich Spotkaniach Teatralnych w październiku. W listopadzie Grupa była gościem festiwalu International Bodensee-Tanztage w Szwajcarii oraz dała samodzielny koncert w Zurichu. Publiczność szwajcarska przyjęła prezentację zespołu entuzjastycznie:

„...Na zakończenie Dni Tańca nad jeziorem Bodeńskim 1996 Grupa Tańca Współczesnego Politechniki Lubelskiej zaprezentowała w ubiegłą sobotę (...) przed zachwyconą publicznością wysokiej klasy teatr tańca z Polski. Nagrodzona w Polsce grupa 14 tancerek i tancerzy w pełni zasługuje na miano jednej z najlepszych wschodnioeuropejskich grup tańca. Choreografowi, Hannie Strzemieckiej, udało się przedstawić w trzech spektaklach: „Puste ulice”, „Zamknięci”, „Złani na siebie” interesujące historie z życia (...) Młodzieńcza energia, talent tancerzy, pełne zaangażowanie oraz duże i bardzo nowatorskie umiejętności taneczne młodych tancerek i tancerzy, uczyniły z tego wieczoru niezapomnianie przeżycie...”

Mid „Thurgauer Zeitung”

Doskonałe recenzje i sukcesy podzielały niezwykle mobilizująco na pracę choreografa i tancerzy. W marcu wystąpili w samodzielnie zorganizowanym corocznym III Koncercie na Rzecz Dzieci z Chorobami Krwi z Lubelskiej Kliniki Hematologii i Onkologii Dziecięcej, na którym zaprezentowali, stale zwiększającemu się gronu wiernych widzów, dwa nowe spektakle.

Kolejnym, bardzo ważnym, wydarzeniem w działalności Grupy był udział w marcowych V Międzynarodo-

wych Prezentacjach Współczesnych Form Tanecznych Kalisz'97. Występ w Kaliszu potwierdził, że zeszlóroczna nagroda dla zespołu nie była przypadkowa. Choreografia „Zdani na siebie” prezentowana na festiwalu otrzymała jedną z czterech równorzędnych nagród, a Marcin Zwolski z GTW PL został uznany za najlepszego technicznie i najbardziej ekspresyjnego tancerza prezentacji.

Olbrymie znaczenie dla Grupy ma współpraca z polskimi i zagranicznymi twórcami tańca współczesnego. Dzięki wsparciu finansowemu Politechniki, grupa mogła gościć w Lublinie uznany zespół tańca współczesnego Joe Alter Dance Group z Nowego Yorku. Podczas tygodniowych warsztatów tancerze pracowali nad nowymi technikami ruchu, które zostaną wykorzystane w nowych choreografiach.



Grupa Tańca Współczesnego Politechniki Lubelskiej

GTW PL jest już uznaną grupą tańca w Polsce. Potwierdzają to przychodzące z różnych ośrodków zaproszenia do wzięcia udziału w ważnych wydarzeniach kulturalnych. W kwietniu tancerze z Politechniki wystąpili w Ogólnopolskim Collage'u Teatralnym w Sanoku obok m.in. „Sceny Plastycznej KUL”. W maju GTW PL weźmie udział w XVII Festiwalu Sztuki Współczesnej w Białymstoku, a w czerwcu zatańczy na Festiwalu Krajów Nadbałtyckich w Gdańsku.

Paweł Woźniak

ARCUS

Studencka enklawa

Już od ponad sześciu miesięcy studenci i pracownicy wszystkich lubelskich uczelni mogą miło spędzać czas w Klubie Studenckim „Arcus”, powstałym z inicjatywy Zrzeszenia Studentów Polskich przy Politechnice Lubelskiej.

W 1995 roku władze Uczelni pozytywnie zareagowały na pomysł powołania do życia nowego ośrodka kultury studenckiej i wydzierżawiły ZSP lokal przy Okopowej 8. Studenci wzięli się więc do roboty i przy wsparciu sponsorów, w ciągu kilku miesięcy stworzyli klub.

Trzeba dodać, iż działalność Rady Uczelnianej ZSP PL nie ogranicza się jedynie do działalności klubowej. Jej

członkowie są bowiem często organizatorami lub współorganizatorami różnorodnych imprez kulturalnych dla studentów.

Powracając jednak do sprawy „Arcusa”... klub zaprasza wszystkich chętnych. Nie tylko zresztą studenci czy kadra profesorska są tu mile widziani. Dotyczy to również gości spoza Uczelni. Klub, choć z nazwy studencki, jest przecież lokalem otwartym. Legitymacje przy wejściu nie są sprawdzane. „Arcus” jest swoistym odświeżeniem tradycji poprzedniego klubu studenckiego, niegdyś działającego przy ul. Narutowicza. Tamten również nosił tę nazwę. W Lublinie jest obecnie bardzo niewiele kawiarni, „z definicji” studenckich, a większość z nich to barki i kafejki wydzielowe. Taki klub jak „Arcus” to wymarzone miejsce na organizowanie różnego rodzaju spotkań. Co tydzień odbywają się koncerty, podczas których za niewielką opłatą można przyjemnie spędzić czas przy dobrej muzyce, popijając chłodne piwo. Do tej pory grali tam i śpiewali między innymi Jorgos Skolias, Walenty Band, Jan Kondrak, Piotr Woźniak, Anna Buczyńska i Gabriel Menet, oraz bluesowy duet Zbyszko z Bogdanem.



Jorgos Skolias w Arcusie

Obecnie „Arcus” znajduje się w trakcie rozbudowy. Przybędą dwie nowe sale, niezbędne z powodu z każdym dniem powiększającej się liczby gości. Pod względem muzyki zaspokajane są niemal wszelkie gusta, a jak zapewnia kierownik klubu Artur Łoński muzyka w „Arcusie” jest i będzie różna... ale zawsze dobra. Pozytywne wrażenia słuchowe są z całą pewnością skutecznie wspierane przez wystrój wnętrza, które zaprojektowane i wykonane został przez artystę plastyka, Waldemara Lipińskiego. W ramach oszczędności cały „personel” klubu pomagał we wprowadzeniu jego koncepcji w życie. Ostateczny efekt ich pracy wydaje się być wart tych poświęceń, ale – jak sami twierdzą – chrzest bojowy klub przechodzi dopiero w oczach gości, zgodnie z zasadą, iż „same ściany klimatu nie tworzą”...

Nietaktem byłoby więc zdradzenie stylu w jakim wykonany jest „Arcus” – każdy powinien dokonać oceny samodzielnie. Klub czynny jest codziennie od trzynastej do północy.

Michał Cieszyński

KLUB KAZIK

Kazikowcy

Klub Studencki „Kazik” stanowi ważne centrum działalności kulturalnej w miasteczku akademickim Politechniki Lubelskiej. Swoją siedzibę ma w budynku stolówki. Obecnie funkcjonuje w ramach organizacyjnej Niezależnego Zrzeszenia Studentów.

W pierwszych latach swej działalności klub mieścił się w budynku Wydziału Zarządzania i Podstaw Techniki, popularnie zwanym „Oxfordem”. Nazwa klubu wiąże się z imieniem ówczesnego prorektora, prof. Kazimierza Szabelskiego.

Klub jest czynny od dziesiątej do dziesiątej (10.00-22.00). Studenci bardzo chętnie korzystają z jego usług, szczególnie w przerwach między zajęciami. Młodzież licznie odwiedza klub również w godzinach wieczornych. Większość – to stali bywalcy, popularnie zwani na Politechnice „kazikowcami”.

Niezależne Zrzeszenie Studentów jako opiekun „Kazika” stara się, aby służył on w maksymalnym stopniu zarówno studentom, jak i pracownikom Uczelni. Dużą popularnością cieszą się koncerty rockowo-bluesowe, rockoteki i dyskoteki. Niektóre z tych form działalności mają charakter cykliczny, część z nich ma zasięg krajowy, tak jak Ogólnopolski Przegląd Zespołów, Zaduszek Rockowe, Urodziny Jimiego Hendrixa. Odbywają się również wieczory autorskie, kabaretony oraz giełdy muzyczne.

Jedną z ważniejszych tegorocznych imprez był „Alternative Rock Festival” zorganizowany z okazji pierwszego dnia wiosny tego roku. W dniu konkursowym dziesięć zespołów, które były wyłonione na podstawie nadesłanych z całej Polski materiałów muzycznych. Gwiazdą tego dnia był zespół Rotting Head. Drugiego dnia festiwalu zostały ogłoszone wyniki. Zwycięzcą Festiwalu został zespół Head Hunters z Poznania. Nagrodą było nagranie materiału muzycznego w profesjonalnym studio. Ponadto jury wyróżniło: Wild Stone z Olsztyna, Whoy Knows z Katowic oraz Yattering z Gdyni. Festiwal zakończył się koncertem dwóch gwiazd Hate oraz Jesus Chrysler Suicide.

Niezależne Zrzeszenie Studentów PL i klub „Kazik” nie ograniczają się do działalności tylko na terenie Uczelni. Staramy się współpracować z innymi organizacjami studenckimi i ośrodkami kultury np.: „CK Chatka Żaka”. Klub „Kazik” jest otwarty na wszelkiego rodzaju współpracę w organizowaniu imprez kulturalnych, zarówno wypływających ze środowisk studenckich, jak i z zewnątrz.

Mariusz Drożdż

KLUB PŁETWONURKÓW PL

Paskuda jest wśród nas

Czy pamiętacie Państwo Paskudę, której wszyscy szukali razem z audycją „Lato z Radiem”? Wielu próbowało ją znaleźć, ale nikomu się to nie udało. Co

prawda krążyły pogłoski o tym, że pojawiła się w Zalewie Zegrzyńskim, lecz nikt nie potwierdził naukowo jej istnienia.

Otóż pragnę zadać kłam stwierdzeniu, że Paskuda nie ma. „Paskuda” istnieje i ma się dobrze. Mowa oczywiście o Klubie Płetwonurków „Paskuda” działającym przy Politechnice Lubelskiej już dziesięć lat.

Klub nasz zrzesza płetwonurków z Lublina i okolic, a większość klubowiczów to studenci Politechniki. Naszym przewodnikiem po głębinach jest instruktor płetwonurkowania Krzysztof Jahołkowski. Wyszkolił on większość płetwonurków działających w klubie. W ciężkiej pracy szkoleniowej wspiera nas także płetwonurek pierwszego stopnia Przemysław Stepien. KP PL „Paskuda” utrzymuje kontakt z innymi lubelskimi klubami nurkowymi, takimi jak „Murena”, czy klub działający przy Państwowej Straży Pożarnej.

W tym roku akademickim udało nam się zorganizować kilka wyjazdów nurkowych na Pojezierze Łęczyńsko-Włodawskie. Eksplorowaliśmy wody Jeziora Piaseczno i Jeziora Białego, ale najbardziej ekscytujące były zorganizowane nad Piasecznem nurkowanie pod lodem.

Po przyjeździe nad jezioro zobaczyliśmy piękny dla płetwonurka obraz akwenu skutego lodem. Sprawdziliśmy grubość i wytrzymałość lodu i rozpoczęliśmy przygotowania do nurkowania. Po wycięciu przerębla, przy zastosowaniu wszelkich środków bezpieczeństwa, pierwsza para rozpoczęła zanurzenie.

Pod czujnym okiem doświadczonych instruktorów zeszliśmy na głębokość sześciu metrów. Oczom naszym ukazał się wspaniały widok – przejrzysta toń wody, a nad nami gruba pokrywa lodowa. Niska temperatura dawała nam się jednak we znaki. Rozgrzała nas dopiero próba wykucia otworu w lodzie od spodu. Zapewniam, że nie było to proste zadanie. Niestety, koledzy z góry dawali znak do wynurzenia. Szkoda, bo pomimo dotkliwego zimna tam na dole było wspaniale. Teraz szybko się przebrać, i do ogniska, które troskliwi koledzy już rozpalili. Wspomnienia z tego nurkowania pod lodem zachowamy na pewno na całe życie.

Przed nami nowe wyzwania. W tym roku, tak jak w ubiegłym, planujemy wyjazd do Chorwacji. Znowu będziemy nurkować w przejrzystych wodach, tylko trochę cieplejszych.

Tomasz Pać



Płetwonurkowie z klubu „Paskuda”

STUDENCKA AGENCJA FOTOGRAFICZNA

SAF szansą kariery

W trosce o lepszą jakość Twojej fotografii, zachęcamy do wstąpienia w nasze szeregi. Przyjdź, a nasza ciemnia stanie się Twoim drugim domem.

Studencka Agencja Fotograficzna Politechniki Lubelskiej działa już od wielu lat. Zajmuje się głównie fotografowaniem życia studenckiego, ale nie tylko. Spotkać nas można w każdą środę między 18 i 20, w DSI na XI piętrze.

Członkowie koła fotografują kolejne inauguracje roku akademickiego, imprezy kulturalne (Kozienalia, FAMA, Prowokacje, pokazy mody), koncerty (otwarcie Centrum Kultury Studenckiej PL, koncerty w „Kaziku” i inne), koła zainteresowań i zespoły artystyczne. Wykonują reportaże, zdjęcia do prac dyplomowych i przejściowych, zdjęcia artystyczne, reklamowe i techniczne.

Jedną z form prezentacji działalności koła są stałe ekspozycje na wydziałach: Mechanicznym, Elektrycznym oraz Budowlanym.

Członkowie SAF dbają o stałe podwyższanie swoich umiejętności, czemu służą spotkania z doświadczonymi fotografikami. Ostatnie takie spotkanie odbyło się w kwietniu w Kazimierzu i miało charakter otwarty.

Waldemar Samociuk



Sportowcy w obiektywie SAF

SPORT

Od baraku do hali sportowej – i co dalej?

Gdybyśmy mogli przepisać każdemu z osobna odpowiednie dlań porcje pożywienia i ćwiczeń cielesnych, ... byłoby to najbezpieczniejsza recepta na zachowanie zdrowia”.

Hipokrates

Studium Wychowania Fizycznego Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Lublinie powstało 1 września 1965 r. Ówczesny rektor, doc. mgr inż. Stanisław Podkowa, do realizacji nowego przedmiotu – wychowanie fizyczne – zaangażował mgr. Witolda Stępnia i mgr. Jarosława Grocholskiego. Siedzibą Studium został pokój w drewnianym baraku przy ul. Langiewicza. Cały sprzęt mieścił się na kilku półkach. Zajęcia wychowania fizycznego dla 167 studentów prowadzono w szkolnych salach gimnastycznych. Zajęcia ogólnorozwojowe odbywały się także

w formie specjalizacji sportowej i nauki pływania. W roku 1974/75 wprowadzono wf. na trzeci rok studiów a później, zgodnie z życzeniami studentów, nawet na czwarty.

Dydaktyka

Studia Wychowania Fizycznego (obecne Studia Wychowania Fizycznego i Sportu) jako jednostki międzywydziałowe prowadzą działalność dydaktyczno-wychowawczą mającą na celu m.in. podnoszenie stanu zdrowia i rozwoju fizycznego studentów, wyrabianie wszechstronnej sprawności fizycznej. Systematyczna aktywność fizyczna i sport dają szansę wyzycia się, kształtując pozytywne wartości, rywalizację i koleżeństwo, są najlepszą i niezastąpioną profilaktyką, chronią przed zgubnymi nałogami jak: narkotyki, alkohol i tytoń.

Kierownikiem Studium Wychowania Fizycznego i Sportu do roku 1982 był mgr Witold Stępnia a obecnie jest mgr Roman Małyszek.

Pracownicy Studium wykazywali zawsze duże zaangażowanie na rzecz rozwoju kultury fizycznej i sportu młodzieży akademickiej.

Klub Uczelniany AZS

12 listopada 1965 r. powstał Klub Uczelniany AZS, którego zadaniem było organizowanie życia sportowego Uczelni w ścisłym współdziałaniu ze Studium Wychowania Fizycznego i Sportu oraz władzami Uczelni. Sekcje

sportowe Klubu uczestniczyły w letnich i zimowych sportach międzyuczelnianych i ogólnopolskich mistrzostwach wyższych uczelni zdobywając wiele medali.

Kilka sekcji brało udział w rozgrywkach Lig Państwowych. Sekcja szachowa i brydza sportowego uzyskały awans do II Ligi a w III Lidze występowały zespoły koszykarskie, siatkarskie a obecnie piłkarskie ręczne. Pierwszym Prezesem Klubu Uczelnianego AZS wybrany został student Janusz Domański (Wydział Elektryczny) a obecnie funkcję tę pełni Marta Fijałka, studentka WZiPT.

Towarzystwo Przyjaciół AZS PL?

W trakcie tworzenia jest Towarzystwo Przyjaciół AZS Politechniki Lubelskiej, którego zadaniem będzie integrowanie dawnych studentów-zawodników i działaczy oraz wspieranie klubu. Czekamy na odzew naszych kolegów. Jeśli nam się uda – będzie to pierwsza taka organizacja w kraju.

Sport i rekreacja pracowników

Rekreacja i czynny wypoczynek pracowników były przedmiotem współdziałania Studium i Rady Zakładowej ZNP od 1965 roku. Szczególnym powodzeniem cieszyły się: strzelectwo, rajdy piesze i samochodowe, siatkówka i pływanie. Jako jedyna uczelnia w Polsce w latach 1976-78 zorganizowała cykl całorocznych rozgrywek o Puchar Rektora. Zainteresowaniem cieszyły się mecze koszykarskie – studenci. Festyn sportowy we Wsoli koło Radomia w 1977 zgromadził około 100 osób przybyłych dwoma autokarami i siedemnaściami samochodami osobowymi w ramach rajdu samochodowego.

Od 1968 roku odbywają się mecze szachowe pracowników – studenci. W maju odbędzie się trzydziesty taki mecz.

Pomoc i opieka władz Uczelni

Stosunek władz Uczelni do spraw kultury fizycznej był zawsze życzliwy, co było warunkiem sukcesów. Nigdy nie brakowało przychylnego klimatu, poparcia i konkretnej pomocy.

Stan obecny i co dalej?

Stadium Wychowania Fizycznego i Sportu osiągnęło wiele sukcesów w dydaktyce i sporcie. Posiada piękną bazę – halę sportową o wymiarach 24x56 m, bardzo dobrze wyposażoną siłownię, małą salę gimnastyczną ze stołami do tenisa stołowego.

Przystosowanie się do obecnej rzeczywistości ekonomicznej wymaga udostępnienia hali do organizacji imprez wystawienniczych i targowych. Część zarobionych środków przeznaczona jest na zakup sprzętu sportowego i działalność Klubu AZS. Dalsza rozbudowa ośrodka sportowego – budowa krytej pływalni i boisk do gier zespołowych i tenisa ziemnego, zależy od uzyskania przez Uczelnię odpowiednich funduszy.

Małe liczba studentów objętych obowiązkowymi zajęciami wychowania fizycznego. Na niektórych wydziałach występuje tendencja do ograniczenia zajęć w. jedynie do pierwszego roku studiów. Jest to zjawisko bardzo niekorzystne dla zdrowia i sprawności studentów. U progu XXI wieku potrzebujemy inżynierów wykształconych, ale też zdrowych i sprawnych fizycznie. Na naszej Uczelni mamy wszelkie warunki do osiągnięcia tego celu.

Jarosław Grochowski

Teksty napisali lub opracowali do druku:

Marta Bijas, Kierownik Działu Organizacji Uczelni
Kazimierz Bonetyński, adiunkt w Katedrze Zoopatrzni w Wodę i Uszowania Ścieków, WIBIS
Hanna Celoch, Kierownik Działu Informacji Naukowej Biblioteki Głównej PL
Jan Chalabisi, adiunkt w Katedrze Budownictwa Drogowego, WIBIS
Michał Ciepły, student
Roman Dorosz, Przewodniczący Samorządu Studenckiego PL
Mariusz Drodziński, student, Kierownik Klubu „Kazik”
Beata Flis, Kierownik Mazurki Zespołu Tańca Ludowego PL „Krajka”
Elżbieta Flisiak, Kierownik Działu Nauczania i Toka Studiów
Jarosław Grochowski, emerytowany pracownik Studium WFIS
Jerzy Grycz, Kierownik Katedry Stereometrii, WIBIS
Mieczysław Hasiak, starszy wykładowca w Katedrze Zarządzania Przedsiębiorstwem, WZiPT
Tadeusz Janowski, Proroktor ds. Nauki
Józef Kuczmarski, Prodzielca Wydziału Mechanicznego
Jan Kukiela, Działek Wydziału IBIS
Marta Kurowska, Rzecznik Prasowy
Anna Małyżek, Kierownik Działu Nauki
Piotr Mochol, Kierownik Artystyczny Zespołu Tańca Towarzystwa „Gawron”
Jerzy Montusiewicz, adiunkt w Katedrze Podstaw Techniki, WZiPT
Marcin Opaliński, Prezes Akademickiego Chóru Politechniki Lubelskiej
Tomasz Pań, student, Wiceprezes Klubu Pleśniomarków PL „Paskada”
Elżbieta Ratajczak-Mikolajczak, adiunkt w Katedrze Podstaw Elektrotechniki, Wydział Elektryczny
Magdalena Rzemieniak, Katedra Zarządzania, WZiPT
Waldemar Samociuk, Prezes Studenckiej Agencji Fotograficznej
Krzyszna Schabowska, adiunkt w Katedrze Podstaw Konstrukcji Maszyn, Wydział Mechaniczny
Witold Stepiński, Prodzielca Wydziału IBIS
Kazimierz Szabelski, Rektor Politechniki Lubelskiej
Edward Śpiewak, Proroktor ds. Kształcenia
Krzyszna Wojciechowska, Kierownik Działu Spraw Studenckich
Piotr Włodarczyk, student, tancerz Grupy Tańca Współczesnego PL

„Buletyn Informacyjny Politechniki Lubelskiej”
wydaje Politechnika Lubelska za zgodą Rektora

Adres Redakcji:

Politechnika Lubelska, ul. Bernardyńska 13, 20-050 Lublin
tel. 53 222 01 w. 20, fax. 53 273 64, e-mail: biipol@rekt.pol.lublin.pl
WWW: http://www.pol.lublin.pl/biipol

Rada Programowa:

mgr Marta Bijas, dr inż. Piotr Kociołko,
dr hab. inż. Józef Kuczmarski, prof. PL (przewodniczący),
mgr inż. Magdalena Rzemieniak, dr inż. Adam Wasilewski

Zespół Redakcyjny:

mgr Danuta Hryniewicz, mgr Marta Kurowska (redaktor naczelny),
mgr Anna Polak

Stali współpracownicy:

dr inż. Kazimierz Bonetyński, Roman Dorosz, mgr Roman Małyżek,
dr inż. Jerzy Montusiewicz, dr inż. Elżbieta Ratajczak-Mikolajczak,
dr inż. Krzyszna Schabowska, mgr Krzyszna Wojciechowska

Zdjęcia: archiwum, Paweł Flis, Tymoteusz Gradziński, Danuta Hryniewicz,
Studencka Agencja Fotograficzna

Projekt okładki: Danuta Hryniewicz

Opracowanie barwnych stron: DTP Kolor Studio

Druk: Zakład Wydawniczo-Poligraficzny Politechniki Lubelskiej,
tel. 532 53 34
Nakład: 800 egz.

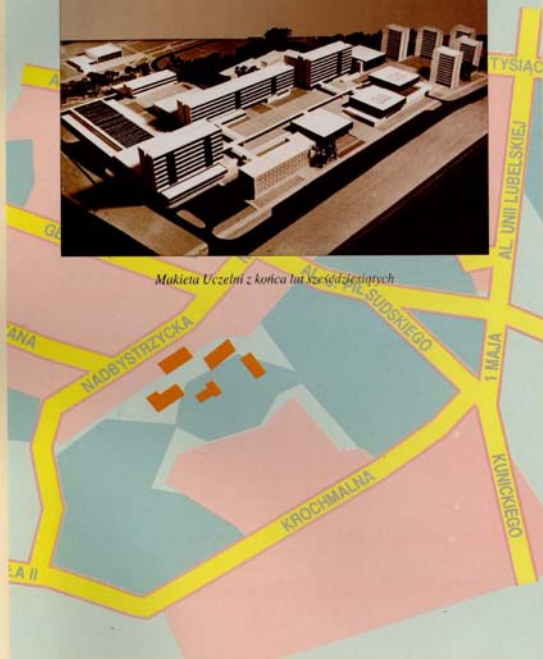
Numer zamknięto 21 kwietnia 1997 r.

Redakcja nie ponosi odpowiedzialności za zamieszczone
oraz ostateczną opinię i prawo ich skracania i redagowania.

Takie były plany...



Makieta Uczelni z końca lat siedemdziesiątych



A dziś...



Projekt i realizacja nowego obiektu dla kierunku ochrona środowiska



ISSN 1428-40-14